

NOVI tednik

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO,
SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

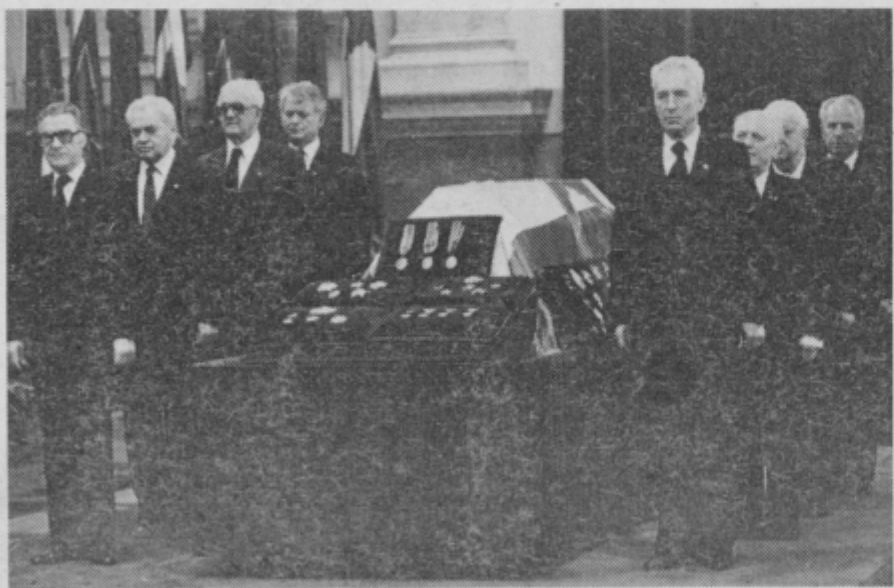
Z UREDNIKOVE MIZE

Kolikokrat smo prav na prvi strani Novega tednika namenjali besede našemu Titu. Ob jubilejih, obiskih, srečanjih, tudi zadnje tedne ob boleznih. Tudi poslej bo tako. Vedno bo na prvem mestu. V naših srcih, pa tudi na straneh našega časnika.

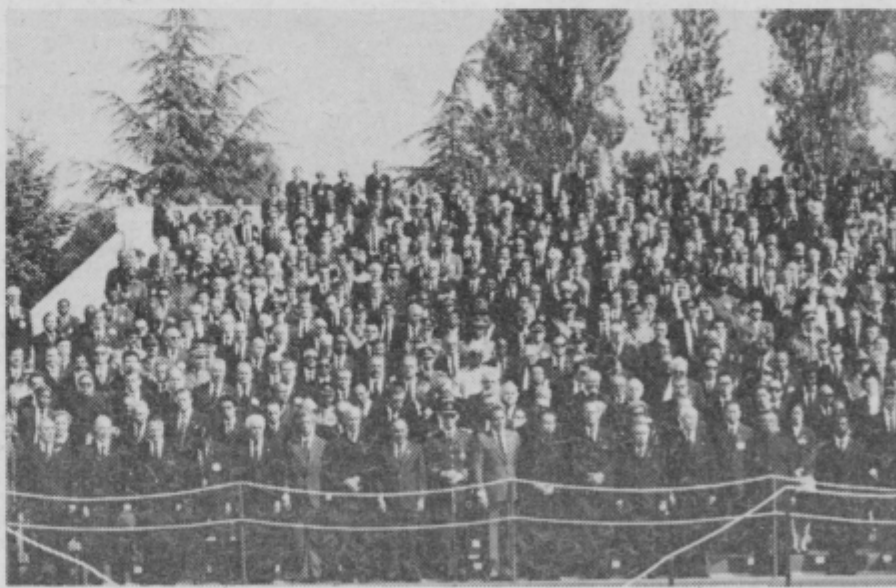
Te dni smo imeli mnogo dela. Tako žalostnega se nikoli. A življenje teče dalje. Kljub temu, da smo v teh dneh izgubili tudi narodnega heroja Petra Stanteta Skalo, proletarca iz celjskega Gaberja, partizanskega komandanta.

V tem tedniku pišemo o programskih, volilnih konferencah, kjer se komunisti dogovarjajo o nalogah današnjega in jutrišnjega dne. Pišemo o novih delovnih zmagah, pa tudi težavah. Tako je življenje in mi vsi skupaj ga oblikujemo. Odslej še z večjo mero odgovornosti, tudi ponosa.

Drago Medved

Zadnji pozdrav v imenu predsedstva SFRJ

Kljub protislovjem – 8. maja združeni

Zadnje slovo od tovariša Tita

Teden od nedelje zvečer, 4. maja 1980 pa vse do četrtna, 8. maja (zalovanje je trajalo do sobote, 10. maja) je bil najbolj boleč in žalosten v vsej naši zgodovini. Pesem je utihnila, smeh je zginil z obrazov, v očeh so se pojavile velike solze, v grlu in prsih je stisnilo, da bi zajčal... Korak je zastal in ljudje so govorili samo eno: govorili so o tovarišu Titu, ki je nekaj dni pred svojim 88. rojstnim dnevom umrl po večmesečni težki bolezni v ljubljanskem Kliničnem centru. Besede so se izlivale, kot voda pri izviru: umrl nam je oče, družinski član, voditelj, borec, predsednik, učitelj, prijatelj, skratka, umrl je naš Tito.

Zastave, ki so še med prvomajskimi prazniki tako ponosno vihrale delavcu za njegov praznik v pozdrav, so v izteka-jočih se prazničnih dneh, namesto da bi jih spravili do naslednjega praznika, ostale na drogovi. Žal so za naslednjih sedem dni bile spuščene na polovico droga kot zadnji pozdrav velikemu sinu Jugoslavije in najmarkantnejši osebnosti tega stoletja na svetu – tovarišu Titu. Titove slike, s katerih nas je gledal čudovit Titov obraz, so obkrožili črni, žalni trakovi. Rdeči nageljni kot izraz bolečine, zahvale in ponosa, da smo imeli Tita in da smo lahko živeli pod njegovim vodstvom v Jugoslaviji, ki je prav po njegovi zaslugi dobila v svetu velik, trajen in spoštovan ugled.

To je potrdilo tudi zadnje slovo od tovariša Tita, ko se je na njegovem pogrebu v Beogradu zbral domala ves svet. To je bila nova, velika, morda doslej največja zmaga tovariša Tita. Krona in vrhunec njegovega več desetletij dolgega dela, ki je šlo mimo vseh čeri in tegob do velikanke zmage. Bile so žrtve, vendar Tito nikoli ni pomislil na kompromis, popuščanje ali odstopanje. Poznal in priznaval je samo eno pot. Pot, ki bo zagotavljala mir in kjer ne bo izkoriščanih in zapostavljenih.

Tovariš Tito je zadnje dni do pogreba ležal v avli skupščine SFRJ, ki je bila v tistih dneh v očeh in srcih vsega sveta. Ob krsti so se vrstili Jugoslovani in tuje delegacije, ki so množično prihajale, da se še enkrat poslovijo od človeka, kateremu gre zahvala, da so neuvrščene države dobile »ime« in da so se mnoga krizna obdobja na svetu namesto v voj-

no, spremenila v nadalje trajajoči mir. Njemu, Titu, ni bilo težko iti v Moskvo, Peking, Washington, Vatikan, Bonn, London, Pariz, Rim, kot tudi ne v Delhi, Kairo, Alžir, Mexico, Havano... Tako je bilo tudi na zadnjem srečanju v Beogradu, kjer so stopila v ozadje določena nesoglasja in razhajanja med posameznimi državami, ampak so šli k Titu, ki takšnih stvari ni priznaval.

Prišli so v Beograd, da se poklonijo velikemu sinu sveta, priložnost pa izrabili za številna medsebojna srečanja, kako v bodoče, da se ohrani mir. Tako je ob pogrebu svet doživel mogočno »konferenco«, ki bi ji v zgodovini težko našli primerjavo pa ji verjetno tudi v bodoče ne bomo.

Četrtek, 8. maj 1980! Dopoldne so še bile žalne komemoracije po delovnih halah, šolah, na prostem, v vojašnicah, skratka povsod, nekaj čez enajsto uro pa je zunanost Jugoslavije dobesedno izumrla. Ceste so samevale, sonce je otožno obsijavalo praznost in tišino. V notranjosti hiš so bili prižgani televizorji in pred njimi nemi ljudje s solzami v očeh.

Takrat je bila cela Jugoslavija na pogrebu tovariša Tita. Pogrebne svečanosti so se začele točno ob 12. uri. Na zadnjih dveh častnih stražah so bili Titovi najožji sodelavci in njegovi prvi nadaljevalci njegovega začete dela.

Predsedstvo CK ZKJ: Dušan Dragošavac, Dobroslov Čulafić, Stane Dolanc, Aleksander Grličkov, Branko Mikulić, Miloš Minić, Lazar Mojsav, Hamdija Pozderac.

Predsedstvo SFRJ: Lazar Koliševski, Cvijetin Mijatović, Sergej Kraigher, Petar Stambolić, Vladimir Bakarić, Vidoje Zarković, Stevan Doronjski, Fadil Hoxha.

Pred poslopjem skupščine, kjer je bila na lafeti pokriti z državno zastavo krsta s pokojnim tovarišem Titom, se je ob navzočnosti članov pokojnikove družine, Jugoslovancov in predstavnikov tujih držav, od pokojnika poslovil predsedujoči predsedstva CK ZKJ Stevan Doronjski ter med drugim dejal:

»Čaka nas velika moralna obveznost, da nadaljujemo Titovo delo in da potrjujemo naše besede z novimi uspehi.«

Žalni spreved je krenil.

Na čelu spreveda sta bili zastavi SFRJ in ZKJ, kateri sta nosila Sveto Milanovač in Luka Perišić, osebna spremljevalca predsednika republike in vrhovnega poveljnika. V sprevodu se je vilo 365 zastav proletarskih in drugih vojnih enot, od tega 341 jugoslovanskih, 21 italijanskih ter po ena sovjetska, francoska in bolgarska. To so bile enote NOV in JLA ustanovljene na naših tleh med oboroženo revolucijo od leta 1941 do 1945, pa zastave vojnih enot, sestavljenih iz protifašističnih borcev iz drugih držav, ki so se bojevale v NOV Jugoslavije.

Dedinje, Uzička ulica 15. V tem kraju so nastajale številne Titove zamisli za nas in svet, v tem svetu je njegov zadnji dom. Poslavlja se predsednik predsedstva SFRJ Lazar Koliševski:

»Ostali smo brez tebe, toda tesno povezani in pripravljeni, da vedno mi in mladi rodovi, ki bodo prišli za nami, hodimo po smelih vizionarskih poteh, ki smo si jih skupaj s teboj krčili od prvih dni revolucije. Odločeni smo in sposobni, da kot puncico svojega očesa čuvamo in nenehno krepimo našo svobodo, neodvisno in samoupravno skupnost SFRJ. Malo je v zgodovini ljudi celo med največjimi, ki se lahko kot ti ob koncu svoje življenjske poti mirno in s ponosom ozro nazaj. Prehodil si vso to dolgo in trpljenja polno pot, za seboj si pustil enega najglobljih sledov, kar jih človek lahko vtisne v zgodovino.«

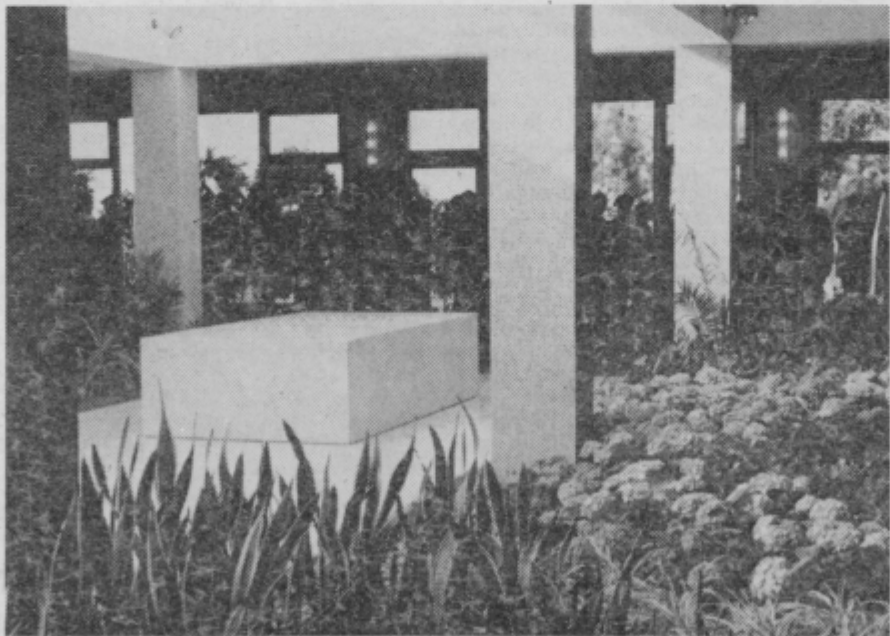
Internacionala. Titovo krsto prenesejo v grobnico iz belega marmorja. Sredi cvetja ostane samo bela plošča z napisom

JOSIP BROZ
TITO
1892-1980

Bilo je ob 15.32 na tisti žalosten četrtek, 8. maja 1980.

Tito, rojen si bil v maju, mesecu mladosti in ljubezni pa sam mladosti nisi imel. Vseskozi pa si skrbel za mladost drugih. Umrl si tudi maja, v mesecu mladosti, prazniku vseh mladih. Nekaj veličastnega je v tem! Odšel si, vendar si nam zapustil izjemno bogato dediščino, ki je pomembna za ves svet. Naša trdna odločitev je, da je za nas v bodočnosti samo ena pot, to je tvoja pot.

TONE VRABL

Josip Broz Tito 1892-1980

»Poštenje za vsako ceno, je vedno govorila mati...«

Bodite dobri učenci šole, ki sem jo danes videl in ki bržkone spada med najmodernejše šole pri nas. Prepričan sem, da lahko v takšni šoli učenci dosežejo največ, kar je mogoče, seveda, če so pridni in marljivi.

Srečen sem, da sem tukaj, med vami in da sem videl kip moje matere, Marije Broz. Srečen tudi zaradi tega, ker vas vidim zadovoljne, radostne, kar brez dvoma pomeni, da vam je dobro. Bolje kot je bilo nam v nekdanji avstroogrski državi pa tudi jugoslovanski. Mi smo se drugače izobraževali. Morali smo delati od zgodnje mladosti. Že s šestimi leti se je začelo. Otroštva je bilo bore malo. Seveda smo hodili tudi v šolo, morali pa smo delati poleg tega še kup stvari. Tako je ostalo otroku zelo malo časa zase; za igro in še posebej za šolo. Kljub vsemu smo skušali doseči kar največ.

Danes živi naša mladina drugače, bolje. Mi smo pogostokrat stradali. V naši družini je bilo veliko otrok pa malo dohodka. Stradali smo torej in se hkrati jeklenili. Vidite, jaz na primer, sem moral delati od šestega leta naprej pa vse do danes. Prehodil sem takorekoč vse faze življenjskega toka človeka. Bil sem v dveh vojnah: v prvi sem bil vojak, podoficir, toda v drugi sem poveleval jaz. Toda vse to ni prišlo samo od sebe. Povsem samorastniško sem se izobraževal, ustvarjal sem takorekoč sam sebe, brez pomoči šole. In vendar ne bi bil to, kar sem, če bi pozabil na materine nasvete.

Mati je bila stroga žena. Bila je verna, toda stroga in pravična. Veliko nas je bilo v družini, sedem nas je ostalo živih, ostali so pomrli in vendar je vsakemu od nas posvečala neizmerno pozornost.

Strogo nas je vzgajala. Spomnim se, da je ničlikokrat rekla, naj bomo poštene. Poštenost mora krasiti človeka, je dejala. To je ostalo v nas otrocih za vselej.

Zaradi vsega tega je bila zame izguba matere najtežji udarec v življenju. Ko sem se vrnil iz ujetništva, matere ni bilo več med živimi. Umrla je prej. Šest let sem bil v ujetništvu pa tudi pred tem sem bil kaj malo doma. Delal sem kot navaden delavec, ključavničar.

Rad bi povedal, da sem svojo najzgodnejšo mladost preživel pri svojem dedu in babici v Sloveniji. Tukaj so me skorajda razvajali, kljub dejstvu, da sem bil pravzaprav njihov ljubljencek. No, razvajanje seveda ni bilo razlog, da me ne bi hkrati tudi dobro vzgajali, če tudi z vso ostrino. Materi so s tem mnogo pomagali, saj so ji odvzeli del bremena: veliko nas je bilo.

Vi, dragi otroci, imate danes v naši domovini povsem drugačne pogoje. Lahko se izobražujete, kolikor vas je volja. Lahko navsezadnje dosežete vse, če ste marljivi in poštene. Če cenite žrtve, ki so padle za vse to, kar imamo. Jugoslavija ni velika država, niti po številu prebivalcev, niti po geografskih razsežnostih. Njena veličina je drugje: v njeni borbi za samostojnost, za lepšo, boljšo prihodnost. Jasno je, da ste naša prva skrb vi, otroci. Želimo vam dati kar največ, toda tudi vi ne smete pozabiti na ogromne žrtve, ki jih je naš narod moral dati v svojem boju za obstoj. Tudi za vas so padli. Da ohranijo svoje bistvo, bistvo naših narodov. Ne damo se uničiti. Nikar nikoli ne pozabite na to.

V svetu uživamo precejšen ugled, ki smo si ga ustvarili z našim bojem proti fašizmu, s povojno izgradnjo socializma. In če nekateri danes kritizirajo to, kar imamo, češ, da nismo ničesar dosegli, lažejo, ker vse to ni res. Vi seveda ne morete povsem natančno preценiti tega razvoja. Prav zaradi tega ga toliko bolj vrednotimo mi, ki smo se soočali z življenjem pred vojno in ga cenimo.

Zaradi vsega tega vam želim, da se dobro učite, da se nenehno izobražujete in da vam šola, ki nosi ime moje matere, pri tem pomaga. Ko boste odrasli, nas boste morali zamenjati, prevzeti na svoja ramena breme, ki dostikrat ni lahko.

(Govor predsednika republike, Josipa Broza Tita ob obisku v Bistrici ob Sotli pred novozgrajeno šolo Marije Broz, 10. maja 1979)

Solze močnejše od dežja

Kam najprej poleti misel, če umre človek? K njegovi zibel, v rodni kraj, v domovino njegovega detinstva, k njegovim domačim, če jih še ima.

Ponedeljkova vožnja na Kozjansko je bila ob vesti Titove smrti najtežja doslej. Čeprav se nam je mudilo, srce ni bilo pripravljeno na srečanje s Titovo najožjo domovino. Pogled se ni oziral po na novo stavljenih hišah, ampak je iskal hiše iz Titovega otroštva.

Ljudi ni bilo na cesti, le redke smo srečali, v Trebčah. Ženice so nosile črne rute, neobriti možje so bili golglavi. Šli so proti Titovemu muzeju in se z okorno roko vpisovali v žalno knjigo. Samo podpisali, nič drugega. Vse ostalo je bilo zapisano na obrazih, ki so bili prav taki kot za časa Matije Gubca. Le ena poteza je bila vidnejša - ponos nad sinom, ki se je rodil streljaj od njih, pri njih preživljal edino srečno obdobje svojega življenja - najzgodnejše otroštvo.

Domačija Titove matere, Javerškova v Trebčah, je bila pripravljena za ogled. Snažna in taka, kot je Titu ostala v spominu, ko si jo je pred letom ogledal, je nemo sprejemala obiskovalce. Drago Javeršek, sedanjí gospodar in daljnji Titov sorodnik, je obudil spomin na Titov obisk. »Razpoložen je Tito stopil iz avta in palico je imel ob sebi.

Pa jo ni nič rabil, kar brez nje je šel. Tudi po stopnicah se je povzpел brez držanja, čeprav smo se prejšnji večer delali ograjo prav zato, da bi imel Tito pri hoji oporo.«

PRI TETI ANI

Občutek, da vdiraš v intimni svet človeka, ki je ob boleči izgubi najbližjega močno prizadet, ni prijeten. Tako smo zmotili Titovo sestrično Ano Kostanjšek ali »teto Ano« kot jo je Tito sam imenoval. Predstavljala mu je vez z njegovim otroštvom in k njej se je vračal kot zrel mož. Dolgo, zelo dolgo ni vedela, kaj sploh je. Prihajal je s tovariši ponoči, zjutraj ga že ni bilo. To je bil čas Titovega konspirativnega partijskega delovanja.

Po vojni, kot državnik, se je vedno rad ogledal pri njej. Svojo hiško je dala na razpolago za muzej, zato pa so ji zraven postavili novo. V njej preživlja visoko starost, ki je značilna za vso Javerškovo sorodstvo.

»Lani sem se srečala s Titom zadnjič. Dobro je bil razpoložen in ko me v rojstni hiši njegove matere ni videl, pa je vprašal, kje sem. Pa so takoj prišli pome. Lidija Sentjurčeva mu je rekla: »Tito, Ana je prišla.« »Kje?«, je odvrnil. Stopila sem k njemu in se pozdravila z njim. Pa mi pravi: »Ana, pa šta se kriješ?« Ko

smo potem sedeli pred šolo njegove matere v Bistrici ob Sotli je nazadnje jako lepo govoril otrokom. Povedal jim je, kako ga je učila mati in kako jo je ubogal. Naj bo pošten ter pravičen do ljudi. Otrokom je še naročil, da se naj uče, le tako bodo nekaj dosegli. Poslednjič jim je govoril.

OTROKOM PRED LETOM DNI - NASVIDENJE!

Otroci na osnovni šoli Marije Broz v Bistrici ob Sotli ne morejo pozabiti zadnjega Titovega srečanja z njim. Od njih se je poslovil z nasvidenjem pred letom dni, zato je žalost v očeh teh otrok toliko bolj vidna, globlja. Na šoli ni bilo običajnega živčava. Otroci so nemo pripravljali žalne svečanosti ter s sklonjeno glavo pisali spomine na zadnje srečanje, ki ga bodo polnili vse življenje in misli velikana njihove zemlje nosili s seboj.

Zupančič je nekje zapisal: »A kdo je rekel, da so sanje blazne? Kdor ni spoznal, da je svet prepad, in treba preko njega po zaklad, ki so brez njega naše duše prazne.

Ob Titovi smrti so bile za trenutek prazne, a pripravljene, da se napolnijo z novo vsebino. Tako je čutilo tudi Kozjansko, ko smo ga obiskali v njegovi neustavljivi boli.

ZDENKA STOPAR

»Dovolj je bila beseda«

»Bila sem Titov bojni tovariš. Ni mogoče povedati z besedami, kaj je za nas predstavljala v času NOB. Ne, Tito ni umrl. Ne more umreti. Kamor koli se ozremo, povsod je on. Za nami, pred nami in z nami.«

Vesna Nose živi v Rogški Slatini. Direktorica Kino podjetja je. Za njo je že težko in plodno življenje. S petnajstimi leti, ko so jo zaradi članstva v SKOJ vrgli iz gimnazije, je stopila v vrste Narodnoosvobodilne vojske. To je bilo leta 1941. Tovariša Tita je prvič srečala pomladi naslednjega leta. Takrat je kot kurirka prinesla pošto v svoj odred. Zaradi večje varnosti je bila oblečena v muslimansko obleko, »zar« imenovano. Ko je dala pošto komandantu, ji je povedal, da je pri njih v odredu tovariš Tito. Seveda, rada bi ga spoznala. Samo ne v muslimanski obleki. Komandant pa je menil, da je kar prav, da se takšna pokaže. In se je. Rokovala se je s tovarišem Titom. »Tako sem bila srečna in presenečena, da je prišel k nam. Vprašal me je, če me ni nič strah, če me ne zebe v tej obleki. Da me ne, sem rekla, saj tako hitro hodim, da mi je še vroče. Vzpodbudil me je, naj le tako nadaljujem.«

Potem ga je srečala šele leta 1943, ko so bile bitke na Neretvi. 10. hercegovačka brigada, v kateri je bila tudi ona, je spremljala ranjence in tifusarje. »Tovariš Tito je hodil z nami in bodril borce: Saj bo kmalu to trpljenje za nami. Glavo pokonci, pa bo šlo!« Če ga ne bi bilo z nami, ne vem, kako bi bilo. Do mosta nikakor nismo mogli, dokler nismo zavzeli Prozor. Trikrat smo ga napadli, trikrat smo bili odbiti. Zadnji večer je rekel Tito: »Komunisti, skojevci, naprej!« Na listek pa je napisal samo to: »Prozor mora pasti!« In je padel. Ena sama njegova beseda nam je pomenila vse. Včila nam je ogromno energije in nihče ni premišljal, če

je nekaj mogoče narediti ali ne. Morali smo. Tako smo čutili.«

Tretjič ga je videla na kongresu Komunistične partije. To je bilo čudovito doživetje. »Preživeli smo vse strahote borbe. Nismo mogli verjeti, da smo se srečali na osvobodjenem ozemlju, da smo

vsi skupaj in da si zopet zadajamo naloge. Revolucija takrat ni bila končana. Nadaljevati smo jo morali. Z delom. Še danes se moramo tega zavedati, predvsem mladina. Mladina, ki jo je imel Tito vedno tako rad. Mladino v boju in mladino v izgradnji porušene domovine. Njegove besede ji morajo biti svete, tako kot so nam komunistom in borcem vedno bile.«

MILENA B. POKLIČ

Besede iz srca

Obračali smo liste treh žalnih knjig, ki so jih prejšnji teden v konjiškem Domu teritorialne obrambe obiskovali občani in delovni ljudje, odprli pa v ponedeljek 5. maja na osrednji žalni svečanosti konjiške občine.

Veliko je bilo v knjigah podpisov mladih in najmlajših, med njimi pa smo po bolj okorni pisavi spoznali tudi starejše in pisanja manj večje podpisnike.

Bolj po naključju smo jih zbrali. Čeprav po obsegu krajši zapisi, včasih komaj nekaj besed, veliko povedo...

»Hvala ti za vse, kar si storil - da danes živimo v svobodni in neodvisni Jugoslaviji!«

»Hvala ti, dragi Tito za vse!«

»Tito, ti si neponovljiv! Življenje si dal, da si nas naučil, kako moramo živeti!«

Sledil bom tvojo začrtano pot...«

»Za Tita sem slisal prvič leta 1942 v ujetništvu...

Tito je mir!«

»Tito mi je najdražji...«

»Šel bom po tvoji poti!«

»Tito je naš!«

»Vse si nas učil - in naučil. Zdaj vemo, po kateri poti moramo hoditi: po tvoji poti, maršal! Ljubili si svojo domovino, kot si jo lahko ljubili le ti. Ljubili si vse nas: verjel pa si predvsem v mladino. Mi mladi ti obljublamo, tovariš Tito, da bomo vredni tvojih besed in dejanj...«, so napisali učenci II. osnovne šole iz Slovenskih Konjic. In sledilo je neskončno veliko podpisov: Stojan, Andrej, Marko, Boštjan, Rafko, Metka, Mateja...

»Vedno bomo mislili nate« so napisali cicibani osnovne šole Pohorski odred iz Slovenskih Konjic in takoj za njimi »Ostal mi boš v srcu, dragi predsednik Tito,« kar je napisal upokojenec Ivan Gošnik.

»Tito, tvoja misel, naše delo,« so zapisali delavci tozda Comag zreškega Cometa, njihovi sotovariši v imenu delovne skupnosti skupnih služb pa dodali »Tito, sledili bomo tvoji misli!«

M. U.

Knjiga žalosti tudi na Polzeli

Knjiga žalosti, v katero so se vpisovali občani žalske občine, je bila tudi na Polzeli v tovarni nogavic. Na posnetku vidimo delavce tega kolektiva, ki se vpisujejo vanjo. Vrsta je bila dolga in ni bilo enega, ki se ne bi vpisal.

T. TAVČAR

Iz knjige žalosti v Žalcu

Dokler bo Jugoslavija, bo v srcu z vsemi nami živel Tito. Jugoslavija pa bo, dokler bosta Sutjeska in Neretva in dokler bodo šumeli hrasti ter smreke na Pohorju.

Zadnje slovo delovnih ljudi Velenja

Na dan pogreba tovariša Tita se je ob 10. uri dopoldne na Titovem trgu v Velenju zbralo več kot 18 tisoč delovnih ljudi in občanov, da bi se ob prisostvovanju žalni svečanosti poslednjič poslovili od velikega voditelja in dobrega prijatelja predsednika Tita. Zeleno oazo, ki s cvetjem krasí Titov spomenik sredi Velenja, so preplavili ljudje. Se nikoli jih ni bilo toliko kot tokrat. To je bilo nemo in boleče slovo. Ob Titovem spomeniku je bila častna straža, zraven skupina teritorialcev pa črno oblečenih rudarjev, organizacije s številnimi prapori, mladina, delovni ljudje, občani. Ob vznožju spomenika je bilo položenih več sto rdečih nageljnov, velikih solz bolečine in zahvale za vse, kar je tovariš Tito v svojem življenju storil za nas, za Jugoslavijo, za svet, za vse ljudi! O Titovem življenju je govoril predsednik skupščine občine Velenje Franjo Korun, v žalnem programu pa so nastopili godba na pihala, recitatorji in trije pevski zbori. Po žalni svečanosti so se zbrani nemo razšli. Trg je ostal prazen. Samo nema zunanost blokov, prazna ploščad in ulice, osamelost drevje v katerega krošnje so se poskrili še ptiči, kot da so še oni čutili, da je to najbolj žalosten dan. V notranjosti blokov pa so ob gledanju televizijskega prenosa pogreba iz Beograda tekale solze. Solze žalosti, solze zahvale in solze obljube, da bomo nadaljevali tisto, kar je dolgo vrsto let s takšno energijo in vztrajnostjo gradil tovariš Tito.

Tekst: TONE VRABL

Foto: LOJZE OJSTERSEK

Tito! Ti nisi umrl!

Če rečem, da sem te imela rada, je to še premalo, da bi lahko izrazila tisto, kar čutim do tebe!

Kako rad bi ti stisnil roko, dragi Tito!

Ne bomo te razočarali! Šli bomo po poti, ki si nam jo kazal.

Spomin na vsakem koraku

Tudi na javnih prevoznih sredstvih, tudi na avtobusih, žalni trakovi. Vsaka pot, celo krajša z avtobusom, je bila povezana z mislijo na predsednika Tita.

Foto: M. B.

Vedo, kaj je storil zanje

V osnovni šoli Podčetrtjek so učenci v času bolezni tovariša Tita pripravili za svoj radio »Kekec« vsako jutro oddajo o njem. Ko se je zgodilo najhujše, je šolska skupnost imenovala odbor, ki je pripravljala vse zunanje oblike žalovanja. Spodnjo šolsko avlo so uredili s kipom maršala in vsak učenec je prinesel »rožico za našega maršala«. S travnikov in gozdov Titove mladosti. V knjigo žalosti so se vpisali vsi - od cicibanov do delavcev šole.

Ves teden so bili v studiju dežurni napovedovalci. Spremljali so radijski in televizijski program in vsako uro obveščali učence o vsem, kar se je dogajalo. Ogledali so si tudi film Tito v naših krajih, ki so ga posneli člani foto krožka. O tovarišu Titu kot človeku je učenec govoril ravnatelj, ki je spremljal slovenske pionirje, ko so bili na obisku v Belem dvoru leta 1976. Povedal jim je, kako pristrčno je bilo srečanje, kako je z njimi zapel tisto Jaz pa pojdem na Gorenjsko... kako se je zanimal, kako sedaj živijo otroci v Bistrici ob Sotli, kjer so se v času njegove mladosti dobro razumeli, čeprav so se tudi stekli. Takrat so mu povedali, da vlada v teh krajih prava bratska sloga in da se meja prav nič ne čuti.

Ne samo šolarje, tudi krajanje je težko prizadela smrt predsednika. Žalnih svečanosti so se udeležili ljudje iz oddaljenih zaselkov, iz vsake hiše je kdo prišel. Zavedajo se, kaj je Tito za vse nas in še posebej, kaj je storil za njih, za nerazvite kraje. Tudi tega, da je prav on sprožil solidarno pomoč, ko so bili najbolj potrebni, takrat ob potresu. Po tem se je veliko spremenilo v krajih. In ljudeh.

MBP

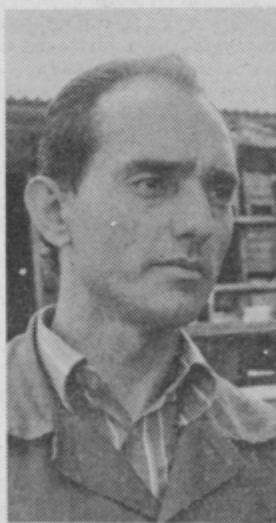
Tito je v naših srcih, pravijo kovinarji v Tajfunu

Med ropotom delovnih strojev, med tiho bolečino v srcih in med krepkimi rokami delavcev delovne organizacije Tajfun na Planini, je prežeta trdna odločnost, da bodo misli in ideje predsednika Tita ostale vselej žive in da bodo vodilo za dobro in boljše delo v prihodnosti. »Bitko za doseganje in preseganje planov moramo dobiti. To je naša obljuba, to je naš dolg do ljubljenega človeka«, so dejali delavci v Tajfunu.

Dušan Zapašek, rezkalec: »Posebno nas, ki opravljamo soroden poklic kot ga je na začetku svoje velike poti opravljal tovariš Tito, je vest o njegovi izgubi močno prizadela. Vselej bo ostal v naših srcih, čeprav bo življenje teklo naprej. Čakajo nas mnoge in odgovorne delovne obveznosti. Delali bomo tako, kot bi si to želel Tito, če bi bil zdaj med nami. Ob njegovem dostojanstvenem pogrebu so bila naša srca na njegovi zadnji poti. Tito je bil človek, ki ga svet ne premore več.«

Roman Romih, strugar: »Izgubili smo velikega moža, ponosnega in pravičnega borca za delovske pravice, za mir in prijateljstvo doma in v svetu. Težko mi je ob misli, da bomo naslednje delovne zmage proslavljali brez njega. A zmagovati vsak na svojem področju dela in življenja moramo. Tako nas je učil tovariš Tito. Tudi v naši delovni organizaciji bomo krepke poprijeli za delo. To je naša obljuba, to je naš dolg do človeka, ki nam je ustvaril svetlo prihodnost.«

Jože Cencl, strugar: »Cel svet žaluje za Titom, kako ne bi mi, njegovi delavci in učenci! So trenutki v življenju, ko se žalosti in solze v očeh nihče ne sramuje. Ves čas smo zaskrbljeni spremljali njegovo zadnjo bitko. Kovinar in revolucionar iz majhne vasi pa je zrasel v človeka brez primere. Z žalnimi slovesnostmi smo se še zadnjič poklonili njegovemu spominu z obljubo, da ne more nobeno delo biti pretežko in da bomo tudi mi bili bitke za večjo produktivnost, za enotnost in mir.«

Konrad Hladin, delovodja: »Zagrnili nas je velika žalost. Radi smo imeli tovariša Tita. Njegovo ime je tako tesno povezano s številnimi bitkami za lepše življenje, ki ga bomo zdaj živeli brez njega in z njim v mislih in srcih. Spominjam se njegovega prihoda na Planino, njegovih vzpodbud za boljše delo. Prepričan sem, da bomo Jugoslovanci z roko v roki v prihodnje nadaljevali svetlo pot na kateri stojimo trdno odločeni, da nam je nihče več ne more presekati.«

Dan po slovesu od našega Tita je bil tih in miren. Tudi na Planini. Ob ropotu strojev so stali delovni ljudje in začeli bitko za večjo produktivnost, za preseganje začrtanih planov.

MATEJA PODJED

V

trtnica rdeča - zlomljena,
žalost brezmejna.

Umr! je NAŠ DRAGI TITO!

oče, voditelj in učitelj domovine,
ne zase, za nas srečo je koval,
razdaljal svojega življenja vrednote,
oljčno vejico svetu poslal,
vse za napredek človeštva!

LJUBIMO SVOJO DOMOVINO!

NADA

Mozirje: Na tisoče podpisov

Gornja Savinjska dolina, ki je dvakrat sprejela v goste predsednika Tita, je bila zavita v črtno, žalost. Toda, v tem žalovanju je bil tudi ponos, da je rasla in se razvijala pod Titovim vodstvom. V tem spoznanju je še obljuba, da bodo delovni ljudje in občani sledili začrtani poti.

Tudi v krajih ob gornjem toku Savinje in ob Dreti so se vrstile žalne slovesnosti. V kolektivih, krajevnih skupnostih, šolah, organizacijah... Spominski govori in solze v očeh. Sožalne brzojavke in zastave na pol droga.

Dolina je zamrla že vse od trenutka, ko se je razširila žalostna novica o smrti predsednika Tita. Še bolj pa se je pogreznila vase na dan pogreba. Ulice in ceste so bile prazne. Trgovine in lokali zaprti. Zamrlo je tudi življenje v delovnih organizacijah. Otroci so šole zapustili že kmalu po deseti uri dopoldne. Vsi so hiteli na domove. Družine so se zbrale ob televizijskih sprejemnikih. Ob bolečini so bile skupaj. Bilo jim je lažje.

Posebno spoštovanje do umrlega predsednika Tita so ljudje v mozirski občini izkazali tudi s podpisovanjem v knjige žalosti. Odprli so jih v Mozirju in v mnogih krajevnih skupnostih, na šolah... Na tisoče podpisov.

Življenje gre svojo pot. Zapaščina predsednika Tita je velika. Kaže se v samoupravljanju in delegatskih odnosih, kaže v enotnosti in trdnosti, kaže v zavesti, da bomo le z izpolnjevanjem vsakodnevnih nalog na vseh področjih našega življenja in dogajanja ohranjali spomin na človeka, ki bo večno živel.

MB

V šoli Kozjanskega odreda

Tudi na Planini se dobro spominjajo Titovega obiska, ko je prišel 2. maja 1974 leta med brigadirje. Tedaj je tudi obiskal novo šolo »Kozjanskega odreda«. V spomin na njegov obisk so na šoli odkrili tudi ploščo. Učiteljica Dragica Mlakar se dobro spominja tistega dne, ko so zvedeli, da bo prišel na obisk Tito. Bil je dobre volje, za vse se je zanimal in nazadnje tudi obljubil, da še pride.

Foto: D. Medved

Od besed k delu

Titova smrt je globoko prizadela tudi delavke - komisionarke v Emovem tozdu Posoda. Spontano, same od sebe, so kupile velik šopek cvetja in ga postavile ob Titovo sliko v jedilnici ter s tem pokazale, kako globoko spoštujejo in ljubijo Tita in njegovo delo.

Pogovarjala sem se z nekaterimi med njimi. Večinoma sploh niso mogle govoriti zaradi žalosti in solza, ki so jim vrele na oči. Le tiste najbolj trdne so bile sposobne govoriti.

JOŽICA ŽIŽEK: »Nemogoče se mi zdi, da ljubega Tita ni več med nami. A v tem trenutku je jasno: mi moramo delati naprej, ustvarjati vse tisto, kar nas je učil in

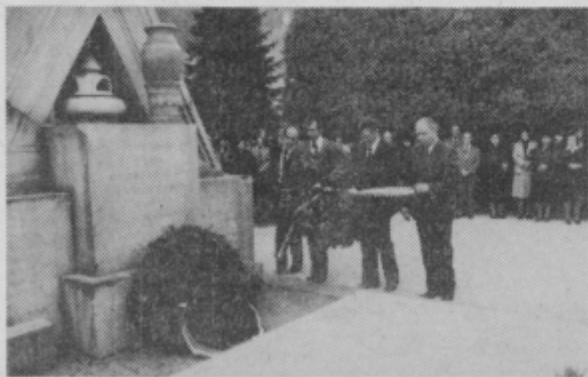
spodbujal Tito. Prepričana sem, da bomo zmogli in dokazali, da znamo trdno stopati po Titovi poti. Mi nismo čutili, koliko nam je zares pomenil Tito, dokler ga ni smrt iztrgala od nas. Bilo nam je preveč lepo, ker smo vedeli, da je z nami. Iz vsega srca želim, da bi nam bilo tudi vnaprej lepo in da bi še naprej gradili socialistično, oziroma komunistično Jugoslavijo.»

VUKICA FALNOGA: »Prav sedaj je čas, da napnemo vse svoje moči in naredimo vse tisto, kar smo se domenili. Prepričana sem, da smo sposobni izpolniti svoje obveznosti in da smo mi delavci v neposredni proizvodnji pripravljeni na vse na-

loge, ki nas čakajo. Mislimo moramo na to, da bomo za seboj pustili sadove, ki bodo zgled tudi poznejšim rodovom, našim otrokom. Tako, kot je delo tovariša Tita za zgled vsem nam.»

JOŽICA IVEC: »Upam, da bodo tudi naši otroci in generacije, ki bodo prišle za nami, vzgojene v Titovem duhu, tako kot smo vzgojeni mi. Ponosni smo, da smo živeli v Titovem času in da smo začutili njegovo delo, njegove misli, njegovo učenje. In tudi ponosni, da je glas o naši domovini popeljal po vsem svetu ter tako iz naše majhne dežele naredil veliko.»

DS

Laško: Bol prenašali delovno

Ko se je razširila žalostna novica o smrti predsednika Tita, so se tudi po laški občini mnogi najprej zavedali svoje dolžnosti. Iz lastnega nagiba so mnogi delavci pohiteli v svoje delovne organizacije, čeravno so imeli prosti dan. Enako je bilo v krajevnih skupnostih, kjer so se v družbenih prostorih prižigale luči in so se

V žalni knjigi solze src...

Tudi v velenjski občini so v vseh krajevnih skupnostih ter v avli skupščine občine Velenje ob smrti tovariša Tita odprli žalne knjige, v katerih so se nabrali številni podpisi z izjavami vseh, ki so imeli Tita radi ter so in bodo cenili njegovo izjemno delo. V avli skupščine občine Velenje so odprli kar tri knjige, v katerih se je zbralo več kot deset tisoč podpisov z izjavami. Vse to je dokaz velikega spoštovanja do človeka, ki je vedno bolj mislil na ugodje drugih, kot sebe.

MARICA SALAMON, učenka OŠ »Anton Aškerc« v Velenju: »Varovali bomo sadove tvoje boja in plemenitili sadove tvojega dela.»

MARCEL MEDVED ml.: »Tovariš Tito, ti nisi umrl, velik del tebe je ušel smrti. Večno mlad boš živel v nas in v vseh naslednjih generacijah.»

MARKO MAVEC: »Tito, oče Jugoslavije in neuvrščenosti, hvala ti za mir!«

TV

Tito je bil najbolj pogumen

»Zelo mi je težko, ko sem izvedela, da tovariša Tita ni več. Bil je najbolj pogumen od vseh ljudi. Imela sem ga zelo rada,« je v žalno knjigo v poudružnični osnovni šoli »Miha Pintar - Toledo« Velenje v Cirkovcih zapisala učenka in predsednica pionirskega odreda **Cvetka Verboten**, s podobnimi mislimi pa se je pridružilo še ostalih šest učencev omenjene poudružnične šole **Simon Koradej, Milan Grobelnik, Jože Mulej, Stanka Paternež, Elvira Novinšek in Mirko Jurko** ter njihova učiteljica **Helena Cafuta**. Vpisali so se tudi krajanji ter šolarji, ki sicer stanujejo v Cirkovcih, šolo pa (višji razredi) obiskujejo v Velenju.

zbirali krajanji pričakujoč navodila in vpraševali, če so potrebni za kakršno koli opravilo. Prvomajske zastave so bile čez noč spuščene na pol droga.

Ves minul teden so se v občini Laško vrstile žalne seje organizacij, zbori delavcev in krajanov. V delovnih organizacijah so bili kratki, petminutni zbori, na katerih je bil najpogostejši od sklepov:

- Ostati zvesti Titovi poti, zalovati delovno ob strojih in na delovnem mestu!

Žalni zbori in razširjene žalne seje so bile po vseh občinskih organizacijah, v vseh krajevnih skupnostih in v vseh delovnih kolektivih. V Laškem, Rimskih Toplicah in Radečah so odprli knjige žalosti, v katere se je vpisalo več tisoč občanov. V teh istih krajevnih skupnostih so z žalnih sej odnesli k spomenikom in grobovom vence, da bi tako počastili spomin na največjega junaka in njegove zveste borce ter žrtve osvobodilne vojne, ki je bila neizbežna za našo svobodo, ki nas opominjajo kako dragocen je mir, ki ga uživamo.

Ne da bi posebej pripravljali odhod v Zidani most, je bilo na peronu železniške postaje vse polno ljudi, ki so prišli pokloniti se Titu, na njegovi zadnji od nešteti voženj skozi ta kraj. Kjerkoli so bile žalne prireditve, je vsak prostor, ki je bil za to pripravljen, bil premajhen, da bi mogli vanj vsi, ki so se družno poklonili spomenu predsednika Tita.

Med tem so se začele tudi večje seje in sestanki. Ob vsaki takšni priložnosti je minuta molka, v spomin na Tita, prva stvar, ki jo zborujoči opravijo. In zastave še kar visijo na pol droga, ljudje sami podaljšujejo dneve žalovanja.

Žalni zbori v Ingradu

Spoštovanje in častni poklon dragemu tovarišu TITU so delavci Ingrada izražali na žalnih zbora v vseh temeljnih organizacijah, skupna žalna seja predstavnikov vseh družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih organov celotne delovne organizacije pa je bila v Sindikalnem domu Ingrada. Za to priložnost so komunisti Ingrada pripravili v tem domu razstavo fotografij in umetniških slik o življenju in delu našega trikratnega narodnega heroja in državnika sveta, tovariša TITA. Razstavo si lahko ogledajo tudi skupine iz drugih delovnih organizacij ali šole, le predhodno se naj telefonično najavijo pri referentu družbenopolitičnih organizacij Ingrada.

VILI ŠUSTER

Tito - naš ponos

Delegati temeljnih organizacij združenega dela, člani samoupravnih organov in vodstev družbenopolitičnih organizacij v Emo Celje so se že dan po smrti predsednika republike tovariša Tita zbrali na žalni slovesnosti, da bi se tako poslovili od ljubljenega voditelja. Na žalni seji je govoril Mirko Gorjup, koordinator dela osnovnih organizacij ZK v Emo, ki je med drugim poudaril, da Titova misel je bila in je vselej tudi pobuda za nadaljevanje revolucije. Pobuda, ki usmerja naše življenje in delo, našo misel in čustva, pobuda, ki bo vplivala na sedanje tokove človeške zgodovine.

Delavci Gradisa so se poslovili od Tita

Bolečina, žalost, solze. Le kako bi lahko drugače izrazili čustva, ki jih nosimo v sebi? Besede so odveč, le srce govori v teh trenutkih.

Tristo dvajset delavcev Gradbene enote iz Celja, ki so doma iz vseh jugoslovanskih republik in pokrajin in jih je želja po zaposlitvi pripeljala v Celje, so pogrebno svečanost za pokojnim predsednikom Titom spremljali preko televizijskega zaslona v njihovem samskem domu na Hudinji. Zvečina so to mladi ljudje, krepki in čvrsti fantje, ki jim moč kali vsakodnevno fizično delo na gradbiščih. Ko so se skupaj z domovino poslavljalji od ljubljenega tovariša Tita, so preko otrdelih in od sonca potemnelih obrazov polzele solze. Ljubezen, bolečina, žalost - vse je bilo zlito v njih. Njihova srca pa so sklenila obroč okoli obljube, da bodo vztrajali na poti, ki jo je začrtal predsednik Tito in da bodo skrbno negovali temeljne vrednote naše družbe: samoupravljanje, bratstvo in enotnost narodov in narodnosti, neuvrščenost.

DS

PROGRAMSKO VOLILNA KONFERENCA ZK V CELJU

DELO - PRAVA PRISEGA ZVESTOSTE

ZK mora biti dnevno vpeta v razreševanje vseh vprašanj

„Vsakdo mora na svojem mestu storiti tisto, kar je njegova dolžnost“, je v svoji zadnji novoletni poslanici zapisal tovariš Tito. Pod mottom te njegove misli je bila v ponedeljek v Celju programsko-volilna konferenca celjskih komunistov. Pričela se je z Internacionalno in minuto molka, s katero so počastili spomin na preminulega predsednika SFRJ in ZKJ Josipa Broza Tita ter narodnega heroja Petra Stanteta Skale.

Ze uvodne misli sekretarja komiteja OK ZKS Celje, Aleša Ilca, so opredelile nadaljnji potek konference. Aleš Ilc je med drugim obudil spomin na Titovo revolucionarno misel in s tem v zvezi dejal: »Komuniste zavezuje njegova dejanja, njegov vzgled in pred nami je velika obveznost, da nadaljujemo s Titovim delom - in predvsem, da vso veliko pripadnost, vso veliko ljubezen, ki jo izkazujejo do njega, spreminjamo v to, da potrjujemo naše besede, naše sklepe, naše delovne dogovore v nove delovne uspehe.« V nadaljevanju je Aleš Ilc opozoril, da je bilo v občini v obdobju po partijskih kongresih mnogo doseženega. Da pa so bili dosežki vseeno preskromni, še zlasti kar zadeva uresničevanje začrtane gospodarske politike v občini. Preosnova gospodarstva je prepočasna. Kvantitativni dosežki so sicer zadovoljivi, a do njih smo prišli z ekstenzivno gospodarsko rastjo, večanjem števila zaposlenih, premalo pa se je dvignila produktivnost dela in kakovosten razvoj. Zato bo morala ZK v prihodnjem obdobju predvsem razreševati te temeljne probleme razvoja celjske občine. Rast produktivnosti, kakovostna izvedba ustaljenih načrtov, hitrejša preosnova gospodarstva z uveljavljanjem kvalitativnih dejavnikov razvoja, boljše izkoriščenost proizvodnih zmogljivosti, to bodo osrednje

Občinska konferenca ZK v Celju ima zdaj 45 članov. Za predsednika je bil izvoljen EDVARD STEPIŠNIK, ki bo to funkcijo opravljal eno leto. Za nove člane občinske konference so izvolili še MILANA LOŠTRKA, HERMANA RIGELNIKA, JELKO ŽEKAR, ŠTEFKA PRESKER, FRANCA PUSARJA in FRANCA KAVKO, po položaju pa sta člana konference še TONE ROŽMAN in VIKI KRAJNC. Delo sekretarja komiteja OK ZKS Celje bo v naslednjem dvehletnem obdobju še naprej opravljal ALEŠ ILC. Na konferenci so izvolili tudi tri izvršne sekretarje, SREČKO PRATNER in FRANCA PUSAR bosta svoje funkcije opravljal poklicno, JOŽE ZUPANČIČ pa nepoklicno. Komite bo tudi v prihodnje štel 11 članov. Ob šestih članih, ki jim mandat še ni potekel, kandidirajo za novih pet članov MILAN LOŠTRK, HERMAN RIGELNIK, JELKA ŽEKAR, ŠTEFKA PRESKER in MIRKO GOZDNIKAR.

Z glasovanjem so na konferenci potrdili tudi nove sestave komisij pri občinski konferenci in komiteju.

naloge celjskih komunistov v prihodnjem obdobju. Predvsem pa bodo komunisti morali presekat s se vedno prisotnimi različnostmi pogledov na razvoj občine in še zlasti gospodarstva. Med najpomembnejšimi nalogami je Aleš Ilc izpostavil še krepitev fronte vseh organiziranih socialističnih sil v občini, še zlasti pa uveljavljanje oblik dela komunistov znotraj političnega in delegatskega sistema. Odločno je treba prenehati s prakso načelnega opredeljevanja, zato mora vsak sklep, sestanek, dogovor, postati za vse obvezujoč konkreten delovni dogovor. Z močjo in ugledom več kot 5600 komunistov v

delavskem Celju je te cilje treba doseči.

V razpravi, ki je sledila in v katero se je vključilo kar 28 razpravljalcev, so nekatere ugotovitve iz sekretarjevega poročila le še podčrtali. Tako so Herman Rigelnik, Zvonko Perlič in Franci Gazvoda razpravljali o temeljnih nalogah celjskega gospodarstva in podčrtali potrebo po premišljenih naložbah, ki bodo zagotovile preosnovo gospodarstva in večjo donosnost, potrebo po večjem uveljavljanju znanja, združevanju dela in sredstev in prenehanju poenostavljenih razmišljanj o razvojnih poteh celjskega gospodarstva. Jože Zupančič je razpravljal o nalogah 1100 delavcev zaposlenih v vzgojnoizobraževalnih zavodih v Celju, ki skrbijo za izobraževanje preko 20.000 učencev, dijakov in študentov. Opozoril je na pozitivne premike za večje vrednotenje samoupravne šole in podčrtal naloge komunistov pri uveljavljanju vseh oblik usmerjenega izobraževanja. Čeprav v Celju dileme glede tega ni, so se vedno primeri v združenem delu in v izobraževalnih organizacijah, kjer delavci nočejo razumeti ciljev nove šole. Posebno pozornost zasluži razprava Toneta Rožmana, ki je pred celjske komuniste postavil nalogo, da se tvorneje in odločneje vključijo v delo tudi v krajevnih skupnostih. Kajti, kot je dejal, ne moremo imeti le dopolnitve »službenih« komunistov. Sledile so še razprave delegatov iz številnih delovnih in drugih delegacij, ki so govorili o problemih idejnega izobraževanja v ZK, uveljavljanju oblik novega partijskega dela, s posebnim poudarkom na akcijski povezanosti, ki edina lahko zagotovi uveljavljanje kolektivnih oblik dela in odgovornosti, o nujnosti demokratičnega centralizma, v katerem so sklepi večine ne glede na osebno mnenje, obvezujoči

za vse in vodilo partijskega dela, o nalogah aktivna delavcev, obveščanja v ZK, varnostnih razmerah in vlogi komitejev za SLO in družbeno samozaščito, vlogi partijskega dela v zdravstvu, stanovanjskem gospodarstvu in podobno.

Konferenca je izzvenela v mislih izvršnega sekretarja predsedstva CK ZKS Emila Rojca, ki je poudaril, da so prave prisege zvestobe Titovi poti šele tiste, ki bodo prve prešle v delo, kajti z novo organiziranostjo in oblikami dela ZK mora ta dejansko postati vodilna in gonilna sila splošnega družbenega napredka na poti, ki jo je začrtal ljubljeni predsednik.

BRANKO STAMEJČIČ

PROGRAMSKO-VOLILNA KONFERENCA ZK V LAŠKEM

ŠE ENOTNEJE ZA TITOM

V ospredju program dela

V soboto, zadnji dan zalovanja, so se v Laškem zbrali delegati osnovnih organizacij, člani občinske konference in predsedniki komisij. Med gosti sta bila tudi član CK ZKS Lojze Briški in Janez Zahrastrnik.

Na volilni konferenci so sprejeli poročilo o delu občinske organizacije ZKS v minulih dveh letih, pravtako oceno sedanjih družbenopolitičnih in samoupravnih družbenoekonomskih razmer v občini ter sprejeli programsko usmeritev občinske organizacije ZKS v občini Laško za naslednje enoletno obdobje ter dogo-

vor o pripravi akcijskega programa.

Konferenca je izvolila za predsednika občinske konference ZKS ANDREJA MAVRIJA, za sekretarja komiteja ponovno izvolila CVETA KNEZA, za predsednika tovariškega razsodišča VIKTORJA PERGERJA, za predsednika statutarne komisije ROMANA MAVRIJA, za predsednika nadzorne komisije pa FRANCA ŽNIDARŠIČA. V sestav komiteja so bili izvoljeni: VERA MAROT, SREČKO VREČKO, TONE ZUPANČIČ in MOJCA MANFREDA.

Konferenca je potekala v delovnem vzdušju, pred začetkom pa so z enominutnim molkom počastili spomin preminulega predsednika SFRJ in ZKJ Josipa Broza Tita.

Občinska konferenca je v široki razpravi po osnovnih organizacijah ZK v občini sprejela vrsto predlogov in dopolnil k programskim usmeritvam občinske organizacije ZK, ki pa v bistvu niso spreminjevala predloženih tez, marveč posamezne naloge še posebej poudarila.

V poročilih, programski usmeritvi in v razpravi je bila močno poudarjena analitična ocena družbenoekonomskih in političnih razmer v občini, potreba po večji prizadevnosti, enotnosti glede hitrejšega razvoja občine, ki zadnja leta drsi na lestevici razvitosti navzdol, kljub dejstvu, da se gospodarski tokovi krepijo in da v občini ni več toliko kriznih žarišč, kot jih je bilo pred časom. Ker pa le-ta obstajajo v najmočnejših kolektivih, je delo in prizadevnost komunistov še nadalje v prvi vrsti potrebna gospodarski krepitvi, pa naj gre za industrijsko, kmetijsko ali zdravstvenoturistično področje, tolikanj značilno za to občino.

Izredno veliko je bilo govora o vsestranski aktivnosti, ki naj odlikuje vsakega člana ZK. Treba bo napovedati bolj tako imenovanemu zapiranju v ozke kroge, »vrtičkarstvu«, zgrešeni tozdrovski mentaliteti, lokalpartiotizmu med posameznimi deli v občini, med krajevnimi skupnostmi. Komunisti, ki opravljajo svojo dolžnost le v okviru delovne organizacije, so pa neaktivni v krajevnih skupnostih, so le na pol ko-

munisti, zato je eden od sklepov poživitev dela članov ZK na vseh področjih družbenega življenja, tako na delovnem mestu, v političnem življenju kolektivov, krajevnih skupnostih in na interesnih področjih družbenega sožitja, še posebej pa na področju podružbljanja SLO in družbene samozaščite. Večjo prodornost si bodo morali komunisti izboriti na vseh ravneh in oblikah samoupravljanja, predvsem pa razširiti svoje vrste z vključevanjem mladih delavcev.

Na programsko-volilni konferenci komunistov občine Laško so razpravljali: Cveto Knez, Lojze Briški, Janez Zahrastrnik, Božo Šola, Stane Kužnik, Albert Šipek, Fanika Labornik, Roman Mavri, Jože Krašovec, Jože Rajh, Srečko Brilej, Srečko Šentjunc, Franc Perše, Marjan Koprivc, Jože Štanič, Miha Prosen in Andrej Mavri.

Po svoje presenetljiv je bil nastopni govor novoizvoljenega predsednika občinske organizacije ZK, ki je med drugim, brez okolišanja dejal, da bodo morali komunisti prenehati biti komunisti TIM, pivovarne, papirnice; laški in radeški komunisti, temveč biti predvsem člani ZK Slovenije, oziroma jugoslovanske, Titove partije.

J. KRAŠOVEC

KUMROVEC: SREČANJE 2000 PIONIRJEV

Pionirji iz pobratenih šol iz vseh republik se bodo sestali v nedeljo v Kumrovcu. Srečanje pripravljata osnovni šoli »Marija Broz« iz Bistrice ob Sotli in »Maršal Tito« iz Kumrovcu. Pokrovitelj je zvezni odbor Združenj borcev NOB Jugoslavije.

Pionirji se bodo zbrali v Kumrovcu, kjer se bodo posamezne šole tudi predstavile s kulturnim programom. Ogledati si nameravajo še Trebče in osnovno šolo »Marije Broz«.

MBP

KONFEKCIJA ŠOŠTANJ K ELKROJU?

KDO MEŠETARI S TOZDI?

Mnenja o priključitvi k Elkroju so različna

Kljub temu, da so težave še vedno velike, je pospešena samoupravna in družbenoekonomska sanacija delovne organizacije Toper Celje uspešno stekla. Proizvodnja se je nekoliko povečala, tudi prodaja proizvodov je porasla. Dela je dovolj za vse delavce, zaradi česar je tudi počutje kolektiva veliko boljše kot pred meseci, ko je določena proizvodnja stala, ker ni bilo surovin in ne dela. V Topru so uspešno izpeljali referendum o reorganizaciji delovne organizacije. Ukinili so tozdr Trženje ter na novo oblikovali tozda Lahka konfekcija in Težka konfekcija. Tako so se lahko lotili konkretnih nalog za rešitev težkih razmer v Topru.

V zamahu novih snovanj je seveda presenetila novica, da se bo Toprova temeljna organizacija združenega dela Konfekcija Šoštanj, ki zaposluje 125 delavcev, še letos priključila k delovni organizaciji Elkroj Mozirje. Preseñetila zato, ker je bila sanacija delovna organizacije Toper Celje načrtovana na temelju boljšega dela, proizvodnje in organizacije vseh temeljnih organizacij. Jasno pa je, da ločitev ene od temeljnih organizacij pomeni tudi precejšen izpad v strukturi celotnega dohodka Topra. Posebej se tako imenovanega srajčnega tozda, ki ima velike možnosti za izvoz

izdelkov, saj je povpraševanje tujih partnerjev po artiklih tega tozda zelo veliko. Med vodilnimi delavci Topra je odločitev šoštanskega tozda povzročila precejšnje razburjenje. Takole pripoveduje Zvone Dežnak, direktor delovne organizacije Toper Celje:

»To, kar spremlja odločitev šoštanskega tozda o priključitvi k Elkroju, je dobesedno mešetarjenje s tozdi. Kajti dejstvo, da se v teh težkih trenutkih za Toper eden od tozdrov odloči za ločitev, je vse prej kot razveseljivo. To ni pravi način reševanja Toprove krize še posebej zato, ker imamo sedaj ogromno naročil in dela ravno za srajčne tozde. Zaradi omahovanja šoštanskega tozda smo morali nekatere inozemske ponudbe celo odkloniti, kar je seveda velik udarec za ves kolektiv. Posledice, ki bodo nastale v Topru z odločitvijo Konfekcije Šoštanj, da se priključi Elkroju, bodo hude. Proizvodne kapacitete Topra se bodo zmanjšale, iskati bomo morali nove partnerje za proizvodnjo srajčnih programov ali preusmerjati obstoječo proizvodnjo v proizvodnjo srajc, kar nas bo veljalo precej denarja. In nenazadnje, z ločitvijo šoštanskega tozda se nam bo podrl celoten program prestrukturiranja Topra.«

Kot je razbrati iz izjave Martina Preskerja, direktorja temeljne organizacije Konfekcija Šoštanj, so se delavci že lani, predvsem zaradi negotovosti, ki je vladala v Topru, povezali z delovno organizacijo Elkroj Mozirje. Le-ta je pripravila srednjeročni razvojni program temeljne organizacije, podobno pa je srednjeročni program pripravil tudi Toper. Takole pravi Martin Presker:

»Na podlagi vseh razprav, ki so bile v strokovnem kolegiju v samoupravnih organih in družbenopolitičnih organizacijah tozda ter v družbenopolitičnih organizacijah občine Velenje, smo se opredelili za razvojni program, ki ga je ponudil Elkroj. Zanj smo se odločili predvsem zaradi prednosti, ki nam jih daje in ki zadevajo tudi nove naložbe v letih 1981/82. To investicijo je zagotovil tudi Toper. Toda, ko smo tehtali eno in drugo, smo se vprašali, ali je Toper, ki je v sanacijskem postopku, sploh sposoben uresničiti planirane naložbe. Moram tudi povedati, da je po Elkrojevem razvojnem programu predviden za nas nov proizvodni program otroških in jeans hlač. V teku so že priprave za zagotovitev nove lokacije za gradnjo nove proizvodne hale in v Elkroju so že zagotovljena tudi finančna sredstva za novo naložbo.«

V tozdu Konfekcije v Šoštanju so se torej že odločili,

MILAN BOŽIČ
DAMJANA STAMEJČIČ

V ZBORU KS VSI DELEGATI!

PRIZNANJE ZA CINKARNO

Na delegatski tapeti Toper in Mesnine

Zadnji torek v aprilu so na ločenih sejah zasedali delegati vseh treh zborov celjske občinske skupščine. Sicer pa je bila to tudi priložnost za obravnavo prenekaterih aktualnih vprašanj. Že prvo pomembno razpravo je vzbudilo poročilo o izvajanju srednjeročnega družbenega plana občine v lanskem letu. Tako tudi na seji zbora krajevnih skupnosti, na seji, ki ni imela niti enega odsotnega delegata! V razpravi so se ustavljali pri izgubah in se vprašali, zakaj so na primer pristojni dovolili, da je Toper zašel v takšne težave. Mnenje, da bi morali ukrepati že tedaj, ko so se pokazale pomanjkljivosti, je bilo še posebej poudarjeno. Pa tudi sicer so izgube v poslovanju dobile poseben prizvok in vprašanje, zakaj so nastale tudi pri Celjski mesni industriji, še posebej (čeprav primerjava ni najboljša, opomba pisca), če lahko zasebni mesarji dobro poslujejo. Razen tega so delegati menili, da bi morali več skrbí posvetiti tistim kolektivom, ki poslujejo na robu rentabilnosti. Tudi za-

radi preventive in pravočasnih ukrepov.

Ni naključje, če je poročilo o samoupravnem in družbenoekonomskem položaju krajevnih skupnosti v občini naletelo na velik odmev. Še posebej v zboru krajevnih skupnosti. V tem delu je sodelovalo kar štirinajst delegatov! Pobuda o preoblikovanju nekaterih, večjih, krajevnih skupnosti je naletela na različen odmev. Ponekod so jo sprejeli, drugod spet odložili. Na večjo podporo ni naletela ugotovitev, da tu in tam sveti krajevnih skupnosti posegajo v pristojnosti skupščin. Razumljivo, saj se skupščine prerediti sestajajo. In tako njihovo delo prevzemajo izvršilni organi. Tudi dejstvo, da je zborov krajanov v stalnih območjih vse manj, je naletelo na upravičeno kritiko.

Se vedno so komunalna vprašanja tista, ki najbolj zaposlujejo organe krajevnih samouprav. Pa tudi ugotovitev, da nekatere samoupravne interesne skupnosti še niso spoznale, da je za njihovo dobro delovanje po-

membno tudi delo delegacij v krajevnih skupnostih, narekuje nove korake in ukrepe. In ne samo to, sploh je razprava na zborih občinske skupščine odprla še nove naloge za močnejšo uveljavitev krajevnih skupnosti.

Ceprav je morebiti prišlo poročilo o uvajanju usmerjenega izobraževanja na sejo občinske skupščine pozno, se je utrdilo mnenje, da je treba z začetim delom nadaljevati, da bi prihodnje leto ne stali pred istimi problemi kot letos!

Na pričakovan odmev je naletelo tudi poročilo o izvajanju družbenega dogovora o varstvu okolja in še posebej o ekološki sanaciji Cinkarne. Čeprav drži, da nastajajo pri nekaterih nalogah zamude, je dosedaj opravljeno delo naletelo na priznanje, še zlasti pa je bil tega priznanja na seji zbora krajevnih skupnosti deležen kolektiv Cinkarne. Tudi te besede povedo, da se zadeve vendarle spreminjajo in da v Celju ni kolektiva, ki bi ne posvečal temu vprašanju ustrezne pozornosti. M. BOŽIČ

PETROVČE: ZVEZNO PRIZNANJE

Pred nedavnim so v krajevni skupnosti Petrovče praznovali krajevni praznik. Na osrednji prireditvi je bila najprej vaja enot narodne in civilne zaščite, nato pa otvoritev prizidka k osnovni šoli v Petrovčah. Zbrane je najprej pozdravil predsednik režijskega odbora za gradnjo prizidka k šoli Janez Šketa, nato pa je imel osrednji govor Franc Žužej, predsednik odbora sklada za uredničevanje programa objektov družbenega pomena.

Poudaril je, da ima nov prizidek k šoli šest učilnic, štiri kabinete, garderobo, telovadnico in druge prostore. Sledil je kulturni program, nato pa je Ludvik Zupanc odkril doprski kip Miroslava Srca-Bena, po katerem ima šola tudi svoje ime. Na zaključni proslavi je bil najprej koncert komornega moškega zbora iz Celja, nato pa je Ivo Robič, predsednik občinske konference SZDL Žalec, podelil zvezno priznanje SZDLJ krajevni skupnosti Petrovče.

Podelili so tudi bronaste priznanja OF, ki so jih prejeli: vaški svet Levec, šolsko kulturno društvo Petrovče, Dane Senič, Franc Žužej, Ivan Jecelj, Anton Cimperman, Stane Mazej in Martin Pevec.

Med tednom pa so položili temeljni kamen za novo trgovino v Drešnji vasi, otvorili prenovljeno križišče in krajši odsek ceste v Ruše. Pripravili so tudi več športnih tekmovanj. T. TAVČAR

KOMUNISTI MOZIRSKE OBČINE

V DRUŽBENIH TOKOVH

Predsednik OK ZK J. Tlaker, sekretar J. Rakun

»Zveza komunistov v naši občini daje že nekaj let nazaj velik poudarek aktivnosti vseh družbenopolitičnih, samoupravnih in strokovnih dejavnikov za hitrejši in skladnejši družbenoekonomski razvoj občine. Zato so vprašanja povezana z družbenoekonomskim razvojem v zadnjem času najpogostejša na dnevnih redih sej občinske konference osnovnih organizacij ZK, skupščine občine in njenega izvršnega sveta ter v drugih družbenopolitičnih organizacijah. Aktivnost je bila zlasti v zadnjem obdobju, s prizadevanji za uresničitev politike ekonomske stabilizacije, precej stopnjevana. Zastavljena in opravljena aktivnost Zveze komunistov in drugih subjektivnih sil pa

mnogokrat ne daje ustreznih rezultatov, oziroma doseženi rezultati niso v skladu z vloženimi naporami. Razloge za to odstopanje moramo poiskati in odpraviti. To pa ni enostavno in lahka naloga,« je med drugim v poročilu o oceni sedanjih družbenopolitičnih in samoupravnih družbenoekonomskih razmer v občini dejal sekretar občinskega komiteja ZK, Jože Rakun, na programsko volilni seji občinske konference Zveze komunistov Mozirje, v ponedeljek, 28. aprila.

Sicer pa ni naključje, da so na kritični in analitični seji konference temeljito ocenili gospodarska gibanja v občini, naloge za ureditev in pri tem posegli tudi v konkretne

primere, še posebej na področju lesne industrije. Šlo je tudi za oceno, ki je potrdila, da se je družbeni položaj in ugled osnovnih organizacij ZK v zadnjem obdobju okrepil v vseh okoljih in to po zaslugi povečane aktivnosti članov in organizacij ZK. Bistven prispevek je bil praviljen z odpiranjem Zveze komunistov v vse tokove družbenega življenja in zavzemanjem aktivnega odnosa do vseh pomembnih družbenih vprašanj.

V razpravi so prišla zlasti do veljave vprašanja o vzrokih slabitve kakovosti gospodarstva. Očitno imajo nedokončane naložbe svoj velik vpliv. Zahteva po pospešenem delu pri sestavi novega srednjeročnega načrta je več kot utemeljena, prav ta-

ko misel, da mora to območje dobiti svoje ustrezno mesto tudi v regijskih interesnih skupnostih, še predvsem zaradi usklajevanja nalog, del in podobno. In nadalje – kako izkoristimo delovni čas? Tudi usklajevanje med združenim delom in interesnimi skupnostmi postaja čedalje bolj aktualna zahteva. Navzlic uspehom bo treba višinskim kmetijam posvetiti več pozornosti. V razpravi se je tudi Peter Habjan, član medobčinskega sveta ZK za celjsko območje, dotaknil nekaterih gospodarskih vprašanj, medtem, ko je Lojze Briški, član predsedstva CK ZKS, poudaril med drugim skrb za krepitev osnovnih organizacij ZK, da bodo lahko s dejavnostjo vplivale v svojih sredinah na sprejem takšnih odločitev, ki bodo v skladu z vidiki našega razvoja.

Pri tajnih volitvah so za predsednika občinske konference ZK izbrali Jožeta Tlakerja ter za sekretarja občinskega komiteja vnovič Jožeta Rakuna.

M. BOŽIČ

KONJIŠKA OBČINSKA SKUPŠČINA

NOVO NA VRHU!

Tone Turnšek novi predsednik

Seja občinske skupščine Slovenske Konjice tik pred prvomajskimi prazniki je imela sicer na dnevnem redu 17 točk, vendar je bila značilna po tem, da jo je zadnjič vodil Franc Ban, ki od 1. maja že opravlja dolžnosti in odgovornosti generalnega direktorja Merva iz Celja, zbori delegatske občinske skupščine v Slovenskih Konjicah pa so izvolili za novega predsednika Toneta Turnška, dosedanjega vodjo ekspoziture službe družbenega knjigovodstva v Slovenskih Konjicah.

Kot kaže je do te zamenjave v vrhu občinske skupščine prišlo zaradi »višjih«, regijskih kadrovskih ciljev, katerim so se v Slovenskih Konjicah sicer nekaj časa upirali, končno pa so jih morali upoštevati, še zlasti, ker je za razrešnico zaprosil tudi Franc Ban.

Vsekakor je dejstvo, da je novi konjiški »župan« Tone Turnšek prevzel odgovornosti in dolžnosti še pred iztekom mandata konjiški delegatski skupščini sedanjege sklica, kar je najbrž resnično opravičljivo le s širšimi kadrovskimi interesi.

Na tem mestu nimamo namena na dolgo pisati o političnih in skupščinskih zaslugah, s katerimi je in s »svojim delom, njemu lastno voljo in odločnostjo, ustvarjalnim nemirom in izvirnimi idejami zaznamoval razvoj občine njen dosedanj predsednik Franc Ban« – tako je v predlogu razrešnice strnil misli v imenu družbenopolitičnih organizacij Filip Beškovič – vendar kaže poudariti, da je Franc Ban opravljal najodgovornejše funkcije v konjiški občini prav v času njene najhitreje rasti in splošnega napredka. Logično je, da je v tem razvoju na napredku pomembno vgrajeno delo Franca Bana.

Ceprav rojenemu Šmarčanu iz Golobinjeka, tudi Tonetu Turnšku ne manjka »konjiških«, tako skupščinskih kot drugih, predvsem političnih izkušenj in znanja.

Ze leta 1955 je začel delati v upravnih organih občine Slovenske Konjice, kjer je »zaradi sposobnosti, vztrajnosti in vestnega opravljanja delovnih dolžnosti kmalu postal načelnik oddelka za gospodarstvo.« Tako smo lahko razbrali iz obrazložitve občinske konference SZDL k predlogu za njegovo izvolitev za predsednika občinske skupščine. Da pa je bil ves zdajšnji čas, še predvsem zadnjih deset let, Tone Turnšek zelo »na tekočem« z razvojem konjiške občine in posebej njenega gospodarstva, ga potrjuje tudi dosedanje dolgoletno vodenje konjiške ekspoziture službe družbenega knjigovodstva Celje. To službo, SDK na kratko, pa največkrat in najlaže označimo kar z »banko podatkov«!

MITJA UMNIK

VERA OREŠNIK

Vera Orešnik je na žalski občinski skupščini že šest let. Pred tem je pet let predavala slovenski jezik na šolskem centru Boris Kidrič v Celju. Tri leta je vodja kadrovske službe pri skupščini občine Žalec. Lani je diplomirala na Fakulteti za sociologijo, politične vede in novinarstvo. Odločila se je za sociologijo. Vpisala je tudi tretjo stopnjo. Sedaj kandidira za funkcijo

predsednika občinske konference Zveze komunistov v Žalcu. To bi bili tisti osnovni podatki o človeku. Podatki, ki koncept koncept ne povedo o tem, kakšen človek pravzaprav je kdo.

Vera Orešnik je izjemno vztrajen človek. Služba, kup drugih dolžnosti, ki jih opravlja, študij in družina. Za to je treba tudi pogum. Vera je imela dovolj tudi tega, predvsem pa tudi razumevanja doma. Hčerka je stara trinajst let. »Odraslo dekle je to!«, pove Vera ter nadaljuje: »Sva prijateljici v pravem pomenu besede. Med sabo se pomeniva o nekaterih stvareh in vedno me je skušala razumeti. Pa sem vedela, da me je včasih, ko sem najbolj študirala, tudi potrebovala.« Prostejša časa zadnja tri leta ni bilo. Edini pravi dopust je bil enkrat na leto, ko je bila z družino na morju. Pa vendarle ne bi nihče mogel reči, da je Verina družina trpela.

Se nikdar nisem Vere slišal, da bi povzdignila

OBRAZI

glas. Umirjeno govori tisto, kar misli. Umirjeno in prepričljivo. Vzame si čas, da posluša človeka. To danes mnogo pomeni. Rada ima tudi dobro šalo.

Ce bi hoteli naštevati vse funkcije, ki jih je doslej opravljala, bi bil spissek predolg. Omenimo le to, da je aktivna tudi v krajevni skupnosti na Polzeli. Ni ena izmed tistih, ki bi opravljala funkcije na nivoju občine, v kraju pa je ne bi poznali. Sedaj, ko študira na tretji stopnji pravi, da bo še posebej pozornost namenila vprašanju, ki jo pravzaprav najbolj zanima. To je področje uredničevanja in razvijanja samoupravnih odnosov.

Tu in tam pa si še vendarle vzame čas in skoči k tetam v Grajsko vas, kjer je še posebej v otroških letih, preživela toliko lepih trenutkov.

JANEZ VEDENIK

V SPOMIN DELAVCA, REVOLUCIONARJA IN KOMANDANTA

ŠE PO ZNAČAJU SKALA

Delavsko Celje je izgubilo svojega delavca-revolucionarja, vojaka, ljudskega junaka in legendarnega komandanta

Na večer pred prvomajskimi prazniki je njegovo rodno Celje in vso našo domovino prizadela tragična novica, da je v težki prometni nesreči za vselej prenehalo biti srce delavca, revolucionarja, narodnega heroja in častnega občana Celja Petra Stanteta-Skale.

Izguba je skalila prvomajsko razpoloženje, kolikor ga je sploh bilo ob sporočilih o boju z boleznijo predsednika Tita. V Celju so bile zastave na javnih poslopjih spuščene na pol droga in rodno mesto je z žalno sejo družbenopolitičnih organizacij izkazalo zadnjo čast svojemu velikemu sinu.

V skladu z željo preminulega heroja Petra Stanteta-Skale je bila pogrebna svečanost v ponedeljek v ožjem družinskem krogu, na dan, ko se je Ljubljana in vsa Slovenija poslavljala od največjega sina naših narodov, pokojnega predsednika Tita. Pogrebne svečanosti v Ljubljani se je udeležila delegacija Celja, skromna po številu, izpolnjujoč s tem zadnjo željo velikega in zaslužnega rojaka.

PETRA PA NE BO VEČ

Zgodi se, da izveš za smrt bližnjega človeka, pa tega sploh ne dojameš, ni resnično. Do nekega trenutka, ne veš kdaj.

Govorili so o heroju Petru Stantetu na žalni svečanosti, dvorana na magistratu je bila polna, mnogo je bilo mladih, nekateri so imeli solzne oči. Meni pa se ni zdelo res. Zbovanje pač. Peter sedi nekje v prvi vrsti zraven tov. Luke; ko bo končano, bomo nekoliko postali zunaj na soncu, potem bomo kam zavili, morda k Petru domov, da nam Slavica skuha kavo. Pa za gorenjski nagelj mi mora Peter spet dati vršiček, letos so mi zmrznili. Pride taka zima, ki zmrznejo nageljni in druge rože.

V ponedeljek, ko smo šli na žale, še vedno nisem občutila, da gremo na Petrov pogreb. »Hladno je«, sem rekla Apihu. »Ja res, pa je že maj.« »To uro so pripeljali predsednika v Beograd.« »Res, prav to uro.«

In spet molčimo. »Neprijetno prši mrzel dež. Množica ljudi pred novo belo stavbo. Četa vojakov ob tlakovani poti. »Mirno!« Trdno stisnem roko. A še vedno ne gre za Petra.

»Tam na Pugled gori, tam so težki boji...«

Bojne zastave se sklonijo nad krsto. In tedaj se zavem, da je res. Da pozdravljajo svojega komandanta, Petra Stanteta-Skala.

»Skopljite mi jamo, puško na globoko, sabljo na široko...« Eh Peter, kakšni fantje ste bili, kakšni partizani, ti in tvoji tovariši, ki ti zdaj pojejo tvojo pesem v tej beli marmorni dvorani. Brzostrelko naprej, lasje v vetru vihrajoči...

Med vojno sem ga prvič srečala na cesti proti požgani Sodražici. Prestrašil me je konjski peket, komaj sem se umaknila s ceste in se zagledala v redko prikazen: partizan na konju! Visok, mrk, črna palerina vihra za njim. »Peter!« »Verjeti nisem mogel.« je pravil pozneje. Peter? Že davno me ni nihče več tako poklical. Samo Skala ali pa tovariš komandant. Kdo je ta ženska, bosa, samo težki voziček vleče, na njem star štedilnik, majhna punčka caplja ob njej. Res, ona je - mala gospa velikega doma smo ji pravili v mlinu... »Pa kaj delaš tu, taka, kršenduš! Kje je Melč?« »Ne vem. V internaciji, pa brez imena!« »Oče?« »Med ofenzivo je umrl, jeseni. Bežati sem morala, beli so se utaborili v Ribnici.« »Kaj hudiča delajo naši, bi vas ja spravili kam na osvobojeno. Pojdi v Črnomelj, dam ti spremstvo.« »Ne morem. Lenčico sem vzela s seboj, ker je še majhna, Breda je morala ostati pri ma-

mi, tam blizu Ribnice, mama je bolna. Potem ju bom spravila sem, ko bodo kosili, pod senom.« »Pojdi z menoj, pri Miheličevih v Jelovcu nama je dal odbor sobico.«

Ja, in sem šel z njo, čuj-te, konja mi je prijel kurir, da sem ji pomagal peljati tisti voziček. Pa gor po nekkih polomljenih stopnicah, da je s češarko zakurila gašperček in mi je ocvrla dve jajci. »Kruha pa nimam«, se je opravičevala - meni štabovcu, prekleto!

Mnogo pogovorov s Petrom je bilo prav okrog kruha. »A veš, Melč, ko sem prvič prišel v mlin, Vrunča iskat, pa si rekel: Kar v kuhinji počakaj, kdo si, te pa ne bom vprašal. Jaz pa sem že z obema rokama pograbil tiste ga pol hleba belega kruha; takrat sem bil brezposeln, menda že kar ilegalen.«

No, pozneje je Peter postal domač, k ognjišču je sedel in stegnil dolge noge, tja do pol kuhinje. Po vojni tudi, ko je prihajal v

uniformi. »Ja Melč,« je rekel, »kruh imaš še zmerom dober, jabček pa, pravijo po Celju, tako kisel, da dekletom ženine odganjaš od hiše. Mejdus, mene ne bi (in je pomigal z brčicami), zdaj, seveda, ko sem general, če ne bi bil prestar.«

Tudi resnejše stvari so bile s kruhom, tako so pozneje povedali. Mi smo bili med vojno izseljeni, mlin je delal za nemško vojsko in partizani naj bi ga bili požgali. »Nak, po-bi,« je rekel Peter Stante, komandant IV. operativne cone, »da me ne bo Melč zmerjal, ko ga bom iz vojske odpustil.« Mislite, da se mlin v treh dneh postavi? Tam smo kruh prej dobili, pa ga bomo še potem.

Peter je prihajal rad glasen, hrupen... »Mejdus, Melč,« je rantačil zadnjič, ko je prišel pozno zvečer, »en zvonec si pa le privošč, razbijam po vratih ko kak partizan!«

Zdaj imamo zvonec na vratih. Petra pa ne bo več. DARINKA JOŠT

Peter Stante, častni občan Celja, narodni heroj, proslavljeni partizanski komandant in komisar, generalpodpolkovnik, član sveta republike SR Slovenije, član republiškega odbora ZZB NOV in prvoborec se je rodil 4. maja 1914 v delavski družini v celjskem delavskem naselju Gaberje. Sin delavca, zrastle v delavskem okolju in še nedorastel mladenič sam delavec v takratni Westnovi tovarni, je zelo zgodaj postal revolucionar, brezkompromisen borec za delavske pravice in za pravičnejši svet. V leti 1932 in 1933 je bil eden od glavnih organizatorjev ilegalne sindikalne organizacije, ki je kot žarišče delavskega gibanja v Celju organizirala pod vodstvom KPJ številne stavke in manifestacije za boljšo prihodnost delovnega ljudstva. Po dvo-mesečnem zaporu se njegova borbena ni nihiti malo ohladila. Nasprotno. Ponovno je bil aretiran in obsojen leta 1934 na dveletno robijo v Šremski Mitrovici. Zapor je bil zanj »študijski predah«, ko je po vzoru vseh revolucionarjev svoji revolucionarni praksi dodal obilico teoretičnega znanja. Še z večjo vnemo in obogatnim revolucionarnim znanjem se je posvetil revolucionarnemu delu v najbolj usodnih letih protifrakcijskega boja, strjevanja partijskih vrst, obnove in razraščanja KPJ in KPS, njenega povezovanja in vodenja naprednih množic, ki so se pripravljale za odločen spopad z nacizmom, ki je vse močnejše obkrožal domovino.

Zaradi stalnega zasledovanja policije buržuazne Jugoslavije je leta 1939 odšel v ilegalo in se ves predal delu za cilje Partije in pripravam za bodoče usodne trenutke. Bil je udeleženec pokrajinske konference v Medvodah, kjer se je prvič srečal s tovarišem Titom.

Peter Stante, ki je najbrž na šaljiv način dobil ilegalno ime Skala, je svojemu nadimku bil vseskozi zvest tudi po svojem značaju in neuklonljivosti. Ko je 20. julija 1941 bila ustanovljena Prva celjska četa, je bil Peter Stante-Skala namestnik komandirja Franja Vrunča-Buzde, in ko je le-ta po usodni akciji v Slivnici padel Nemcem v roke, je Peter Stante-Skala postal drugi komandir čete, vse do izjave, ko je bil v boju v Langerjevih pečinah težko poškodovan in se komaj rešil pred zajetjem in usmrtnitvijo.

Svoj boj je po nekaj diverzantskih akcijah Prve celjske čete nadaljeval kot namestnik komandanta II. štajerskega bataljona, ki je med drugim opravil pod vodstvom Franca Rozmana-Staneta svoj znameniti »bizeljski pohod«.

Leta 1942 je bil imenovan za namestnika komandanta Druge grupe odredov na Štajerskem. V ta čas sodi legendarna trojka, ki so jo sestavljali Franc Rozman-Stane kot komandant, Dušan Kveder-Tomaž kot politkomisar in Peter Stante-Skala, kot namestnik komandanta. Na spomeniku komandantu Stanetu v Ljubljani sta ob podobi komandanta Rozmana v granit vklesana tudi obraza Tomaža in Skale.

Peter Stante-Skala je med NOV napredoval kot komandant in rastle tudi kot političen delavec. Leta 1944 je postal namestnik komandanta XVIII. divizije, nato namestnik komandanta 9. korpusa in končno komandant 4. operativne zone.

Leta 1942 je bil dlje časa tudi sekretar pokrajinskega komiteja KPS za Štajersko, preden je ponovno prevzel odgovorne dolžnosti v NOV in POS.

Tako je legendarni komandant Skala skupaj z ostalimi enotami JLA vodil operacije za osvoboditev severnega dela naše ožje domovine in prodrli s svojimi borci na Koroško, do Gosposvetskega polja.

Po končani vojni je bil v JLA in leta 1952 prejel red narodnega heroja. Bil je nosilec mnogih vojaških in državnih odlikovanj, po odhodu v pokoj pa je bil pogosto drag gost v Celju, največkrat družno s prvim komandantom NOV in POS Francem Leskoškom-Luko, s svojim predvojnim učiteljem, vzornikom in celjskim sorojakom.

Peter Stante-Skala je imel svoje delavsko Celje rad in Celje je spoštovalo njega. Ob prvem imenovanju častnih občanov je bil te časti deležen tudi Peter Stante. Pri vsej svoji veličini je bil Stante preprost in priljubljen človek, čvrste, kot skala vojaške drže, jedratih besed in toplih dlani, ko je segal v roke delovnim ljudem.

Naj mu bo večna slava!

Proslavljena trojka s čela II. grupe odredov: Dušan Kveder-Tomaž, Franc Rozman-Stane in Peter Stante-Skala.

PLAŠČ

Peter Stante je bil Gabrčan v pravem pomenu besede. Tu je življen in delal tako, kot njegovi vrstniki. Le tu in tam je imel svoja pota, ki jih mnogi niso razumeli.

Bil je visok in suh. Bolj svetli lasje so mu postrani padali na čelo. Po navadi je nosil pumparice. Le kdo jih tedaj ni?

Zima na prehodu štiridesetega na enainštirideseto leto je bila bolj mrzla, kot je bila v resnici. Mrz je prinesla vojna vihra, v naše kraje pa še nevarnost, ki je pretila.

Ne samo v teh zimskih mesecih, tudi sicer je rad zahajal v mehanično delavnico Pavla Božiča. Bila sta prijatelja.

Tako tudi tisti dan. Bil je mrzel. Ljudje so hiteli in stiskali nosove in ušesa

za ovratnike plaščev in šale.

Stopil je v delavnico. Čez roko mu je visel plašč. Njega ni zeblo.

»Ja, Peter, kako hodiš, saj se boš vendar prehladil,« ga je nagovoril mojster namesto pozdrava.

Toda, Peter kot da ni slišal teh opozorilnih besed. Na hitro je pogledal po delavnici, in ko je videl, da sta s Pavle-tom sarna, mu je rekel:

»Plašč bom pustil pri tebi. Če bo kdo spraševal, čigav je, reci, da ne veš, da ga je bržkone kdo pozabil in da ga bo že prišel iskat, saj ga bo zeblo. Vrnem se čez nekaj dni.«

Samo to in že je odhitel iz delavnice. Vzela ga je zima.

Čez nekaj dni se je vrnil. Bil je brez plašča, čeprav je mrzlo hudo pritiskal.

»Je moj plašč še pri tebi?« je vprašal. In ko jga je zagledal na istem mestu, kjer ga je pustil sam, mu je odleglo in

tedaj so privrele iz njegovih ust besede in opisale dogodek, ki se mu je pripetilo tisti dan, ko je prvič obiskal mehanično delavnico in v njej pustil svoj plašč.

»Spet so me aretirali. Odpeljali so me na policijsko postajo in mi povedali, da so dobili ovadbo. Nosil in razširjal naj bi letake in plakate s protidržavno vsebino.

V tem hipu sem slekel plašč, ga vrgel na bližnji stol in rekel policajem. Kar preiščite me. Začel sem si odpirati suknjič, tudi srajco. Mrzle policajeve roke so drsele po mojem telesu. Našle niso ničesar. Vsaj ne meni ne.

In ker jih ta preiskava ni zadovoljila, so mi rekli, da gremo k meni domov. Torej hišna preiskava.

Odšli smo. Plašč sem pustil kar na stolu, kamor sem ga vrgel.

Doma so pretaknili vse predale, koticke, posteljo... Spet nič. In v resnici ni-

sem imel doma nič takšnega, kar bi me lahko obremenjevalo.

Znova smo se napotili na policijsko postajo. Tam so mi rekli, da je zadeva končana. Celo opravičili so se. Kakšna vljudnost! Rekli so mi, da lahko grem. Kar tako mimogrede, ne da bi s kretnjami vzbudil večjo ali upadljivo pozornost, sem zagrabil plašč, ga vrgel čez roko in odhitel iz policijske sobe. Čeprav sem vedel, da je zunaj mrzlo, si plašča nisem oblekel. Napotil sem se k tebi. Plašč sem pustil pri tebi, se umaknil za nekaj dni in zdaj sem spet tu...«

Za hip je umolknil in se zasmejal.

»In kje so tisti plakati, zaradi katerih so te preiskali in obiskali celo na do-mu?« je vprašal Pavle Božič.

»Tu, v plašču so!«

Vzel ga je v roke in iz notranjih žepov ter izza podloge začel vleči na dan plake...

-an

SPREMEMBE V IZVRŠNEM SVETU SOB CELJE

Delegati vseh zborov celjske občinske skupščine so na ločenih sejah, v torek, 29. aprila, sprejeli predloge predsednika izvršnega sveta o nekaterih razrešitvah in imenovanjih v izvršilnem organu občinske skupščine.

Tako so bili kot člani izvršnega sveta razrešeni: Jože Bučer, Janez Kozmus in Janez Kuntarič. Zaradi prevzema dolžnosti individualnega poslovnega organa v športno rekreacijskem centru Golovec je bil kot podpredsednik izvršnega sveta razrešen tudi Risto Gajšek. Hkrati s tem je bil Janez Kozmus razrešen kot predsednik komiteja za urbanizem in varstvo okolja.

Zaradi razrešitve Rista Gajška kot podpredsednika izvršnega sveta je bil na to mesto imenovan dosedanj član izvršnega sveta Jure Toplak, ki ostaja še naprej predsednik občinskega komiteja za družbenoekonomski razvoj.

Novi člani izvršnega sveta pa so postali: Rastislav Žnuderl, tehnolog v inženiringu Ingrad, ki bo hkrati prevzel dolžnosti podpredsednika izvršnega sveta in predsednika komiteja za urbanizem in varstvo okolja. Nova nepoklicna člana sta postala Mirko Bevc, organizator kmetijske proizvodnje v Kmetijski zadrugi Celje in Drago Mravljak, vodja sektorja za ekonomiko in organizacijo v EMO Celje. Novi član je postal še Jože Kučer, ki je bil istočasno imenovan tudi za občinskega sekretarja za notranje zadeve.

Janez Kozmus, dosedanj član izvršnega sveta, je bil imenovan za direktorja Zavoda občine Celje za planiranje in izgradnjo.

M. B.

ZAPOSLOTIVENA BILANCA V OBČINI CELJE

UKROTITI ZAPOSLOVANJE!

Letos zaposliti le 982 delavcev več

Resolucija o izvajanju srednjeročnega družbenega plana je kot pomemben stabilizacijski element poudarila omejitve ekstenzivnega zaposlovanja. Že do sedaj smo zaposlovali v glavnem po stopnji med 3 in 4 odstotki v poprečju, čeprav naj bi se ta stopnja gibala okrog 2,7 odstotka oziroma 982 delavcev letno v občini Celje.

Nedvomno je, da je od odgovornega obnašanja na področju zaposlovanja in kadrovske politike v največji meri odvisno, kako bomo uresničevali tudi druge cilje in naloge, opredeljene v omenjeni resoluciji in drugih smernicah našega razvoja v naslednjem srednjeročnem obdobju. Ravnanje na področju zaposlovanja mora biti naslonjeno predvsem na naslednje tri osnovne cilje:

- rast zaposlenosti mora biti po obsegu in dinamiki bolj usklajena s kadrovskimi viri občine in širšega območja

- zaposlovati strokovno in delovno sposobnejše kadre in pospeševati naložbe, ki zahtevajo takšno zaposlovanje

- v največji mogoči meri delovno angažirati že zaposlene kadre in uporabljati prekvalifikacije, dopolnilno in funkcionalno usposabljanje, kjer sistemi nagajevanja po delu niso na zadnjem mestu

Upoštevanje ta načela, pomeni v občini Celje opredeliti povečanje zaposlenih s stopnjo 1,5 odstotka oziroma 600 delavcev.

Glede na prve potrebe za letošnje leto je združeno delo precej preseglo zaželeno stopnjo zaposlovanja, prijave potreb so namreč pokazale številko 2347 novih zaposlitev, kar pomeni stopnjo 6,4 odstotka.

Na osnovi zatevanih spremin, je nato združeno delo »znižalo« svoje letošnje potrebe po kadrih na 1225 delavcev, kar je 3,3-odstotna stopnja rasti zaposlenosti, od tega v gospodarstvu 3,2 s 1012 zaposlenimi in 4-odstotna stopnja z 213 zaposlenimi na novo v negospodarstvu. Izvršni svet skupščine občine in izvršilni odbor občinske skupnosti za zaposlovanje sta tudi ta obseg potrdila kot nesprejemljiv, začel se je nov krog usklajevanja zaposlovanja s tozdi in delovnimi skupnostmi.

Do izraza so prišle sicer že stare slabosti, vendar nanje sedaj gledamo z manj prizanesljivosti; to so slabo vodene dela, nedodelana organizacija dela, neustrezno razporejanje kadrov, neučinkovitost pri premeščanju, slaba preglednost o zaposlenosti delavcev in še vrsta drugih.

Nedvomno je cilj, povečati število zaposlenih v celjski občini samo za 600 delavcev, izredno zahteven, če se spomnimo, da smo bili do sedaj navajeni povečevati letno število delavcev v celjski občini za okrog 1500. Ne bi bili radi preroki, vendar bi bilo

bolj realno pričakovati povečanje v smislu dokončne zaposlitvene bilance, ki so jo prejšnji teden dobile vse delegacije za izredno sejo skupščine občinske skupnosti za zaposlovanje, ki bo 30. maja, namreč, da bomo dosegli večje število na novo zaposlenih, kajti že v resolucijo opredeljenih kot prednostnih, je 467 delovnih mest v gostinstvu, trgovini na drobno, zdravstvu in v usmerjenem izobraževanju. Edino, kar je v zaposlitvenem smislu razveseljivega v združenem delu je to, da letošnje potrebe po kadrih izkazujejo 78 odstotkov potreb po kvalificiranih in visoko strokovnih kadrih.

Letošnja zaposlitvena bilanca, ki v smislu usklajevanja v občini nedvomno pomeni izreden kakovosten premik, dovoljuje torej v celjski občini povečati število zaposlenih za 982 delavcev, kar je stopnja zaposlovanja oziroma njegovega povečanja 2,7. V dovoljeno število na novo zaposlenih pa niso všteti delavci, zaposleni za določen čas in invalidi.

MITJA UMNİK

NOVA ZDRAVSTVENA POSTAJA V LIBOJAH

Ob letošnjem krajevnem prazniku, 3. maju, ki so ga povežali z dnevom OF in 1. majem, so Libojčani dobili dolgo pričakovan in prepotreben objekt, novo sodobno zdravstveno postajo, ki je z opremo vred veljala štiri milijone 870 tisoč din. V njej je splošna ambulanta, zobna ordinacija, patronažna služba in pomožni prostori. Zdravstvena postaja je grajena kot podaljšek in sestavni del stanovanjskega bloka v novem libojškem naselju, to pa je tudi omogočilo cenejšo gradnjo. Celoten objekt meri 204 m². Z gradnjo objekta so začeli lani spomladi, o pomenu objekta za Liboje in bližnje zaselke pa je govoril varnostni inženir v Keramični industriji Liboje Franc Matek. Zdravstvena postaja je torej gotova in opremljena, žal pa še ni zdravnikov! Brez teh zdravstvena postaja ne bo služila svojemu namenu. Trenutno delajo zdravniki iz drugih zdravstvenih postaj.

TONE VRABL

IZRAZI SOŽALJA

Ob nenadni smrti znanega revolucionarja, predvojnega komunista in narodnega heroja Petra Stanteta-Skale, so njegovi družini izrazili sožalje sekretar Medobčinskega sveta ZKS Janez Zahrastrnik, predsednik Medobčinskega sveta SZDL Janko Ževart, predsednik Medobčinskega sveta ZSS Ivan Kramer, predsednik Medobčinskega odbora ZZB NOV Jože Kreže, predsednik Medobčinskega sveta ZSMS Branko Povše ter vsa občinska vodstva ZKS, SZDL, ZSS, ZZB, NOV in ZSMS širšega celjskega območja.

V GORENJU VSE MANJ DELOVNIH NESREČ

Ob zasledovanju števila in resnosti nesreč pri delu v TGO Gorenje Velenje v zadnjih letih se je izkazalo, da je število nesreč pri delu v preteklih letih v odnosu na število zaposlenih, v upadu. Vendar pa kaže primerjava s preteklim primerjalnim obdobjem (letom 1978) da je nesreč manj.

Tako je bilo v letu 1979 zabeleženih 602 primerov nesreč (6.17. p) glede na poprečno število zaposlenih (9721), kar je v odstotku izraženo, izenačeno stanje iz leta 1978. Tudi stopnja poškodb pri nesrečah je v primerjavi s preteklim obdobjem manjša, oziroma zmerna, saj ni bilo primerov težjih invalidnosti in smrtnih primerov.

V primerjavi z republiškim poprečjem iste branže je to še vseeno ugodno, kaže pa, da bo stanje možno še izboljšati. Ob analizi vzrokov nastankov nesreč je bilo ugotovljeno, da se večina nesreč pripeti novincem (zaradi nediscipline, preslabega uvajanja v delo in nadzora), na poti na delo in z dela (OZD nimajo posebne možnosti vplivati na varnost udeležencev v zunanjem prometu) in upravljalcem transportnih vozil v internem transportu (viličarji, traktorji, kamioni).

Čeprav je varnost in dobro počutje (zdravstveno in kondicijsko) naloga vseh zaposlenih in posebej za to specializiranih služb, bo potrebno združiti vse sile, da bo nesreč manj.

JOŽE MIKLAVC

PRIZNANJA OB DNEVU VARNOSTI

Pred dvema dnevi, 13. maja, je bil Dan varnosti, torej dan, ki je praznik vseh, ki delajo v službi varnosti in zaščite. To je spomin na 13. maj 1944, ko je vrhovni poveljnik NOV Jugoslavije Josip Broz Tito sprejel odločitev o ustanovitvi oddelka za zaščito ljudstva - OZNA. Prvo uspešno preverjanje svoje pripravljenosti je imela OZNA že 25. maja istega leta ob sovražnem desantu na drvarsko votlino, kjer je bil vrhovni štab s Titom na čelu.

Konec vojne je varnostna služba skupaj z ljudstvom, čigar del je, pričakala zmagovito, vendar pa še ni odložila orožja. Pri čiščenju države so jo čakale nove bitke in dajala je nove žrtve. Kot zgodovinsko pričevanje teh povojnih bojev ostaja spomin na 3000 pripadnikov varnostne službe, ki so, ko so branili ljudstvo, darovali svoja življenja za domovino in socializem. Povezanost varnostne službe z ljudstvom, ki z razvojem samoupravljanja postaja vse tesnejša, je naredila 13. maj za praznik vseh nosilcev družbene samozasčite.

Ob 13. maju je bilo več proslav tudi na območju UJV Celje. Tako so v Mozirju odprli tradicionalno razstavo likovnih in drugih del delavcev, ki so zaposleni v organih za notranje zadeve. Ta razstava je vsako leto v drugem občinskem centru celjskega območja službe UJV. V torek je bila opoldne proslava v Slovenskih Konjicah v domu teritorialnih enot, popoldne pa v celjskem narodnem domu, kjer so se zbrali delavci UJV, Postaje milice in delegati občinske skupščine. Podelili so tudi več priznanj najzaslužnejšim delavcem na tem področju. Včeraj pa je bila proslava v Sentjurju, katere so se po tradiciji udeležili tudi tovariši sorodnih služb iz sosednje republike Hrvaške ter se med ostalim s slovenskimi sodelavci srečali v šahu in streljanju. Ob letošnjem prazniku tudi naše čestitke vsem tovarišem in tovarišicam, ki v službah organov za notranje zadeve skrbijo za varnost in zaščito.

TONE VRABL

PRIZNANJA V LAŠKEM

Na predvečer Prvega maja je bila v Laškem proslava v počastitev ustanovitve OF slovenskega naroda in praznika dela. Slavnostni govornik je bil predsednik krajevne konference SZDL Laško Jakob Kolman, ki je orisal prehojeno pot izgradnje naše samoupravne socialistične družbe ter čas, ko je bil v Kojzici ustanovljen pokrajinski odbor OF za Štajersko. Poudaril je, da je napredek v preobrazbi kraja prispevek vseh krajanov, ki v enotni fronti Socialistične zveze delovnega ljudstva razvijajo socialistične samoupravne odnose.

Pevski zbor TIM Laško je z novim izborom pesmi popestril kulturni program, prav tako godba na pihala Laško, ki bo čez dve leti slavila 120 let dela.

Na tej slovesnosti so prejeli tudi bronasta odličja OF naslednji zaslužni občani: Helena Dovečar iz Strmc, Tone Šterban iz Kuretnega ter Srečko Vrečko, Janko Remic in Fanika Lapornik iz Laškega.

-ika

KOMUNISTI KONJIŠKE OBČINE

SLABO V KS

Ni pobud iz osnovnih organizacij

Iz analize politične aktivnosti osnovnih organizacij ZK v konjiški občini povzamemo, da je bilo veliko sestankov, skupno 89 v 53 osnovnih organizacijah. Največkrat so se organizacije ZK sestale v januarju, ostala dva meseca pa skoraj trikrat manj v poprečju.

Največ sestankov je bilo sklicanih na pobudo komiteja občinske konference ZK Slovenske Konjice, le v 29 primerih je pobuda zrasla iz osnovnih organizacij.

Analiza, ki jo je izdelala komisija za organiziranost in razvoj ZK pri komiteju občinske konference, ugotavlja, da so se sekretariati osnovnih organizacij praviloma redno sestajali, med najaktivnejše pa štejejo tiste v organizacijah združenega dela. Tam beležijo celo več sej sekretariatov kot osnovnih organizacij.

Večina osnovnih organizacij je sprejela polletne delovne programe, vendar njihova realizacija za prvo tromesečje ni dobra. Tudi sklepe z decembrskega seminarja za sekretarje so obravnavali na terenu preveč površno in z mudo.

Le šest osnovnih organizacij se je spopadlo z notranjo organiziranostjo in problematiko, evidentiranih je bilo v letošnjih prvih treh mesecih 14, sprejetih pa šest novih članov ZK. Komunisti v Ločah, Zbelovem in v Vitanju so analizirali januarsko potrošniško mrljico, v Ločah so ugotovili celo širjenje neresnic, vendar teh pojavov na terenu komunisti niso dovolj obvladovali.

Sveti ZK v krajevnih skupnostih so uspešno delovali le v Vitanju in Zrečah, manj v Ločah in Slovenskih Konjicah.

FRANJO MAROŠEK

merx
blagovnica
V SENTJURJU PRI CELJU
TOZD PRODAJA SENTJUR

VAS VABI K NAKUPU V
SVOJE SPECIALIZIRANE
ODELKE:

pohištvo
konfekcija

kozmetika
tv - akustika

bela tehnika
gospodinjske potr.

živila

EVROPSKI ŠOFERJI V CELJU

Med letošnjimi prvomajskimi prazniki je bilo v Celju več prireditev, med njimi poleg Skokovega memoriala najbolj pomembna prav gotovo 8. konferenca šoferskih društev Slovenije. Srečanje, ki ga je ob sodelovanju vseh izpeljalo Združenje šoferjev in avtomehanihov Slovenije v Celju s pomočjo osrednje republiške organizacije, je povsem uspelo. Delegati iz šestih držav, ki so že članice tega združenja, so nanizali celo vrsto odprtih problemov šoferjev, ki jih bo treba zaradi težavnosti njihovega dela v prihodnje odpraviti ali vsaj ublažiti. Na 8. konferenci šoferskih društev je bilo podanih tudi več predlogov za delo v prihodnje. To je bila prva konferenca takšne oblike oz. tega združenja v Jugoslaviji.

Ob uradnem delu konference so organizatorji pripravili še več sporednih prireditev, kot ogled prevoznih delovnih organizacij pa izlet v Kumrovec in Trebče ter zanimivo in a traktivno prireditev na novem avtopoligonu na Ljubečni pri Celju, kjer je bila parada, tekmovanje v kartingu ter razstava vozil, med katerimi so zlasti ugajali avtomobili najstarejših letnikov.

TV – Foto. T. TAVČAR

SLOVENSKE KONJICE: TUDI KONFERENCA

Včeraj so se na programski volilni konferenci sestali tudi konjiški komunisti. Iz dnevnega reda povzemamo glavne razprave: ocena sedanjih družbenopolitičnih in samoupravnih družbenoekonomskih razmer v občini, programska usmeritev občinske organizacije ZKS Slovenske Konjice v enoletnem obdobju 1980/81, volitve, za razpravo pa je kot dobra osnova služilo izčrpno poročilo o delu občinske organizacije ZK in njenih organov v zadnjem dvoletnem obdobju.

Več o konjiški programski volilni konferenci v prihodnji številki NT.

UM

★★★

ŠMARSKI KOMUNISTI O DELU IN NALOGAH

Šmarski komunisti se bodo jutri sestali na programsko volilni konferenci. Ta bo ob 15. uri v veliki dvorani Doma kulture. Na njej bodo spregovorili o delu občinske konference in njenih organov v preteklem obdobju, ocenili družbenoekonomske in samoupravne razmere v občini ter sprejeli delovno usmeritev za prihodnje obdobje. Na konferenci bodo izvolili tudi nove organe občinske konference in njenih organov. Tako predlagajo, da bi opravljal funkcijo predsednika občinske konference Ivo Rebernjak, sekretarja komiteja pa Milan Pugelj.

DS

V SOBOTO NA LJUBEČNI

MLADI V SLO IN DS

Na občinskem tekmovanju blizu 30 ekip

Lansko tekmovanje mladitv v orientacijskem pohodu, kjer so se urili v reševanju nalog za SLO in DS, je izredno uspelo in zato so se v celjski občini odločili, da bo takšna oblika postala tradicionalna. Tako bodo že v soboto, 17. maja, pripravili na Ljubečni pri Celju II. občinsko tekmovanje mladitv v znanju in veščinah iz SLO in DS.

Odbor za pripravo občinskega tekmovanja mladitv v znanju in veščinah iz obrambe in zaščite je pripravil razpis in pravila, kjer je zapisano, da lahko iz vsake osnovne ter srednje šole sodeluje najmanj ena in največ dve ekipi. Tako organizator pričakuje okoli 25 do 30 ekip, ki bodo imele po šest članov (obvezno tri dekleta in trije fantje). Oblika tekmovanja je

orientacijski pohod s pomočjo topografske karte in pisarnih navodil. Ekipa mora prehoditi progo (dolžina 5 do 7 km) od starta (ob 8. uri) do cilja preko posameznih kontrolnih postaj v čim krajšem času. Pred vsako kontrolno postajo, kjer bo ekipa reševala določene naloge, mora biti ekipa strnjena.

Ekipa osnovnih šol bodo med hojo in tekom reševale naloge: streljanje z zračno puško, prva medicinska pomoč, poznavanje orožja, vprašanja iz obrambe in zaščite ter določanje razdalje do cilja.

Ekipa srednjih šol bodo imele v glavnem vse isto, kot osnovne, samo da bodo iz obrambe in zaščite pisali teste ter za zadnjo nalogo metali bombo v cilj iz vseh treh položajev.

Lani je bilo podobno tekmovanje, ki je izredno uspelo, v Pečovniku, letos pa so organizatorji izbrali lepe terene za takšno obliko izobraževanja v gozdovih na Ljubečni pri Celju. Start in cilj bosta pri tamkajšnji osnovni šoli. Tekmovanje bo predvidoma končano ob 12. uri, nato bo krajši kulturni program, mladim pohodnikom pa bo spregovorila podpredsednica Občinske konference SZDL Majda Trogar. Organizator pričakuje, da si bo to zanimivo tekmovanje ogledalo tudi večje število staršev ter krajanov Ljubečne.

TONE VRABL

18. MAJA OKOLI CELJA

Letošnja TRIM akcija kolesarjenja okoli Celja bo že v nedeljo, 18. tega meseca. Kot vsako leto bo treba tudi letos prekolesariti 27 km krožne proge okoli Celja. Start bo od 7.30 do 10.00 ure na startnih mestih: Otok – pri mostu, Ostrožno – pri gostilni Ljubica, Šmartno v Rožni dolini, Arclin – pri odcepu za Ljubečno, Ljubečna – na poligonu, Teharje – pri Mlinarjevem Janezu in na Skalni kleti – igrišče.

Vsi tisti, ki bodo prekolesarili vso progo, bodo prejeli značko in nalepko trimčka – kolesarja v rjavi barvi.

Sindikalna organizacija Prevoznitstva Celja pa bo v Ljubečni pripravila tudi TRIM akcijo streljanja, tako da bodo lahko udeleženci tu imeli tudi krajši postanek.

V BESEDI IN SLIKI

OSREDNJA PROSLAVA NA ŠMIGLOVI ZIDANICI

Kljub slabemu vremenu se je na osrednji proslavi občine Zalec ob 1. maju na Šmiglovi zidanci zbralo precej ljudi. Osrednji govor je imel predsednik občinskega sveta ZSS Zalec Rafko Mlakar, program pa so pripravili mladi pevci iz Polzele in Gomilkega, godba iz Prebolda ter recitatorji. Po končanem programu je bilo tovariško srečanje.

T. TAVČAR

PRIZNANJA ZASLUŽNIM

Ob praznovanju 27. aprila – praznika OF slovenskega naroda, praznika dela 1. maja in 35. obletnice osvoboditve so na skupni seji krajevne konference SZDL in skupščine krajevne skupnosti Polzela podelili naslednja bronasta priznanja zaslužnim občanom in društvom: Miju Antoniču, Ivanu Šerdonerju, Ernestu Jelenu, Jožetu Puru, Jožici Skorjančevi, Vinku Rizmalu, Jožetu Hučvarju, Božidarju Jordanu, Strelski družini Polzela in planinskemu društvu Polzela. Ob tej priložnosti so učenci OS Vere Šlander in mešani upokojenski zbor Svobode pripravili krajši kulturni program. Na sliki: Za aktivno delo v družbenopolitičnih organizacijah in društvih v kraju ter za sluge v NOB je iz rok predsednika KK SZDL Polzela Poldeta Bidekoviča prejel priznanja Ernest Jelen.

T. TAVČAR

Z BAKLAMI NA KRESOVANJE

Delovni praznik 1. maj so svojevrstno praznovali tudi na Polzeli. Na predvečer so mladi iz Polzele pripravili več sto bakel, ki so jih v večernih urah prižgali, nato pa je kolona krenila po cesti do Seneka, kjer je bilo kresovanje. Mladi iz Polzele si zaslužijo za izvedbo tega praznovanja vso pohvalo.

T. TAVČAR

CELJE
Titov trg 1
tel. 23-448

BEOGRAD

13. 6. – Potovanje s turističnimi spalniki do Beograda. 2. dan po zajtrku ogled mestnih zanimivosti.

Obisk grobnice JOSIPA BROZA TITA na Dedinju in muzeja 25. maj. Po kosilu avtobusni izlet do Avale in ob 20.50 uri odhod s turističnimi spalniki. Prihod v Celje 15. 6. ob 4.56 uri. Cena 1.460,00 din.

15. 6. vam TTG Celje nudi izlet s posebnim vlakom v Titov rojstni kraj – KUMROVEC.

Vabljeni na obnovljen
PIRŠEV DOM.

USPELA REVIJA

Revija otroških in mladinskih pevskih zborov je pre-rez dela naših šolskih zborov in jo ZKO občine Celje prireja vsako drugo leto, torej v letu, ko v Celju ni Mladinskega pevškega festivala. S takšno revijo imajo vsi zbori možnost javno prikazati, kaj in kako delajo in kakšno kvaliteto dosegajo. Pevke in pevci javno manifestirajo svoj trud, dirigenti pa prenašajo svoje izkušnje in umetniške ambicije na mlade pevce in tako vzajemno rastejo. Čeprav revija nima tekmovalnega značaja, pa že srečanje tolikih zborov pomeni merjenje moči in znanja. Razveseljiva je ugotovitev, da nastajajo novi zbori na srednjih šolah in iskrena želja ob novi reformi srednje šole, ko bo stopila v življenje je, da ob napetem programu splošnega izobraževanja vendarle najde dovolj časa in volje za temeljito estetsko izobraževanje, za duhovno kulturo, katere sestavni del je glasba. S temi besedami je predsednik odbora za glasbeno dejavnost pri ZKO Celje prof. Marjan Lebič odprl letošnjo revijo mladinskih pevskih zborov.

Dvajset zborov mladih pevk in pevcev, ki so v dveh koncertih pokazali kaj so se letos naučili, je navdušilo obakrat polno dvorano Narodnega doma. Verjetno ne bi bilo umestno izdajati posamezne zbor, ki so močnejše pokazali več kot ostali.

ŽE TRETJIČ

Prizadevni člani Kulturnometrijskega društva »Zarja« Trnovlje Celje ter mladinci in krajanje Trnovelj, so se v nedeljo, sedaj že tretjič, zbrali na prostovoljni delovni akciji pri ureditvi okolice in drugih delih adaptacije kulturnega doma v Trnovljah. Tako so izkopali jarke za napeljavno strelovoda ter zravljali tri kamione zemlje na zelenici, ki jim jo je podarilo Vrtinarstvo Celje. V prejšnjih delovnih akcijah pa so počistili okolico Kulturnega doma, urejevali zelenice ter sadili drevje. Dosedanje tri množične delovne akcije so dale lepe delovne rezultate, saj se akcije udeležijo po 35 krajanov in članov društva, zato nameravajo delovne akcije še ponoviti.

V soboto pa so, ob pomoči LK »Savinja« Celje postavili opremo garderobnih prostorov v novem kulturnem domu. Otvoritev kulturnega doma v Trnovljah je predvidena v prvi polovici junija.

Z. B.

PRIJATELJI NA OBISKU

DOBRODOŠLI PRI NAS!

Nizozemski pevci v Celju, na Polzeli, v Laškem

V goste Celju, Polzeli in Laškemu so prišli ne le člani uglednega pevškega zbora »Oranje« iz nizozemskega Schinvelde, marveč tudi iskreni prijatelji, ki so skupaj s člani Komornega moškega zbora iz Celja v dvaindvajsetih letih tesnega sodelovanja zgradili trden most prijateljstva med dvema narodoma in državama.

To je moški zbor, ki ima za seboj že dvainosemdesetletno delo, sicer pa tudi zbor, ki je nosilec častnega priznanja za narodne zasluge, ki mu ga je podelila nizozemska kraljica Julijana.

Sodelovanje med Oranjem in Komornim moškim zborom je preraslo običajne tokove. Vsa dosedanja sreča-

nja so se spremenila v manifestacije prijateljstva, medsebojnega sporazumevanja, spoštovanja... skratka v vrline, ki so za današnji čas še kako pomembne.

Vsi trije dosedanja obiski Komornega moškega zbora na Nizozemskem (1958., 1973. in 1979. leta) so bili povezani s srečanji s slovenskimi izseljenci in ne nazadnje z gostovanji v sosednjih mestih, zato pa so tudi nizozemski gostje zapeli ne le v Celju, marveč tudi na Dobrni, v Velenju, Rogaški Slatini in Smarju pri Jelšah.

Gostje s številnim spremstvom so prispeli v Zalec, oziroma v Celje že sinoči. Drevo ob 19.30 bodo skupaj z gostitelji, Komornim mo-

škim zborom, zapeli v Narodnem domu, jutri ob istem času, po obisku Garanta in tovarne nogavic, na Polzeli in v soboto, prav tako zvečer, še v dvorani zdravilišča v Laškem. Na Polzeli bodo njihov nastop dopolnili pevci domače Svobode, v Laškem pa spet Komorni moški zbor. Sicer bodo v Laškem še na obisku v pivovarni ter se za tem podali na pot v rojstni kraj predsednika Tita, v Kurnovec. Tako bo to pevsko srečanje veljalo tudi počastitvi spomina na umrlega predsednika Tita.

V goste so prišli veliki prijatelji. Zato topel stisk roke ter iskrena dobrodošlica!

M. BOŽIČ

Mladinski pevski zbor Osnovne šole I. Celjske čete, ki ga vodi Dragica Žvar. (Foto: F. Pungertič)

MLADINSKI PEVSKI ZBOR I. CELJSKE ČETE

USPEŠNI V BELGIJI

Med 118 zbori iz 18 držav Celjani najboljši

Uspeh na lanskoletnem mladinskem pevskem festivalu v Celju, ko je Mladinski pevski zbor Osnovne šole I. celjske čete prejel zlato odličje, je bila vstopnica za nastop na tekmovanju v belgijskem mestu Nerpert. Na tem tekmovanju so mladinski pevski zbori bili razdeljeni v štiri težavnostne skupine in celjski zbor je tekmoval v najtežji. Razen obvezne tekmovalne pesmi so morali zapeti še šest pesmi tako, da je bil program dolg kar 20 minut.

Na letošnjem tekmovanju je nastopilo kar 118 zborov iz

18 držav iz Evrope in Amerike. Razen celjskega zbora je na tej prireditvi nastopil tudi mladinski zbor RTV Ljubljana.

Kot so povedali mladi pevci in zborovodja Dragica Žvar, tako prijetnega vzdušja na podobni prireditvi še niso doživeli. V festivalskih dnevih celo mesto dobesedno živi z mladimi pevci. V otvoritveni paradi po mestu sodelujejo vsi zbori, nakar predstavniki posameznih zborov predstavijo svoj zbor. Mladinski pevski zbor I. celjske čete je imel pred tekmovanje še en koncert na kate-

rem so peli skupaj z zboroma iz Lahtija (Finska) in Cheshova (Poljska). Tudi ta koncert so poslušalci toplo pozdravili.

Mladi pevci pa so bili najbolj ganjeni, ko so jim ob povratku domov prebivalci Francije, Nemčije in Avstrije ob vsaki priložnosti izrekli sožalje ob smrti predsednika Tita.

Zadnji uspeh tega mladega pevškega kolektiva, ki ga že vrsto let vodi prizadevna Dragica Žvar ni naključen, saj imajo na tej šoli še dva zbora.

F. P.

GRAFIKE KARLA ZELENKA

Mala galerija celjskega Turističnega društva je znova zaživila. V njej je od ponedeljka dalje že peta letošnja razstava, ki bo odprta do 14. junija.

Zdaj je na vrsti domačin Karel Zelenko, akademski slikar, ki ima za seboj več kot trideset samostojnih razstav v domovini in tujini. Sicer pa gre za človeka, ki se je zapisal grafiki in ki se udeležuje tudi s keramiko. Svoja dela je razstavljal na vseh pomembnejših mednarodnih srečanjih grafikov – umetnikov in dobil zanje tudi visoka priznanja.

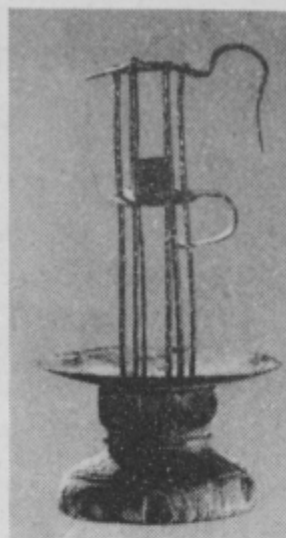
Ukvarja se predvsem s »črno belo grafiko«, na kateri posebej izstopajo risarske linije, ki razmejujejo ploskev ter dajejo podobo in pomen predmetom...

ZANIMIVOSTI IZ POKRAJINSKEGA MUZEJA V CELJU

SVEČNIK

V časih, ko so kot svetila prevladovala trske in oljenke (na mimeralna in druga olja), so ljudje za razsvetljevanje prostorov preizkušali tudi druga sredstva. Med svetili, ki naj bi nadomestila trske in oljenke so bile tudi sveče, katere so verjetno prvi uporabljali Etruščani. Te sveče so bile narejene iz loja in so verjetno prvič upodobljene na freski v bližini Orvieto v Italiji (v 4. stol. pr. n. št.). Rimljani so namesto trna na kandelabru za svečo (uporabljali so ga Etruščani), namestili ploščo na kateri je stala oljenka. S propadom rimskega cesarstva je zatonila za nekaj časa v pozabo tudi uporaba oljenke. Znova so prišle do veljave sveče iz loja in tudi iz voska. Uporaba sveč za razsvetljavo se je poleg trsk in bakel ohranila skozi ves srednji vek, do ponovnega odkritja oljenke in njene izpopolnitve v 16. stoletju, ter vzporedno z njo do druge polovice 19. stoletja, ko je to vrsto razsvetljave nadomestila petrolejka. Torej je z razvojem znanosti pomen sveče kot svetila začel počasi upadati, vendar ni nikoli do kraja zamrl, kljub nadomestilom kot sta plin in elektrika.

Sveče in svečniki so se skozi stoletja spreminjali. Najprej so uporabljali sveče narejene iz loja, nato pa tudi iz voska. Ker sta bili trska in sveča dolgo časa edini vir svetlobe, so ju uporabljali povsod, tako v mestih kot na deželi. Verjetno pa je bila trska v vaseh bolj razširjena kot svetilo, saj je bila

cenejša in lažje dostopna. Oblika sveče in svečnika je bila odvisna od izdelovalca in uporabnika, saj je bilo pomembno tudi to, kako premožen je bil kupec.

Na sliki vidimo svečnik iz okolice Celja, ki je opremljen s posebno ploščico za dviganje sveče. Narejen je iz lesenega gobasto izoblikovanega podstavka, na katerem je pritrjen kovinski krožnik. Ta krožnik prestreza vosek, ko sveča gori. Zgornji del svečnika je narejen iz šestih železnih palčk, ki so na vrhu zakovane v prevrtano ploščico z ročajem in luknjo v sredini. Sveča je vstavljena v nosilec, ki je vložjen med palčke in se premika gor in dol, palice pa mu služijo za vodilo. Te palice obenem služijo kot ščitnik, da kdo ne bi prevrnil sveče ali pa se na njej opeknel. Pomični podstavek za svečo so po potrebi dvignili in svečo zamenjali.

VLADIMIR ŠLIBAR

NAŠA BESEDA TUDI V ŠENTJURJU

V šentjurski občini so letos pričeli z Našo besedo nekoliko pozneje kot drugje. Kot nam je dejala predsednica Zveze kulturnih organizacij šentjurske občine JOŽICA SALOBIRJEVA, so posvetili letošnjo Našo besedo 70-letnici rojstva Edvarda Kardelja, 35-letnici osvoboditve in 30-letnici samoupravljanja. Naša beseda bo trajala od 11. maja do 15. junija.

Med mnogimi prireditvami bo 16. maja nastop otroških in mladinskih pevskih zborov šentjurske občine in sicer ob 17. uri v kulturnem domu v Šentjurju.

18. maja bo na Kalobju nastopilo kulturno društvo z Dobja, kjer bodo nastopili tamburaši, kvintet Francija Salobirja in ženski oktet.

25. maja bo v Šentjurju koncert odraslih pevskih zborov v šentjurski občini, istega dne pa bo tudi ob 14. uri promenadni koncert šentjurske godbe na pihala. V teh dneh bodo tudi številni nastopi mladih v vseh osnovnih šolah šentjurske občine.

PETER ČERNE V LIKOVNEM SALONU

V Likovnem salonu Celje je bila včeraj otvoritev razstave likovnih del akademskega kiparja Petra Černeta.

Razstavlja skulpture v lesu in bronu ter skice in risbe, ki so nastale v zadnjih osmih letih. Razstava bo odprta do 2. junija 1980.

NASTOPILO 19 ZBOROV

26. in 27. aprila je bila v Zalcu in na Vranskem občinska revija odraslih pevskih zborov občine Zalec. V Zalcu so nastopili zbori: moški iz Vinske gore, Polzele, Zalca, Liboj, Gotovelj; mešani iz Polzele in Sempetra; ženski iz Griž ter moški zbor invalidov in upokojencev iz Zalca. Na Vranskem pa so nastopili naslednji: moški iz Braslovč, Tabora, Trnave, mešani iz Vranskega, Gomilkega in Letuša ter deklški iz Gomilkega. Na obeh koncertih je bil obisk zadovoljiv, vsak zbor pa je zapel po tri pesmi. Revija je pokazala, da je v žalski občini veliko zborov, ki pa se po kvaliteti precej razlikujejo.

Na sliki: Moški pevski zbor iz Trnave, ki po kvaliteti petja sodi v sam vrh zborovskega petja v žalski občini. Vodi ga Jože Škerjanc.

T. TAVČAR

PO SLEDI NEKE AKCIJE

SREČNA SEDMICA V HRASTJU

Kako so trije časniki pred sedmimi leti začeli akcijo napredka

Ko popotnik namerja svojo pot v hrib, ga rada zgrabi sapa. Tako je bilo tudi s Kozjanskim. Če jih je pred dobrih sedmimi leti dajala sapa, je ta sapa danes že lažja. Če so se takrat spoprijemali s kolovozi, so danes tam ceste, ki peljejo v vas. Svet se jim je začel odpirati. Na domove se vračajo ljudje, raztepeni po svetu, mladi ostajajo doma, skratka življenje se vrača. Pred sedmimi leti sem se z novinarjem Ivom Ivačičem in mladim Tončkom Drobnetom iz Hrastja v njegovem fičku pricijazil v to odmaknjeno partizansko vas, takrat odrezano od razvitega sveta, pozabljeno. Z Ivom sva se takrat zgrozila, ko sva zagledala propadajoče hiše. Nekaj od potresa, druge pa je zgrizel zob časa. Le tu pa tam je kdo prišel iz hiše. Prvo, kar sva dejala, je bilo: »Je to mogoče?« V vasi je bilo takrat sedem razpadajočih hiš, nekaj zgrbljenih gospodarskih poslopij, skratka revščina, ki nama je dala misliti. Stisnili naju je pri srcu.

Še pred tem obiskom smo se sestali v Loki pri Žusmu sodelavci humane akcije slovenskih časopisov Kmečkega glasa, Večera in Novega tednika s predstavniki krajevnih skupnosti: Loka pri Žusmu, Vinski vrh, Prevorje in Polje ob Sotli in družbenopolitičnega življenja šentjurske in šmarske občine. To leto se je veliko pisalo v vseh treh časopisih o Kozjanskem. Za akcijo smo se do-

govorili še pred potresom, leto dni poprej pa smo imeli akcijo za Zorkove otroke iz Babne gore, ki so tako nena doma ostali brez staršev. Danes so to že fantje. Starejši Marjan kmetuje sam, Branko je oblekel vojaško suknjo, najmlajši Drago pa se uči za mehanika. Marjan gradi dom s pomočjo solidarnostnih sredstev, ki jih je dobil po potresu, žal sam, ker nima časa misliti na dekle, k hiši pa še nobena ni prišla. Mimo njegovega doma, samo nekaj streljajev, bo letos po loški dolinici stekla asfaltirana cesta, v Loki rase nov obrat, zrasla je nova vas. Tudi skozi Hrastje, pred sedmimi leti je bil še kolovoz, je pred dvema letoma stekla makadamska cesta. Hrastje in Dobrina pa že mislita na asfalt v naslednjem desetletju tja do Loke in Virštajna. Ironija časa se je tudi v Hrastju poigrala. Pred sedmimi leti je bilo v tej vasi sedem propadajočih hiš, danes je sedem novih. Vse se suče v sedmici. Hrastje ima že svoj prvi telefon in to prav na Drobnetovi domačiji. Tudi na Žusmu ga imajo.

Ko smo pred sedmimi leti pobarali mladega Tončka, kako je z dekletom, je po tistem dejal, da rad vasuje. Danes ima mlado ženo in dvoje otrok. Oba sta zaposlena, mati Adela in oče Anton pa varujeta vnučka. Ob priliki mi je oče Anton pravil: »Takrat, oktobra leta 1974, je bila pri nas delovna akcija. Prišla je mladina iz celjske

pedagoške gimnazije, sami bodoči učitelji in učiteljice. Bilo je veselo gledati te mlade ljudi. V tej akciji so sodelovali novinarji treh slovenskih časopisov: Kmečki glas, Večer in Novi tednik.«

Ob tem velja omeniti, da je še sodelovala šentjurska občinska konferenca SZDL, krajevna skupnost Loka pri Žusmu, s sredstvi in mehanizacijo številne delovne organizacije širom Slovenije in domačini.

Oče Anton je nadaljeval: Mladi so delali takrat v deževnem vremenu, kamioni so obtičali v blatu, tako da smo v soteski, skozi katero pelje sedaj avtobusna cesta, takrat gramozirali poškodovana mesta pravkar začete ceste. Do te soteske je bilo že predrto, naprej pa je bil kolovoz. Bili smo presenečeni in veseli, da so prišli. Mladina je bila tista, ki je takrat dala prvi zagon. Po tej akciji, o njej se je veliko pisalo, je tudi gradnja hitreje stekla. Celjsko gozdno gospodarstvo je tu opravilo levji delež.

Prav tej akciji se imamo zahvaliti, da imamo to, kar danes imamo. Veliko so pripomogli solidarnostna sredstva po potresu, veliko pa smo vaščani sami postorili. Kajti star pregovor pravi: »Kar sam z muko napraviš, največ napraviš in znaš tudi veliko bolj ceniti, kot pa če ti je nekaj podarjeno. Danes je življenje tod povsem drugačno. Z materjo se najbolj veseliva vnukov. Na stara leta

sva tudi to dočakala, da se jih veseliva na svojem domu. Zgradili smo ga, toda vseliti se še ne moremo, ker je še treba marsikaj postoriti, z denarjem pa smo vedno prekratki. Sedaj ko sta mlada pri hiši, je veliko bolje.« Pogledal je v dolino, rekel bi bolj v sotesko, kjer se je daleč bleščala velika zgradba. V Dobrni je namreč Aerov obrat, ki ga bodo letos preselili v novo halo v Loki pri Žusmu. Ob tem je dejal:

»Ko smo pred leti odpirali obrat, smo se ga vsi zelo veselili, sedaj pa smo žalostni, ker nam ga zapirajo. V njem je našlo precej ljudi zaposlitev. Sicer se ne hudujemo preveč, če bodo za ta obrat našli drugo zamenjavo. Zgradba je zelo primerna za počitniški dom, kajti tod izvira zdravilna voda, tu je tudi dolina sedmih mlinov. Ta sedmica je za nas postala že kar sreča. Pred sedmimi leti, ko smo začeli prvo delovno akcijo, sledilo jih je še veliko, še nismo imeli telefona, sedaj ga imamo. Če že imamo zdravilno vodo, bi lahko imeli tudi toplice. Na občini že razmišljajo o tem.«

Tako Anton Drobne, predsednik vaše skupnosti Hrastje-Dobrina. Dela ne bo nikoli zmanjalo. Ob slovesu mi je dejal: »Pridite še kaj, vsi trije: Kmečki glas, Večer in Novi tednik.«

»To bo nekoliko težko, ko pa smo se raztepli na vse strani. Skušali se bomo najti.

Anton Drobne iz Hrastja, sedaj predsednik vaše skupnosti: »Čudovita je naša mladina, samo razumeti in čutiti moraš z njo.«

Če ne drugače, bodo prišli mlajši.«

»Saj so že bili in lepo napisali.«

»Potem je dolg poravnani?«

»Ni... ni... našega dolga še nismo poravnali,« je odgovoril. Dejaj sem mu: »Že s tem, da imate nove domove, ceste, vodovod, telefon... to je novo življenje, ste ga poravnali.«

Ko sem odhajal, sem razmišljal o tem starcu, nekdanjem partizanu in si zastavljal vprašanja. Je resnično zadovoljen? Se je uresničilo,

za kar se je bojeval v hosti? Ima ta občutek?

Starec je to povedal že v pogovoru in z očmi vse: »Uresničilo se je, svoje sem opravil, naprej pa naj mladi, saj delajo zase in za svoje otroke.« Tako teče življenje dalje, ko eno usiha, se že drugo poraja, kozjanska pokrajina pa dobiva drugačno podobo, lepšo, živahno, polno novega utripa.

Tudi Hrastje na novo utripa, prvi utrip je zaživel pred sedmimi leti.

MILAN STANCER

AFRIKA, AFRIKA

SREČANJE Z MARABUJEM

Napisal sem že, kako v naših glavah ždijo lahkotne predstave o Afriki. Morda jih nismo zastranili še iz Tarzanovih filmskih dogodivščin. Čudnosti in nenavadnosti Afrike, če jo gledamo z očmi, ki hočejo tako razločevati, ne ponujajo le filmi, televizija, časopisi, knjige. Da, celo knjige.

Kako že pravimo?

Afrika, to je džungla. Raznovrstnost in bogastvo živalstva in rastlinstva, kakor ga predstavljajo enciklopedije, oddaje, reportaže.

Afrika, to je domovina še zmeraj živega malikovanja in čaščenja vsega, kar se v naravi še ne da razumeti, vsega, s čimer se lahko prikrije bomo, težko življenje...

Zgodilo se je v Abidjanu. Na Slonokoščeni obali. Pozno sobotno popoldne sta me zakonca Petkovšek (Anton Petkovšek je predstavnik Ljubljanske banke) vprašala:

- Ali ste v Afriki že videli marabuja?
- Ne. Pa tudi ne vem točno, kaj delajo.
- Nič ne delajo. Marabu je puščavnik, sveti mož, popotni pridigar. To je afriški musliman, oblečen v dolgo belo haljo, s turbanom na glavi. Uči Alahov nauk.
- Ampak marabui najbrž niso ne vem kako spoštovani, saj se je islam v črni Afriki začel poznati širiti.
- To je res. Toda širjenje islama na jug od Sahare traja že od 11. stoletja. Marabui, ne boste verjeli, ves dan mirno sedijo v sveti drži na javnem prostoru in so res pravi Alahovi poslanci. Tako jim pravijo. K njim hodijo revni in bogati, ministri in kmetje, stari in mladi. Marabu, mislijo, je vsemogočen. Lahko zavaruje, lahko pomaga, lahko priključne nesrečo. Človeku daje moč. Njegova beseda, njegov dotik, njegova magična dejanja, vse kar dela, je sveto, čudodelno.

Spomnil sem se na afriški animizem, ki je poleg krščanstva in islama najbolj razširjeno

religiozno pojmovanje v tropskih pokrajinah gvinejske obale. Črnci-animist sluti v vsaki stvari in v vsakem pojavu nekakšen duh. V Afriki je na primer precej razširjen kult živali, zoolatrija. Vzrok? Strah pred zvermi, pred divjimi živalmi. Mesa totemskih živali se ne sme uživati, na primer. Znan je kult kač. V nekdanjem Dahomeju, sedanjem Beninu, je neki misijonar celo odkril kačji tempelj. Češčenje živali, pa poljedelskih božanstev zavetnikov pa kult prednikov in drugi kulturi še danes razodevajo izvirne posebnosti črne Afrike.

PIŠE: JOŽE VOLFAND 2

S fetišizmom so sprva razumeli vsa verstva afriških ljudstev. Današnje raziskave in ugotovitve govorijo drugače. Fetišizem pa vztrajno domuje v tropski zadohni Afriki. Če je včeraj in če je danes lahko fetiš vsakršni predmet – od kosa lesa do živali – in če ga je človek malikoval včeraj in ne preneha danes, in če se je ob različnih kulturah razvil celo poklic žrečev, potem ni čudno, da so se z islamom pojavili in da so poniknili v versko življenje črne-ga ljudstva tudi marabui.

Pleme baulé na Slonokoščeni obali rezlja slikovite barvne lesene maske. Ob obredih si jih nadenejo. Vsaka maska ima določeno vlogo. Pomen. Če si nekdo natakne levjo masko, potem dobi levjo moč.

Moč. Moč. Narava vliva moč. Zato so plemena v naravi iskala fetise in toteme. Nedotakljive, svete, vredne žrtvovanja.

Toda to je religija primitivnega življenja in primitivnih ljudstev. Krščanstvo in islam kot religiji razrednih družb sta prav tako vzpostavili pojem svetega, vsemogočnega, čudotvornega.

Takole me je pozdravil marabu

To so, med drugimi, marabui.

Videl sem ga. Fotografiral sem ga. Prijazno se mi je zarežal in narahlo, skoraj državniško pomahal. Sedel je sam. Nekaj metrov vstran od ceste. Sredi predmestnega predela Abidjana, ki bi ga Američan imenoval slum. To je predel, kjer živijo ljudje tako, kot v Afriki zmorejajo živeti. V Ameriki se slumom odreka. O njih govorijo z gnusom ali sploh ne govorijo. Beda, umazanija, alkoholizem – to je slum.

V Afriki to ne drži. Revna primestja ali predmestja, kakor jih človek hoče doumeti, so resda mesta revščine. Tudi bolezn. Mesta brez kanalizacije in brez vode, kar je razumljivo vsakemu črncu, belcu pa ne. Toda črnci prodajajo različne obrtne izdelke, sadje, ribe, si kuhajo in pečejo, se pogovarjajo in smejejo, sedijo in ponujajo.

Živijo. In marabui z njimi. Oni pač čakajo v togi, sveti podobi, da pridejo verniki po nauk ali po kaj podobnega. Sredi življenja, ki ga marabu ne more spremeniti. Tolati in svetuje pač.

Misli in mislijo, da vliva moč za življenje. Za drugačno življenje?

Ne, za takšno življenje, kot je.

A črnci si želijo drugačnega.

Tako sem modroval po tistem srečanju z marabujem. Bal sem se, da mi fotos ne bi uspel. A ne zaradi marabuja. Hotel sem ujeti njegovo pozo, četudi poln razumevanja zanj, sredi vzdušja in gibanja črnih Afričanov nekega sobotnega marčevskega popoldneva streljaja od Abidjana, za katerega menijo, da je afriški Pariz.

Ne gre za to, da bi hotel pokazati na nasprotje. Ali da bi hotel koga pomilovati. Ali sočustvovati z ljudmi okrog mabuja in blizu srca lepega mesta.

Ne. Kajti vsakič, ko se odpravim na pot v tujino, si trdno zabičam – vedi, tam se drugače živi. To moraš vedeti, a moraš tudi razumeti.

In sedaj se vprašam – ali črno Afriko dovolj razumemo in poznamo? Ali je za nas še vedno bolj eksotika in džungla?

Bom povedal, kaj sem sploh lahko prebral v tednih, ko sem načrtoval odhod.

V krajevni skupnosti Gotovlje živi v 206 gospodinjstvih več kot 1100 ljudi. Dobri dve tretjini jih živi v zaselkih Jedrt, Zalog in Podvin. Na prvi pogled bi človek lahko mislil, da ljudje tod nimajo posebnih težav, vendar je bilo še pred kratkim drugače. Pred časom smo pisali o ljudeh, še zlasti v Jedrtu, to je v severnem hribovitem področju krajevnih skupnosti, ki so živeli brez pitne vode. Jedrt namreč leži na kraškem svetu in ljudje so si morali pomagati z deževnico ali pa so hodili po vodi v bolj ali manj oddaljene potoke. Sedaj je drugače. Voda je »pritekla« v 56 hiš. Vendar je tudi res, da so ljudje pošteno zavihali rokave ter šli v akcijo.

Jože Jazbec iz Jedrta nam je povedal, da je imel vsak krajan obvezo, da napravi petdeset udarniških ur. Večina je to številko krepko presegla in danes jim ni žal za vložen trud. Žal jim ni tudi denarja, ki ga je morala prispevati vsaka domačija. Po štiri tisočake so zbirali, k temu pa je treba dodati še raznovrstni material, ki so ga prispevali ljudje.

Predsednik režijskega odbora za izgradnjo vodovoda je bil Ivan Vihernik. Povedal nam je, da so v akciji sodelovali prav vsi ljudje z izjemo dveh, ki imajo v Jedrtu vikenda. Akcija izgradnje je bila toliko bolj zahtevna, saj so domačije oddaljene daleč druga od druge, pa še po kamnitem terenu je bilo treba kopati. Prav zaradi raztresenosti domačij je vodovod precej daljši in s tem seveda tudi dražji kot če bi ga gradili kje v strnjem naselju. Vodovod je dolg osem kilometrov. Dva rezervoarja vode z zmogljivostjo po 50.000 kubičnih metrov vode danes zadoščata ne le za potrebe obrobni zaselskov v gotoveljski krajevni skupnosti, pač pa sta lahko še kako dobrodošla samim Gotovljem v primeru sušnega obdobja. Trenutno je priklopljen le en rezervoar, saj je to dovolj.

Z mnogimi ljudmi smo se pogovarjali in težko je povedati, kaj jim pomeni pitna voda. Tem bolj, ker je tudi v Jedrtu in na Visokem zadnje čase zrastle precej novih hiš. Seveda je treba zapisati tudi to, da samo udarniško delo ter lastni prispevki ne bi zadostovali za takšno naložbo. Nekaj denarja je primaknila go-

STANKO DOLAR: »Mnogo truda bo potrebnega, da bo cesta zgrajena do občinskega praznika.«

ANTON ŽGANK: »V KS Gotovlje namenimo vso pozornost obrobni, višinskim predelom.«

IVAN VIHERNIK: »Koliko prostovoljnih delovnih ur smo opravili, nihče ne ve.«

JOŽE JAZBEC: »Enotni smo bili, saj smo vedeli, da drugače nič ne bo!«

ANTON PEČNIK: »Vodovod smo zares potrebovali. Nad cesto pa nisem navdušen.«

VISOKO, JEDRT, ZALOG

56 IZVIROV KAPLJIC ŽIVLJENJA

Zgradili bodo tudi cesto Visoko–Jedrt–Zalog

IVAN REPIČ: »Cesta bo olajšala dostope do domačij tudi pozimi, ko bo lahko poti orali.«

TONE FLORJANČIČ: »Pol stare milijarde je vreden naš vodovod!«

toveljska krajevna skupnost, nekaj pa tudi žalska samoupravna komunalna skupnost.

Na našem obhodu po čudovito lepem predelu Savinjske doline, sta bila tudi Anton Žgank, predsednik sveta krajevnih skupnosti in Stanko Dolar, predsednik pripravljalnega odbora za izvedbo letošnjega občinskega praznika ter član Izvršnega sveta žalske občinske skupščine. Povedala sta, da je zadnje čase vse več tistih, ki bi radi gradili na tem področju. To je tudi razumljivo, saj s pitno vodo odslej ne bo več težav, do občinskega praznika pa bodo zgradili tudi nekaj cest, ki bodo med sabo povezale kmetije. Mnogo jih je namreč, ki nimajo cestno povezavo. To še zlasti velja za domačijo na Visokem, ki meji

jo s krajevno skupnostjo Ponikva. Do občinskega praznika bo, kot vse kaže, zgrajena cesta Visoko–Jedrt–Zalog. Do vsake kmetije bo tako možen dostop z avtomobili, hkrati pa bodo tudi vse povezane z dolino. Tudi tu bodo ljudje sodelovali s samopripevkom, prostovoljnimi delom in materialom, po zabiti pa ne gre deleža krajevnih skupnosti, denarja, ki ga v občini solidarnostno zbirajo za akcijo cestne povezave višinskih kmetij z dolino ter samoupravno komunalno skupnostjo.

Po svoje zanimiv je bil tudi obisk domačije Antona Pečnika na Visokem. Z ženo nikakor nista mogla prehvaliti tega, da je novembra tudi v njihovem dom pritekla pitna voda. Prej so morali iz doline v brentah nositi vodo

domov. Pa ne le to! Najmanj tri ure na dan so bile potrebne, da so vodili napajati živino v oddaljeni vodnjak. Sedaj vsega tega ni treba več. Ko pa smo Antona povprašali, kako bo kaj zadovoljen s cesto, ki jo bodo pričeli graditi, ni bil nič kaj navdušen. Povedal je, da mu bo cesta uničila še tisto malo zemlje, ki jo ima in da se z gradnjo nikakor ne strinja. Kar tako naj ostane kot je! Malce debelo smo gledali, ker tega nikakor nismo mogli razumeti, saj je dostop do domačije mogoč le, če gre človek peš, z avtomobilom pa je sploh križ, kadar nastopi deževje. Ko smo se poslovili, sta nam Stanko Dolar in Anton Žgank pokazala, kod naj bi vodila cesta do Pečnikovih in priznati je treba, da se Antonu za rodovitno zemljo ni treba bati. Nič ne bo prikrasjan.

Na sosednjem hribu je domačija Šventovih. Prav tako odrezana od sveta. Pri hiši je bilo šest otrok. Pet se jih je odločilo za druge poklice, med tem ko bo najmlajši, 27 let star Stanko, ostal na kmetiji, pred katero so še lepi časi. Konec lanskega leta so dobili vodo, pred dvema letoma tudi trofazni tok. Letos bo kmetija končno povezana tudi s cesto. Pri Šventovih sicer malce dvomijo, da bo cesta zgrajena do občinskega praznika, zatrjujejo pa, da bodo pri gradnji pomagali kolikor se bo dalo, saj navsezadnje vedo, da

Taki vodnjaki so le še spomin na minule čase.

bo imela velik vpliv na bodočnost njihove kmetije. Sedaj imajo v hlevu 27 glav živine, gojijo tudi hmelj, sicer pa imajo 22 hektarov zemlje. Prav zadnje pridobitve so bile odločilne tudi za to, da so se pri Šventovih odločili za gradnjo nove, velike hiše. Je pa prav ta domačija lep primer, ki priča o tem, da bi ljudje tudi v bolj oddaljenih krajih ostali doma, samo če bi bilo poskrbljeno za najbolj osnovne stvari. In roko na srce – v Gotovljah si zelo prizadevajo za razvoj obrobni predelov.

O nujnosti gradnje ceste in o tem, kako dobrodošel je novi vodovod nam je pripovedoval tudi Ivan Repič. Sedaj, ko je v hišo speljan vodovod pristihi najmanj štiri ure na dan samo s tem, ko ni treba voditi napajati živine v dolino. Z dograditvijo ceste pa bo lepše življenje

tudi pozimi, ko bodo lahko orali sneg.

Ob koncu našega sprehoda smo govorili še s Tonetom Florjančičem, ki je vodil strokovna dela pri gradnji vodovoda. Povedal nam je, da je njegova dejanska vrednost najmanj pet milijonov dinarjev, pa čeprav so zanj porabili le dober milijon in pol.

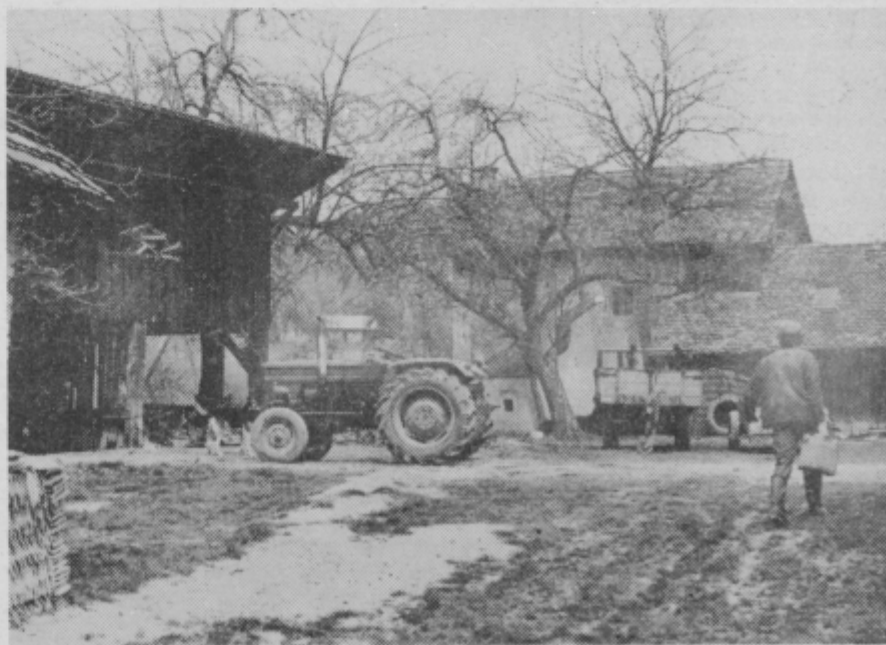
Tudi to veliko pove. Če drugega ne, potem pa vsaj to, da se da s prostovoljnimi delom, voljo in zanosom v sreci marsikaj napraviti in prištediti ogromne vsote denarja. In priznati je treba, da ta primer ni osamljen, je pa tudi ta svetel vzgled nekaterim, ki tarnajo, da jim družba premalo da, sami zase pa niso pripravljeni kaj storiti. Kaj šele za družbo.

Besedilo: JANEZ VEDE-
NIK

Slike: TONE TAVČAR

Posnetek smo napravili v Zalogu. Od tu naprej bo že za občinski praznik vodila asfaltirana cesta do bolj oddaljenih domačij.

Domačija Šventovih dobiva novo podobo

VAŠA STRAN

PISMA

Kadar nam pišete, ne pozabite navesti popolnega naslova: ime in priimek ter kraj in ulico stanovanja. Zapisli, ki teh osnovnih podatkov ne bodo imeli, bodo romali v koš. Za anonimnost v Novem tedniku ni prostora!

In ker včasih sprejemamo pisma, za katera ne vemo, ali so samo za našo informacijo ali javno objavo, prosimo, da na slehernem dodate še to, če ste ga namenili tudi za objavo v našem tedniku.

Hvala za razumevanje in dobro sodelovanje!
UREDNIŠTVO NT

ŽELIMO STALNEGA ZDRAVNIKA

Ko prebiram Novi tednik, vselej naletim na prispevke, v katerih občani pišejo o svojih težavah, problemih in napakah, ki se dogajajo v različnih krajih. Zato sem se odločil, da tudi sam napišem o težavah v naši zdravstveni postaji, v Rogatcu.

Okoliš Rogatca je precej velik, saj gre še za naselja Log pri Rogatcu, Trlično, Donačka gora in Stojno selo. Od tistega časa, ko je odšel naš zdravnik dr. Ivo Medved, nimamo več stalnega zdravnika. Res je, da prihajajo drugi, toda ti so iz drugih naših republik, ki ne razumejo in ne znajo našega jezika. In ker tudi večina domačinov, pacientov, ne govori in ne razume najbolje drugega jezika, prihaja do težav v sporazumevanju. So tudi sitnosti, ker se zdravnik in pacient ne sporazumeta.

Zato sprašujem odgovorne za to službo, kako je z delom stalnega zdravnika v naši zdravstveni postaji v Rogatcu, in sicer takšnega, ki bo Slovenec, oziroma, ki bo razumel naš jezik in bodo tudi drugi njega.

Imam občutek, da je ta problem povsod, le pri občini dobro rešen, le pri nas v Rogatcu ne. Sicer pa bi glede na število pacientov, ki prihajajo v ambulantno, potrebovali dva zdravnika, zdaj pa še enega ni pravega.

IVAN KOBALE,
Log 40, Rogatec

UREDNIŠTVO: Očitno gre za problem, ki ljudi v Rogatcu in okolici moti, sicer bi ga ne odpirali. Kako je s to zadevo? Za odgovor prosimo pristojno službo celjskega Zdravstvenega centra, oziroma odgovorne za to dejavnost v Šmarju pri Jelšah.

ŠE ENKRAT »SLABA SKRB ZA PRIHODKE«

V Novem tedniku št. 15 z dne 17. aprila letos je v rubriki Vaša stran izšel članek »Slaba skrb za prihodke«. Prosimo, da kot naš odgovor objavite naslednje:

Strinjamo se z mnenjem tov. Avgusta Kocjana, da je imel način inkasa pred uvedbo računalnika določene prednosti in ena najvažnejših je bila hitrejša pobiranje denarja za porabljeno električno energijo. Toda, zaradi hitrega povečanja števila uporabnikov električne energije, velikega dela inkasantov pri sestavi računov, težav pri kontroli že izstavljenih računov, smo ob koncu 1970. leta prešli, kot vsi v Sloveniji, na obračun električne energije s pomočjo računalnika. Nov način je imel takrat precej prednosti in tudi pomanjkljivosti, da se je podaljšala doba kreditiranja uporabnikov.

Nov način inkasa je potekal vsaj v Celju in bližnji okolici brez večjih pomanjkljivosti približno do leta 1977. Nato se je pričela velika fluktuacija inkasantov in na žalost se to stanje zmeraj slabša.

Služba inkasanta postaja manj privlačna, ker uporabniki zaradi novega načina bančnega poslovanja, ko se osebni dohodki nakazujejo na hranilne knjižice, nimajo doma večje vsote denarja, kot jo danes zahteva račun za porabljeno električno energijo. Pojavlja pa se zmeraj pogostejše tudi vse več odjemalcev, ki ne poravnajo redno svojih obveznosti inkasantom in tudi pozneje na plačajo svojih dolgov.

Ne nameravam opravičevati pomanjkanje inkasantov, vendar v sedanjem načinu dela žal ne gre brez njih.

Pogoste fluktuacije, bolezni in redni dopusti povzročajo, da pride do izpada pri obisku inkasanta. Tako pride pri naslednjem obdobju do računa, ki je seveda višji, saj zajema dvakratno obdobje in tudi večjo porabo električne energije. Tak primer opisuje tov. Kocjan. Trudimo se, da bi bilo takšnih primerov čim manj, vendar nam zmeraj to ne uspe in v teh primerih prosimo uporabnike za razumevanje.

Spremembo načina pobiranja denarja pri uporabnikih pripravljamo že več let, vendar, žal, ta ni odvisen samo od nas, ampak je najtežje vezan na računalnik, ki je že zastarel in prihaja na njem do pogostih okvar. Kljub navedenemu dejstvu bomo že prihodnji mesec na določenih območjih naše TO prešli na tako imenovani način z letnim obračunom. Uporabniki, ki bodo prešli na novi način obračuna porabljene električne energije, bodo dobili natančna pismena navodila in pet položnic (na podlagi predhodnih obdobj) z izračunanimi anuitetami. Šesto obračunsko plačilo bo izvedeno po predhodnem oddajanju števca v naslednjem letu. S prehodom na letni obračun bomo nadaljevali in bomo v ta način dela vključili vse uporabnike električne energije.

Kot je razvidno iz našega pisanja, smo že na poti posodobitve obstoječega načina pobiranja denarja za električno energijo, dokler pa novi način ne bo uveden pri vseh uporabnikih naše TO, prosimo za razumevanje, obenem pa obljublamo, da bomo stremeli, da ne bi prihajalo do izpadov pri obiskovanju inkasantov.

Direktor
TOZD ELEKTRO CELJE
JOŽE BERTALAMIC,
dipl. inž.

IZLETNIKOV RADIO TAXI

V rubriki »Pisma« večkrat beremo kritike na račun Izletnika. Zato bi tudi jaz rad nekaj napisal v zvezi z njihovo taxi službo.

Širijo se razne govorice, da je Izletnikov radio taxi cenejši od zasebnih taksistov, vendar se jaz s tem ne bi strinjal.

Pred kratkim sem se morala po službeni dolžnosti večkrat peljati iz Celja v Žalec. Kot vedno, sem tudi tokrat naročila prevoz pri zasebnih taksistih, ki računajo za prevoz iz Celja v Žalec in nazaj 102 dinarja. Ko sem naslednjega dne ponovno naročila prevoz in so bili zasebni taksisti zasedeni, sem prevoz naročila pri Izletnikovi taxi službi ter za isto relacijo, to je Celje-Žalec-Celje, plačala 182 din. Na vprašanje, zakaj tako visoka cena, mi je šofer odgovoril, da Izletnik računa prevoz na obe strani, medtem, ko zasebni taksisti samo na eno stran. Moram omeniti, da sta me oba, to je zasebni in Izletnikov taksist, čakala v Žalcu približno deset minut.

Kako je torej s cenami pri Izletnikovi taxi službi?

JUSTIKA KLOKOČOVNIK
Celje, Skapinova 6

UREDNIŠTVO: Izživ je torej tu. Odgovorite prosim, kako zaračunavate vožnje s taxi avtomobili, seveda pri Izletniku. Hvala za odgovor in sodelovanje v tej rubriki.

UČINKOVITA SAMOZAŠČITA

V četrtek, 17. aprila letos, je začela v zgodnjih popoldanskih urah v strmini nad zalogo piva v Skalni kleti v Celju goreti gozdna podrast. Ogenj, ki se je v suhi travi in humusu naglo širil in grozil, da zajame širše območje, je bil po zaslugi hitrega posredovanja krajanov lokaliziran in gasilci, ki so kaj kmalu prišli na kraj dogodka, so z vodo pogasili le še posamezna žarišča v humusu.

Ta, sicer majhen dogodek, je bil primer iz poglavja samozaščite. Krajsani so potrdili in pokazali, kako lahko s hitrim posegom preprečijo nastanek večje škode, ki žal, zlasti pri gozdnih požarih, prepogostokrat nastaja.

FERDO ŠIRCA,
Gallusova 5, Celje

UREDNIŠTVO: Hvala za pismo, ki je hkrati tudi priznanje vsem, ki so sodelovali v tej akciji in tako preprečili nastanek velike škode.

SKRUNITEV GROBA

Prav je, da tudi med letom in ne samo za Dan mrtvih obiščemo grobove svojcev in prijateljev. Tako sem se pred kratkim tudi sama odpravila na pokopališče v Dobje pri Planini, kjer že 21 let počiva moja mama. Na grob sem prinesla šopek nageljnov. Razen tega sem se razveselila, da bodo kmalu vzcvetele tri hijacinte.

Ko sem čez dober teden znova prišla na grob, sem z veliko žalostjo ugotovila, da sta v vazi ostala le dva nageljna, pet pa jih je zmanjkalo. Pa to še ni vse. Tat si je privoščil tudi hijacinte, ki jih je izruval s čebulicami vred. Ostala sem nena, čeprav so me prezemale najrazličnejše misli in sem se spraševala, kakšen je človek, ki lahko oskruni grob.

HILDA LOKOVŠEK
Pot na Lipico 2
Sentjur

ROJSTVA

CELJE

Rojenih je bilo 60 dečkov in 28 deklic

Rojenih je bilo 39 dečkov in 32 deklic

LAŠKO

Rodila se je 1 deklica

ŠENTJUR PRI CELJU

Rodila se je 1 deklica

SLOVENSKE KONJICE

Rodile so se 4 deklice in 3 dečki

ŠMARJE PRI JELŠAH

Rodila sta se dva dečka in dve deklici

ŽALEC

Rojstev ni bilo

SMRTI

CELJE

PUNGERŠEK Ana, 83, Celje, VERANIČ Anton, 44, iz Polen, KISLING Marija, 93, iz Žalca, ROMIH Martin, 61, iz Kanjuc, OTAVNIK Franc, 58, iz Latkove vasi, VEBER Viktor, 75 iz Celja, KODRIN Anton, 42, iz Celja, VAJDIČ Franc, 58, iz Celja, DOBRAJC Friderik, 63, iz Celja, CILENŠEK Karolina, 72, iz Celja, NAREKS Martin, 69, iz Gorice pri Smartnem, PEČNIK Franc, 86, iz Bevc, MARENČIČ Karel, 86, iz Celja, OSET Jakob iz Rifnika, 79, KUNEJ Ana, 85, iz Celja, FAGANELI Franjo, 85, iz Celja, DOBNIK Martin, 78, iz Grobelnega, VALENČAK Janez, 74, iz Lesičnega, SLATINŠEK Paul, 84, iz Ločice.

KUMER JOŽEFA, 45, Zeče, VETRIH JURIJ, 63, Lokrovec, GOGALA JOŽEF, 71, Prebold, MUŽIČ KAROLINA, 78, Celje, KOPRIVC MARIJA, 38, Zigon, REBERSAK MIRKO, 69, Krško, SMID IVAN, 73, Tabor, PAVLIČ ALOJZ, 56, Ljubnica, KUNST ANA, 63, Rečica ob Sav., KOČAR LUDVIK, 75, Bukovje, ARNŠEK VINKO, 66, Dobriša vas, POGLADIČ FRANC, 61, Loka, STOJNŠEK FRANC, 65, Tekačevo, VOH JANEZ, 71, Studenca, JEZOVŠEK VERA, 52, Celje, MUŽOVŠEK MARIJA, 74, Grmovje, OSET ANTON, 36, Kranjčica, DERNOVŠEK MILOŠ, 73, Sevnica, ŠILEC SLAVKO, 55, Šmarje pri Jelšah, JARH ANTONIJA, 78, Polzela, PERGAMOŽ ANICA, 68, Kăci dol.

LAŠKO

PENIČ PAVLA, 83, Radeče, MEDVEŠEK FRANC, 36, Podkraj, JEGLIČ AVGUST 88, Radeče, KRAMŽAR ALOJZ, 94, Jelovo, ŠOBER IVAN, 70, Obrežje, POŽIN JOŽE, 27, Rimske Toplice, KLADNIK MARKO, 82, Gračnica, POTOČNIK MARIJA, 94, Laško.

ŠENTJUR PRI CELJU

PERDAN MIHAEL, 71, Doropolja, SKORNIK ANTON, 27, Dobrina.

ŠMARJE PRI JELŠAH

TRAMŠEK Maksimiljan, 67, Strmec 17, VOLAVŠEK Ana, 79, Pecelj 28, ZALOKAR Marija, 82, Kozje 125, BEZAMOVSKI Jožef, 80, Vetrnik 40, TACER Stanislav, 54, Gubno 36

BAH JULIJANA, 60, Gubno, MERT FRANCA, 72, Vetrnik, KLANJŠEK MARIJA, 70, Grobelno, JURAJA MARIJA, 94, Šmarje pri Jelšah, URSIČ ANGELA, 80, Gornje slemene, STI-PLOŠEK TEREZLIJA, 57, Rogatec.

SLOVENSKE KONJICE

FLAKUS KATARINA, 87, Blato, KOPRIVNIK RUDOLF, 66, Ljubnica, GOLOB BRIGITA, 82, Perovec.

ŽALEC

ŽGANK Franciška, 79, Polzela 68b, GOLOB Brigita, 82, Dobriša vas 25, HRASTNIK Jurij, 86, Zg. Roje 18, BRINOVEC Mihael, 92, Gomilsko 18, TOMANIČ Ana, 77, Dobriša vas 25, KOPRIVC Stefanija, 82, Zalec, TURNŠEK Blaž, 79, Kapla 52, PROHINAR Henrik, 76, Braslovce, KRIŽE Ana, 63, Dobriša vas 25, ROVSNIK Ivana, 81, Polzela 152a, KU-ZMAN Marija, 70, Zalec, Sprajčeva 3, GROBELNIK Anton, 83, Galicija 60, KAPITLER Alojz, 53, Gotovlje 146.

URLEP FRANC, 82, Andraž nad Polzelo, LEŠER IVANA, 51, Lopata, MIKLAUVINA ANA r. VODLAK, 85, Vransko, RIBIČ IVAN, 56, Kaplja vas, PODKORITNIK ZDRAVKO, 16, Zabukovica, REHAR ANGELA, 69, Petrovce, DREV JOŽEF, 68, Preška, ZNIDAR JULIJANA, 88, Kapla.

POROKE

CELJE

Poročilo se je 41 parov od teh: JOST Karel, kurjač iz Čreškove in OVČAR Olga, delavka iz Straže pri Strmcu, VODIŠEK Franc, delavec in KAJBA Marija, delavka iz Celja, CIGLAR Anton, električar iz Orlice in KAJTA Valentina, tehnični risar iz Celja, JURŠIČ Franc, strojni kaloper iz Levca in KRIŽNIK Irena, predmetna učiteljica iz Lesičnega, PERC Franc, avtoklepar iz Celja in SKALE Jelka, kuharica iz Celja, SLAKAR Franc, dispečer iz Velenja in FLIS Milena, krojačica iz Šibenika, ROME Boštjan, dispečer iz Orehovice in HRIBAR Natalija, ekonomski tehnik iz Orehovice, TURNŠEK Drago, trgovec in HRIBAR Sonja, predmetna učiteljica oba iz Trnovelji pri Celju, GERM Srečko, stojnik iz Zlateč in TERNOVŠEK Jožica, frizerka iz Trnovelji pri Socki, PERME Franci, elektrotehnik iz Celja, in MIRNIK Alenka, administratorka iz Petrovc, LORGER Dušan, strugar iz Globoč in ROTAR Silva, konfektionarka iz Frankolovega, SKOFLEK Marjan, šofer in ZMAHER Cvetka, komercialni tehnik oba iz Celja, BUKOVEC Marjan, grafik iz Celja in DIMEC Marjanca, vzgojiteljica iz Celja, Lopata 34a, VERBOVŠEK Zdravko, mizar iz Ojstrega in BEZGOVŠEK Marjan.

ca, galvanizerka iz Gabernega, KOS Danilo, delavec in PIŠEK Tatjana, delavka oba iz Celja.

KELAVIČ JOZO in STOJANOVIČ DUŠANKA oba iz Celja, VERDELJ JOŽEF in JAKOB KRISTINA oba iz Pristove, ZO-REC MLADEN in HARTMAN BLANKA oba iz Celja.

LAŠKO

Poročilo se je 8 parov od tega: MATAVŽ MARTIN in HRIBERŠEK MARINA oba iz Debra, SOTLAR SILVO iz Radeč in KISEK JOŽICA iz Motilnega, F-GAR FRANC in ŠIKOVEC KRISTINA oba iz Starega dvora.

SLOVENSKE KONJICE

KOKOL DRAGO iz Celja in PIRNAT NATASA iz Zreč, ZNIDARIC JOŽE iz Zg. Pristave in ARČNIK ANICA iz Blata, KOTNIK JANEZ iz Bevoja in GOSAK TEREZLIJA iz planine na Pohorju, KRACUN ANTON iz Zič in KOROŠEC IVANKA iz Ličena, LAJLAR BRANO in PUST MARIJA oba iz Zreč.

ŠENTJUR PRI CELJU

Poročilo se je 13 parov.

ŠMARJE PRI JELŠAH

Poročili so se trije pari

Poročilo se je 8 parov.

ŽALEC

DEZELAK Branko, Zabukovica 66 in COKAN Ivica, Studence 65, REBERŠEK Vladimir, Vransko 146a in BORŠTNER Tatjana, Vransko 146a, LESJAK Milan, Lipje 42b in TOMINŠEK Gabri-jela, Preška 12, MARJETIČ Peter, Breg pri Polzeli 45 in PI-ZORN Erna, Parizlje 58, DOBNIK Alojz, Celje, Kersnikova 20 in KORZE Nada, Celje, Kersnikova 20, STERGAR Vinko, Marija Reka 41 in SLOKAN Jolanda, Prebold 131, ASKERC Dušan, Laško, Titova 45 in SADAR Manca, Laško, Valentiničeva ul. 25, FLERES Stanko, Pusto polje 17 in WALDUHER Cvetka, Celje, Kraigherjeva 28.

MEZNRARIČ PETER iz Celja in VOLMUT TEREZLIJA iz Prebol-da, NOVAK DRAGO iz Prebol-da in MAJERIČ MAGDALENA iz Celja, VERDEV JOŽEF in REPIČ IVANA oba iz Gotovelj, MARINC JANKO Gornja vas pri Preboldu in MARCEN ZDENKA iz Marije Reke, POBBREGAR FRANC in GOLTNIK NADA oba iz Vranske, REHAR JOŽE iz Kasaz in BREČL IRENA iz Zabukovice, KOS MARTIN iz Studence in JELEN JOŽEFA iz Kala, RAZBORNIK iz Polzele in LENOŠEK GABRIJELA iz Rečice ob Paki, KOSTANJSEK FERDINAND iz Trnave in PATERNEŠ MILENA iz Smartinske Cirkovce, LAZAR SREČKO iz Žalca in SKOR ROMANA iz Kristan vrha, FARCNIK FRANC iz Cepelj in AMON BERTA iz Kompol, PIRC JANEZ in LI-NEC MARIJA oba iz Prebol-da, SELIČ DANIJEL iz Dolenje vasi in ŠALEJ CVETKA iz Migojnice, ZUPANC EVGEN iz Dobrteše vasi in OBERŽAN MILENA iz Presejra.

CESTE OSVAJA JUGO 45

V terek dopoldne so v razstavnem salonu Slovenija avta v Celju razstavili dva nova modela avtomobila, ki sta zadnji dosežek delavcev naše največje tovarne avtomobilov Zastave iz Kragujevca. Nov avto JUGO 45, ki ga menda po izjavah tistih, ki ga priporočajo in predstavljajo, krasijo številne izboljšave, prednosti in prefinjena izvedba v primerjavi s prejšnjimi tovrstnimi izdelki, se bo v seriji pojavil na tržišču koncem leta, večinoma pa spomladi prihodnje leto. Letos naj bi izdelali za jugoslovansko tržišče okoli 5000 novih avtomobilov. Cena? Po izjavah 130 tisoč din na »cesto postavljen«. Vplačila že sprejemajo in to v gotovini 100 tisoč din ali pa v obliki posojila.

Nov dosežek Zastave so na pot pospremili tudi z naslednjimi okraski: VELIKO DAJE, MALO ZAHTEVA, TEMPERAMENTNI VARČNEŽ (poraba goriva pri polni obremenjenosti in hitrosti 90km/h je samo 5,86 l) in SODOBEN STIL, VRHUNSKA TEHNOLOGIJA! Če bo vse to in še kaj zraven res, potem smo prepričani da bo JUGO 45 res kmalu osvojil naše ceste.

TONE VRABL

ČLOVEK NAJ NE BO NIKOLI SAM

DRUŽBENA SKRB ZA STAREJŠE – MERILO NAŠE HUMANOSTI

Politična akcija »ČLOVEK NAJ NE BO NIKOLI SAM«, ki smo jo pred leti smelo zastavili v socialistični zvezi, je bila usmerjena predvsem k osamelim ljudem, ostarelim in onemoglim, nekoč aktivnim, potem pa pogosto pozabljenim ljudem, ki so v preteklosti veliko pripomogli za dan-danšnji dan.

Teden starejših občanov, ki je bil lani organiziran prvič, pa letos poudarja akcije, ki bi jih morali izvajati vse leto in ne samo v tem tednu. Predvsem je potrebno prebuditi spoznanje, da v človekovem obdobju ne sme biti prekinjene črte, zlasti pa ne ob prelomnici življenja-upokojitvi. Človek takrat ne sme pozabiti nase in pretrgati z družbenim življenjem, s svojo aktivnostjo v krajevni skupnosti, delovni organizaciji ali društvu, katerega član je bil.

Posebno pozornost moramo posvetiti nadaljnji krepitvi humanizacije, odnosov do starejšega človeka. Odnos mlade in srednje generacije do starejšega človeka je še preveč enostranski, omejen predvsem na fizično pomoč starejšemu, premalo pa gradi na spoznanju in vrednotenju materialnega in družbenega prispevka, ki so ga starejši občani vtkali v nadgradnjo celotne družbene skupnosti.

Krajevna skupnost bi se morala uveljaviti še bolj kot tisti družbeni postor, kjer bi imeli starejši

občani največje možnosti za izražanje svojih interesov. Vanjo bodo prinesli bogastvo svojih spoznanj, izkušenj in tako nadaljevali z delom, ne da bi imeli občutek, da so odveč. Predvsem pa bi zato lahko prevzeli mentorstvo pri vzgoji mlajše generacije, kjer se lahko skujejo dragocene medsebojne vezi. Osnovni nosilec, koordinator in vzpodbujevalec takih akcij naj bi bil IO KK SZDL, ki ima kot frontna družbena organizacija pomembno vlogo pri akciji »Človek naj ne bo nikoli sam«.

Stiki v organizacijah združene ga dela in njihovimi nekdanjimi delavci bi morali biti močnejši. Ponavadi se omejijo na pogostitve ali izlete enkrat na leto, kar pa ni dovolj. Te vezi bi morale ostati neprekinjene, temeljiti pa bi morale ne vrednotenju minulega dela. Z nasveti bi lahko nek-

danji delavec, pa tudi z bogatimi delovnimi izkušnjami, veliko pripomogel pri nadaljnjem razvoju neke delovne organizacije. Sami poklicati bi ga bilo treba in vsakdo bi rad prišel.

Za ostarele in upokojence v preteklosti v celjski občini ni bilo malo narejenega. Zrasel je Dom upokojencev, ki bi v tem trenutku moral služiti kot zbirališče starejših ljudi, tudi tistih, ki so izven doma. Skratka, bolj bi se moral aktivirati in povezovati s krajevno skupnostjo, osnovnim organizacijami ZSMS, šolami itd.

Za zdravstveno varstvo starejših občanov skrbi gerontološki dispanzer v Celju, ki ima pri svojem delu dobre rezultate. V okviru organizacije Rdečega križa, ki je že v preteklosti razvijala različne oblike pomoči starejšim občanom, se sedaj pridružuje še občinska pomoč, nega na domu, ki jo izvaja tudi patronažna služba Skratka, pri vseh teh oblikah pomoči bi morali sodelovati prav vsi dejavniki, kajti le tako bo ta pomoč uspešna, predvsem pa stalna. Nikakor ne sme biti omejena le na nekatere oblike (ol prazničnih, prinašanje hrane), temveč mora biti vsestranska in zato tudi tesno povezana. Le tako bo humanost do starejših ljudi dobila konkretne oblike, da bi tudi njihova jesen življenja tvorila uspešno, delovno, predvsem pa ne osamljena.

PROGRAM PRIREDITEV OB DRUGEM TEDNU STAREJŠIH OBČANOV

Do današnjega dne so se zvrstile naslednje prireditve:

V ponedeljek, 12. maja, je bilo v dvorani regionalne zdravstvene skupnosti v Celju predavanje za poklicne in laične socialne delavce o zdravstvenem varstvu starostnikov in razvoju domače nege. Predavala sta: dr. Rudi Krajnc, predstojnik gerontološkega dispanzerja v Celju ter Olga Arzenšek, vodja patronažne službe pri Zdravstvenem centru v Celju.

V torek, 13. maja, je bilo troje športnih prireditev. Na kegljišču in balinišču Železarne v Štorah je v dopoldanskem času potekalo tekmovanje ekip društev upokojencev celjske občine v balinanju in kegljanju.

Popoldne istega dne je bila na Gričku v Celju tekmovalna zračna puška.

V sredo, 14. maja, je bila v Domu upokojencev v Celju otvoritev razstave ročnih del upokojencev-oskrbovalcev tega doma.

Ob 18. uri pa je bil v zdraviliški dvorani v Dobrni koncert pevskega zbora društva upokojencev iz Celja in svečana prireditev v počastitev Tedna starejših občanov.

Danes, v četrtek, 15. maja bo ob 18. uri v kulturnem domu v Štorah koncert pevskega zbora Društva upokojencev in svečana počastitev Tedna starejših občanov.

V petek, 16. maja se bo zvrstilo več prireditev. Že ob osmi uri se bodo v gozdovih okoli Vojnika zbrali gobarji in se pomerili v tekmovanju. Ob deveti uri bo v šahovskem klubu v Celju šahovsko tekmovanje ekip društev upokojencev, ob 14. uri se bo pričel na Šmartinskem jezeru ribolov, kjer se bodo pomerili upokojenci in upokojenke. Sledil bo skupni piknik.

V soboto, 17. maja, bo v dvorani Narodnega doma v Celju ob 16. uri zaključna prireditev ob Tednu starejših občanov.

V nedeljo, 18. maja pa se bodo upokojenci udeležili množičnega TRIM kolesarjenja v Celju.

Pokroviteljstvo nad tekmovanjem upokojencev in upokojenk celjske občine v ribolovu, ki bo v sredo na Šmartinskem jezeru, so prevzele celjske delovne organizacije. Med njimi je največ prispevala trgovska delovna organizacija TEKO iz Celja, ki je za piknik, ki bo sledil tekmovanju, prispevala 6000 dinarjev.

ČLOVEK NAJ NE BO NIKOLI SAM

V VERIGAH ZARADI SLOVENSKIH PESMI

V vasi Marko v Kanalu ob Soči se je leta 1905 kmetu Tomažiču rodil sin Ljubivoj. Kot deček je bil pastir vse dokler ni tudi v te kraje privršala vihra I. svetovne vojne. Potem se je družina velikokrat selila iz kraja v kraj in ko so se po končani vojni vrnili domov, so našli le še razdejanje. Ljubivoj se je vpisal v obrtno šolo in nato odšel v Tolmin, kjer je opravil še učiteljsko pripravništvo. Trdno so se Ljubivoju vtisnili v spomin dogodki iz leta 1920, ko so italijanski orožniki preganjali Slovence. Ob tem pa so bila najtežja leta šele na pohodu. Tudi tega se Ljubivoj še dobro spominja, kako je s članki sodeloval pri satiričnem listu »Čuk na palci«, ki ga je urejal France Bevk. Zaradi nekega članka o makaronih ga je vojaška oblast za mesec dni spravila v zapor. Tudi v težke verige je bil vklešen Ljubivoj Tomažič, zato ker je leta 1928 s svojimi somišljeniki prepeval slovenske pesmi. Na procesu, to je bil prvi množični proces na Goriškem, je bil Ljubivoj obsojen za zločin proti državi. Obsodba: dva meseca zapora. Po prestani kazni je pobegnil v Jugoslavijo, kjer je dobil politični azil in se zaposlil v laškem rudniku Huda jama. Vpisal se je med sokole in ker je še vedno rad pel, tudi v pevsko društvo.

Leta 1941, takoj drugi dan po napadu na Beograd, se je okrog 300 dobrovoljcev, in med njimi Ljubivoj, zbralo v Mariboru in Celju, od koder so odšli v Karlovac. Ljubivoj Tomažič in njegova žena Marica se vojnih let spominjata z bolečino v srcu, a sta hkrati oba ponosna, da sta prispevala svoj delež k svobodi. Težko, zelo težko je bilo, ko je v izgnanstvo odpeljal sedmi transport tudi Tomažičeve. Medse jih je v občini Zagradje sprejela srbska družina, s katero so do konca vojne živeli v sožitju in prijateljstvu. A aktivističnega dela Ljubivoj in Marica tudi v Srbiji nista opustila. Pretela jim je nevarnost s strani Nemcev in Četnikov, a so jih kaj kmalu ukanili. Tako kot na primer pri sabotaži leta 1943. Krajani bi morali oddati precejšnje količine žganja Nemcem, pa je Ljubivoj odšel v Beograd in

nekako preko zvez izvrtal lažni dokument, ki je pričal o tem, da so ti krajani svojo »dolžnost« do Nemcev že opravili.

V avgustu leta 1944 je bil Ljubivoj izvoljen v OF, kjer je prevzel referat za kulturo in prosveto.

Po osvoboditvi je družina zapustila gostitelja in se vrnila v Laško in odšla nato v Celje. Marica se je zaposlila v celjski opekarni, Ljubivoj pa je prevzel terenski odbor, Gaberje. Čez leto dni se je zaposlil na občini kot referent za trg. Leta 1952 je bil imenovan za sekretarja stanovanjske uprave Celje, kasneje pa je prevzel mesto tajnika stanovanjske skupnosti Celje.

Prav verjetno je, da se je med vrsticami, ki jih omejuje prostor, kakšna delovna dolžnost ali funkcija izmuznila, saj je Ljubivoj aktiven še danes. Tako pri RK, kjer je predsednik, pa SZDL in v vrstah ZK, kamor je bil sprejet že leta 1948. Več odlikovanj in priznanj hrani tako od domače KS, KS Gaberje in dela, SZB NOV in med njimi je tudi Red dela, s srebrnim vencem in Red zaslug za narod s srebrno zvezdo.

MOČNO JE OBČUTILA TITOVO IZGUBO

Le kaj je ne bi, saj se je srce MARIJE SAGADINOVE že leta 1943 odločilo, da se bori v njegovih vrstah, deli z borci zmage in poraze, predvsem pa iskrene vezi tovarštva, ki ne bodo nikoli pozabljene.

»Titova smrt me je huje prizadela kot materina. Vcepil nam je ideale, za katere smo živeli, nekateri pa tudi žrtvovali življenja. Kot Titova partizanka kokrškega odreda sem preživljala najlepše čase svojega življenja. Spoznala sem, kaj je prijateljstvo, ki je v borbah jeklenelo in ostalo v srcih nas vseh, Titovih borcev. Zato je Titova izguba za nas še bolj boleča kot za ostale Jugoslovane.«

Življenjska pot Marije Sagadinove se je pričela v Vodich pri Kamniku, nadaljevala v Ljubljani, potem je partizanila po Gorenjskem in osvoboditev dočakala na Koroškem.

V Celje je prišla leta 1954 in se zaposlila na Upravi javne varnosti, kjer je ostala do upokojitve. Kmalu je prenehala z odgovornim delom – upokojila se je s štiridesetimi leti. To pa ne pomeni, da je prenehala z aktivnim delom zunaj službe. Najprej ga je zastavila v krajevni skupnosti Dolgo polje, kjer ima za sabo deset let prostovoljnega dela.

Po preselitvi v krajevno skupnost Slavko Slander, kjer živi danes, je tu zastavila svoj korak. Je tajnica zveze borcev, članica splošne delegacije, krajeve konference socialistične zveze in še dolgoletna predsednica hišnega sveta je.

Ponosna je na svoja dva sinova, športnika, košarkaša. Družini zdaj posveča vso skrb, saj pravi, da je bilo v časih po vojni zanjo premalo časa. Šiva, veliko bere, smeje pravi, da za nazaj. Veselje in radost ji povzročajo trije vnuki, katerim na neki način daje tisto, kar ni mogla svojim sinovo-

ma. Vsi skupaj ji pomenijo bogastvo, ki je nezamenljivo.

Kljub predahu zaradi bolezni z delom v družbenopolitičnih organizacijah ne misli prenehati. Ve, da je tu še vedno njeno mesto, zlasti zdaj, ko smo sklenili, da bomo vsi hodili po Titovi poti. »Skleniti moramo svoje vrste, tako kot smo jih včasih. Ljudje smo se sicer res malo razvadili, znamo pa tudi poprijeti za delo, če je to potrebno. In Titova smrt nas spet združuje v enotno fronto, ki mora nadaljevati njegovo politiko. Čaka nas novo obdobje nadaljnje graditve samoupravnega socializma. Težave moramo premagovati in – zmagati.«

Svoj delež misli prispevati tudi sama. Pa ne samo pri delu v krajevni skupnosti, družbenopolitičnih organizacijah, ampak tudi pri vzgoji svojih najljubših bitij, svojih vnukov. Zanje zbira časopise o Titu, knjige, slike. Ko bodo večji, jim bo pripovedovala o junaku, ki je že za časa življenja postal legenda.

ZDAJ MI JE NAJLEPŠE

Kako čudovito lepa je bila Lahovna v tem majniku, vas v krajevni skupnosti Škofja vas! Sredi cvetočega vrta in zbrane družine domačih, ni mogel skriti svojega zadovoljstva petinsedemdesetletni IVAN ZORKO.

Okoli dvanajst let je bil aktiven član krajeve skupnosti Škofja vas, v socialistični zvezi Lahona in drugod. Spoštovan pa je tudi po tem, da je vzorno vzgojil sedem otrok, ki se radi vračajo v njegov domek, ki ga je v tem lepem kotičku postavil z lastnimi rokami.

Takrat je bil zaposlen kot delavec v Emu in mu je ostal zvest 32 let. Kot Emov delavec se je tudi upokojil in zdaj ta svoj delovni mir uživa že dvajset let.

Iz Jurkloštra ga je pred vojno pot pripeljala v Celje. S trebuhom za kruhom. Najprej se je zaposlil na sedanjem Lipu, potem pa v Emu. Za sabo ima tegobe predvojnega delavca, saj je bilo treba preživeti osemčlansko družino. Pa je vendar vse otroke izučil in jih spravil do dobrega kruha. Na to je lahko upravičeno ponosen in to tudi je!

Med vojno jim ni bilo lahko. Oče Ivan je bil najprej mobiliziran, potem pa je Nemcem ušel. Doma je sodeloval s partizani, jim pomagal z materialom in organizacijo. Njihov dom pod gozdom je bilo zanje primeren zatočišče. »Takrat, med vojno, mi je bilo najhuje. Majhni otroci, Nemci, bombardiranje in strah, ki je lezel v kosti. Z ženo sva trepetala, da otrokom ne bi bilo hudo. Srečno smo vojno prestali, potem pa je sledila izgradnja domovine. Tudi takrat je bilo treba poprijeti, krepko. A bilo je tudi najlepše. Svobodo sem občutil kot največjo dragotino.«

Zdaj Zorkov oče iz Lahovne brklja po vrtu, ker mu zdravje kaj drugega že ne dopušča. V času svoje aktivnosti pa je bil povsod zraven, kjer se je le kaj gradilo. Da je nastala Lahovna, je bilo treba krčiti gozd, speljati cesto, graditi vodovod. A takrat ni

bilo nobenemu žal udarniških ur. Nihče ni vprašal po zaslužku, vse se je delalo spontano. Med temi zanesenjaki je bil tudi Zorkov oče.

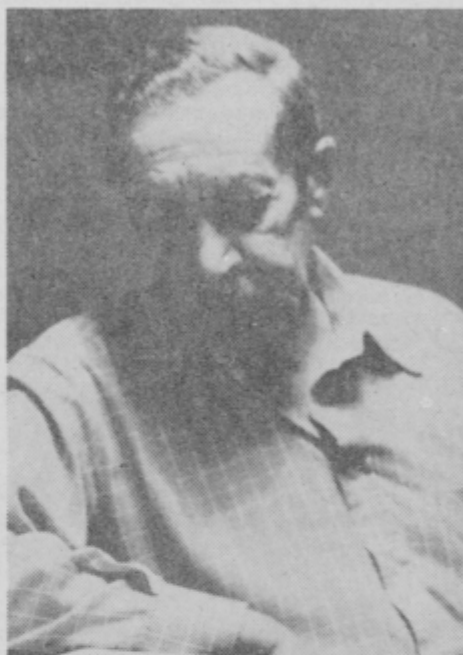
Zdaj je najbolj srečen takrat, ko se okoli njega zbere njegova številna družina. Sedem otrok mu je rodilo dvanajst vnukov, ti pa še šestnajst pravnukov. Pred dvema letoma sta z življenjsko družico praznovala zlato poroko. Takrat so se zbrali čisto vsi. Prišla je tudi hči iz Francije, ki je najdlje oddaljena od ljubljene očeta. Tudi te dni, ko smo mi obiskali Zorkovega Ivana, je bila pri njem na obisku. Zato je bil njegov obraz nasmejan, srečen. Ob slovesu nam je dejal: »Zdaj mi je najlepše!«

SPOMIN JE NAJBOLJŠI KRONIST DOGODKOV

V Cankarjevi ulici 2, v krajevni skupnosti center torej, živi in po svojih močeh še danes aktivno dela Leopold Lešnik.

Rodil se je leta 1917 železničarskemu uradniku in materi kmetici v Šmartnem ob Paki. Zaradi poklica, ki ga je oče opravljal, se je družina veliko selila iz kraja v kraj, tako da je Leopold zbiral znanje v šolah v različnih krajih. Nazadnje se je družina ustalila v Šmarju pri Jelšah, od koder se je Leopold Lešnik vozil v gimnazijo v Celje, kjer je leta 1937 tudi maturiral. Še istega leta se je odločil za šolanje v državni prometni šoli v Beogradu. Ob končanem šolanju je od ministra za promet dobil nagrado za uspešno delo v šoli.

Po končani šoli si je lahko sam izbral kraj službovanja in odločil se je za postajo v Grobelnem. Od tam je odšel služil vojaški rok; najprej v Sarajevo in kasneje še v Beograd in Zrenjanin. Postal je rezervni vojaški oficir. Po vrnitvi iz vojske, takrat se je že pisalo leto 1940, se je spet zaposlil na postaji v Grobelnem. A bilo je le za kratek čas. Začela se je II. svetovna vojna, ki je svetu prinesla toliko gorja in tudi Leopoldu Lešniku še malo ni prizanašala. Bilo je na Dobovi, 6. septembra 1942, ko so Nemci njega in še 40 drugih tovaršev aretirali, ker so organizirali OF. Prvi sestanek OF, se spominja Leopold, je bil v njegovi sobi, leta 1941. Sestanek je vodil Marjan Jerin. Bili so težki dnevi, ki jih je Leopold prebil v celjskem Starem piskru, od koder so ga poslali v sodnijske zapore v Maribor. In še ni bilo konec trnove poti. Celó šele začela se je. V Dachau so Leopold Lešniku pripeli št. 42955. V taborišču Allah je ostal vse do njegove osvoboditve v aprilu leta 1945. Peš se je, s še nekaj tovaršev napotil Leopold proti domu, kamor ga je gnala vroča želja po domačih in domovini. Seveda tudi med potjo ni šlo brez zapletov in zapetljajev, saj nihče ni imel dovoljenja za pot, ne primer-

ne obleke, kaj šele hrane. Do 10. junija 1945 je trajala ta dolga pot domov. In kakor se je veselil vrnitve med domače, tako neznosno in boleče je bilo spoznanje, da mama ni več živeła. Morda se ravno zato ni mudil več kot 10 dni med svojimi. Treba je bilo živeti naprej in z novo službo se je spet začelo romanje. Zdaj je bil na postaji v Grobelnem, zdaj v Celju, pa spet v Zidanem mostu, Mariboru in v Ljubljani. Napornemu delu je sledila tudi huda bolezen in ko je ozdravel, se je Leopold Lešnik spet vrnil v Grobelno, kjer je bil šef postaje. Od leta 1960 do 1963 je bil šef prometno operativnega odseka v Mariboru.

Ceprav je Leopold Lešnik že nekaj let v pokoju, opravlja številne funkcije in dolžnosti. Posebno rad odide v svoj sadovnjak, kjer je zasadil 690 jablanovih dreves. Je predsednik hišnega sveta, je tajnik Zveze ribiških družin Celje in še bi lahko naštevati. Za svoje nepretrgano delo je pri Jugoslovanskih železnica dobil leta 1972 zlato značko. Skrbno kot še nekatere druge spomine, pa hrani državno odlikovanje – medaljo dela, ki jo je dobil leta 1949.

ČLOVEK NAJ NE BO NIKOLI SAM

SPOMINI MAISTROVEGA BORCA

Našli smo ga v tako bleščečem in zloščem stanovanju, da bi mu ga zavidala vsaka gospodinja, tudi tista, ki ne dela drugega kot da ves dan s krpo v roki preganja prah. Naše začudenje ne bi bilo tolikšno, če ne bi ANTON FAZARINC zajadral že v 83. leto življenja. Rad pospravlja in kuha in si tako izpolni dan, ki bi bil sicer predolg.

Je pravi Celjan, rojen v okoliški občini. Detinstvo je preživel v Trnovljah, ljudsko šolo je obiskoval v Celju, prav tako meščansko šolo, ki je bila nemška. Izpolnil je očetovo željo ter postal trgovec, čeprav ga je srce vleкло drugam. Rad bi postal pedagog.

Ravno v teh dneh je praznoval 64. letnico, odkar je 11. maja 1916 leta oblekel vojaško suknjo. Najprej je služil v 26. strelskem polku v Mariboru, potem pa je bil poslan na italijansko fronto v Južno Tirolsko. Sodeloval je v ofenzivi pri Piavi in bil v jurišnem bataljonu, ko so nagnali Italijane pri Bovcu. Ob razsulu avstro-ogrske monarhije je pobegnil domov peš. V Mariboru je srečal generala Maistra in se pridružil njegovim četam.

Po letu 1920 si je osnoval v Celju lastno trgovino. Ko so Nemci 1941 leta prišli v Celje, so ga kot zavednega Slovenca takoj zaprli in odgnali v Maribor. Za njim so pri-

peljali še družino in jih vse skupaj izselili v Srbijo, kjer so naleteli na bratski sprejem, ki ga Anton Fazarinc ne bo nikoli pozabil. Od tam se je petčlanska družina preselila v Kragujevac, kjer so skupaj z ostalimi meščani doživeli teror in masovno pobijanje. Skoraj bi jo skupil tudi njegov trinajstletni sin. Zadnji hip ga je iz množice dijakov, pripravljenih za streljanje, potegnila neka ženska.

Osvoboditev je prekaljeni Fazarinc dočkal v Zagrebu, kmalu pa je prišel v Celje in bil med prvimi trgovci, ki je svojo trgovino izročil narodni imovini. Potem je služboval v Metki, v Koloniali, Merxu, nazadnje pa je učil v obrtni šoli.

Po 49 letih službe se je leta 1965 upokojil. Vseskozi je po vojni delal v družbenopolitičnih organizacijah, korenine pa je pognal tudi v krajevni skupnosti Slavka Slandra. Tu uživa visoko spoštovanje čeprav malokdo ve, kako trnova in polna preizkušnje je bila njegova življenjska pot. V njej je vedno zastopal načela poštenosti, tovarištva in discipline.

Zdaj, ko je odložil s svojih ramen vse funkcije, razen predsednika hišnega sveta, ki mu predseduje že trinajst let, komaj čaka, da ga obiščejo njegovi otroci. Ima šest vnukov in eno pravnukinjo. Med njimi mora biti pravi dedek, prav tak, kot ga poznamo iz pravljic – dober kot med, nasmejan kot odpirajoče cvetje v majniku in neskončno razumevajoč.

»SO PA FANTJE ZGODAJ VSTALI, HITRO SO KOSE KLEPALI...«

V vrtu pri Stefanu Štoru v Pohorski ulici je dišalo »po pomladnem cvetju in sveže pokošeni travi. «Le še koso nabrusim,» je smeje dejal Stefan, »potem lahko malce pokramljava, zakaj pa ne!«

Prijeten sogovornik je Stefan Štor, ki je privekal na svet leta 1914 kot sin dvinarskega delavca na Teharjih. V teharski osnovni šoli se je naučil brati in pisati, potem pa se je odločil za trgovski poklic. Prvo službo je nastopil pri Ivanu Ravnikarju, kjer je ostal še po odsluženju vojaškega roka. Leta 1940 se je zaposlil v Cinkarni v tovarniškem konzumu. Do okupacije je delal v Cinkarni, kjer je delal tudi njegov ded, oče in pozneje še njegova hči. Kasneje je bil nekaj časa zaposlen v Starem piskru, vse dokler ni obljubil zvestobo svoji ženi in šel službovat v Laško. Od tam je šel leta 1944 v hosto, v Slandrovo brigado. Opravil je sanitetni tečaj v Podvolovlju v Savinjski dolini, nato pa šel v prekomando na Planino, kjer je potem organiziral in vodil sanitetne tečaje. Do konca vojne je bil na Kozjanskem okrožni zdravstveni referent. Svit svobode in neizmerno veselje ob koncu vojne je dočkal v Senovem. Vrnil se je med domače, ki so ga težko čakali, saj so ga medtem imeli že za mrtvega. Bil je zdravstveni referent za celjsko okrožje in pri okrajnem OF delal do leta 1946. Leta 1947 je bil imenovan za upravnika Naproze v Sentjurju. Bilo je to v času, ko je tam razsajal Palček. V času bivanja v Sentjurju je bil občinski sekretar OF in predsednik socialno-zdravstvene komisije, ter seveda politični aktivist za kozjansko področje. Iz Sentjurja ga je pot vodila med delavce Železarne v Storah, od koder se je premestil v Aero v Celje in opravljal naloge vodje nabave vse do svoje upokojitve leta 1972.

Stefan Štor se s trpkostjo spominja hudih časov, ko je o kruhu samo sanjal. A tudi lepi spomini so pripeti ne te hude dni. Rad se spominja slovesnega dogodka, ko je bil po šestmesečni kandidaturi leta 1945 sprejet v vrste ZK. Še dobro se spominja košate smreke pod Sveto Trojico pri Jurkloštru, kjer so mu izročili partijsko knjižico. Veliko veselih dogodkov je spetih tudi z delom v društvih. Petje mu je najljubši konjiček in že 50 let mu je zvest. Zdaj je že 21. leto član celjske Svobode. »V petju,« pravi, »je izvir moči in dobre volje.« Pet let je Stefan Štor opravljal dolžnosti tajnika pri Svobodi. Deset let je bil predsednik, zdaj pa je podpredsednik društva in pevske sekcije. In tudi v domači krajevni skupnosti ne drži križem rok. Kot delegat ali član kakšne komisije je zdaj tu, zdaj tam in teden je, kot bi mignil naokrog. »A dokler bom zmoget, bom delal in sodeloval, kjer bo potrebno,« je smeje in dobre volje pribil.

In med priznanji, ki jih Stefan Štor skrbno hrani, je tudi Galusova zlata značka za več kot 25-letno delo v društvih. Odlikovan je bil tudi z medaljo za hrabrost in z redom dela s srebrnim vencem.

NAJMOČNEJŠA SO DACHAUSKA DOŽIVETJA

Ce je kdo bolan, je še posebej občutljiv. Tudi spomini so takrat bolj boleči.

IVANA BREŽNIKA, starega 67 let, smo našli bolnega, zato je tudi dejal, da ne ve kako bo kaj še z njegovo aktivnostjo v krajevni skupnosti Gaberje. Tu je član in tajnik zveze borcev, delegat, odbornik Rdečega križa, itd.

Svojo življenjsko pot je začel v Šmartnem v Rožni dolini, potem pa je odšel v svet, iskat delo in zaslužek. Pred vojno se je zaposlil kot vrtnar, v Celju je tudi pričakal viharne vojne dni. Ker sta z ženo pomagala partizanom, sta bila izdana in prepeljana v taborišče. Ivan Brežnik v Dachau, kjer je delal v tovarni orožja. Taboriščna doživetja so za njega najmočnejša, zanimivo pot je prehodil, da se je po kapitulaciji Nemčije lahko vrnil v domovino. Prava kalvarija je to bila, celo hujša od taborišča. Predvsem je moral jesti, za prgišče moke se je udinjal nemškimi kmetom in šele potem je lahko nadaljeval pot domov.

Tudi žena se je srečno vrnila in skupaj sta

se znašla v Celju. Za posledicami prestane trpljenja mu je umrla.

Po vojni se je zaposlil v Emo in delal tu 28 let. Osem let je upokojen, kar pa ne pomeni, da se vsede in prekriža roke. Zdaj, v času bolezni že, prej pa nikoli. Doživljal je povojno graditev v Gaberju, spremljal je rast svoje tovarne. Vključeval se je v delo povsod, kjer je bilo treba. Nihče ga ni sprasoval če ima čas, treba je bilo iti in delo tudi opraviti. Tako so ga naučili že malega in tak je ostal do danes. Vsaka neopravljena stvar mu gre do živega, zlasti pa ga boli, če mu kdo ne zaupa. Pred kratkim je doživel nekaj bolečega in to ga muči še danes. Zadane naloge zaradi bolezni ni mogel opraviti in prizadet je zato, ker mu niso verjeli. Zdaj, ko je čisto strt, pa nihče ne pride blizu.

Zeli samo zdravja, da bo lahko spet poprijel in še naprej aktivno delal v krajevni skupnosti. Ko smo ga povprašali kdaj mu je bilo v življenju najbolj lepo nam je odgovoril, da pred vojno, pri vojaki. Dodeljen je bil oficirju za »posilnega«. Oficirjeva družina ga je sprejela za svojega in rada ga je imela, ker je bil Slovenec. Bil je kot član družine in ker se je tako v redu vedel je služil vojaščino štiri mesece manj, kot je bilo predvideno. To je bilo obdobje, ko je v življenju najmanj delal. Pa mu ni ostalo v spominu zato, ampak, ker je bil spoštovan, ker so cenili njegovo delo, čeprav je bilo to služabništvo. Spoštljiv odnos do dela, to je Brežnikova vrednota, ki ji je zvest vse življenje, spremljala pa ga bo do konca dni.

ČLOVEK NAJ NE BO NIKOLI SAM

OKOLI TRIDESET LET ZA »SOCIALO«

V krajevni skupnosti Frankolovo se s socialnimi vprašanji ubada nekaj manj kot trideset let požrtvovalna delavka ZORA SREBOT.

»Nič hvaležno delo ni to,« nam pravi, »ker vsem ne moreš ustreči. Daš enemu, pa se pritoži drugi. Pa sedaj je to že bolj urejeno, ko so v krajevnih skupnostih komisije in se nas več odloča. Včasih pa je delo ležalo na plečih nekaj ljudi.«

Ena takih je bila tudi Srebotova, ki se ni nikoli obotavljala, če je bilo potrebno stopiti k tistemu, ki je bil pomoči potreben. To je bilo delo na terenu, ki je terjalo železne živce. Ostarelih ljudi je bilo veliko, zlasti po vojni, ko so ostali osamljeni. Tu so bili še otroci, vojne sirote. Za vse je bilo potrebno poskrbeti.

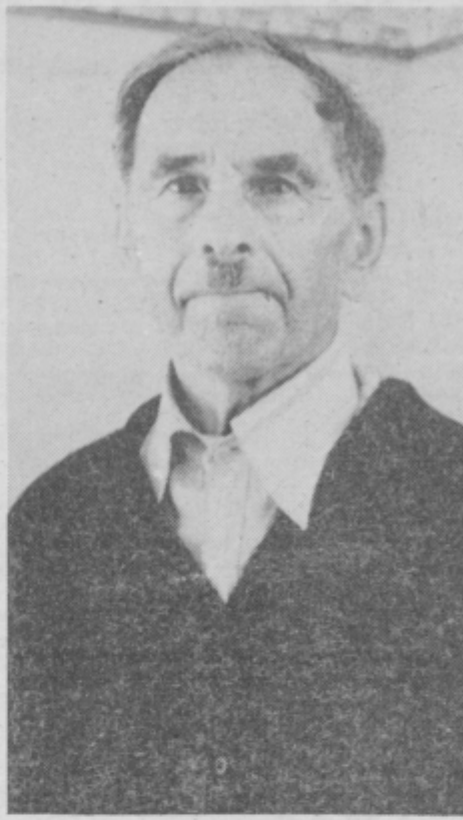
Da življenje ni postlano z rožicami, je spoznala že v domači hiši. Oče je bil obrtnik, kolar in vedno ni bilo toliko dela, da bi zaslužil za pet lačnih ust, pet otrok. Tovarišica Zora se tega dobro spominja in takrat je že najbrž vzklikal njen socialni čut. Med vojno je ježenel, zlasti tedaj, ko je Zora na lastne oči videla, kako so peljali frankolovske žrtve.

Po vojni se je zaposlila na pošti in ji ostala zvesta trinajst let. Potem se je zapisala gospodinjstvu in materinstvu. Je mati dveh sinov, gospodinj in »kmetuje« (dve njivici ima) pa še danes najraje. Ves čas pa dela kot laična socialna delavka, za zahvalo, se

veda. Velike spremembe je doživela v času svojega delovanja na tem področju. Včasih so bile socialne podpore le simbolične, danes znaša v njihovi krajevni skupnosti najvišja 196.000 starih dinarjev, najmanjša pa 62.000 starih dinarjev. Pa so tu še druge oblike pomoči, ki jih včasih ni bilo. Rdeči križ je bil res prisoten ves čas po vojni, takrat največ s paketi in obleko. Zdaj gre v drugo smer, v vzpostavljanje rednih medsebojnih obiskov, srečanj. Starejše občane obiskujejo in jih ob praznikih tudi obdarujejo. Pozornost do njih je vedno večja, ker jih je tudi vedno več in dočakajo visoko starost.

ZORA SREBOTOVA iz Frankolovega je skromna delavka, ki pravi, da so drugi v krajevni skupnosti bolj zaslužni od nje. Na zunaj zgleda, da svojega tridesetletnega dela ne ceni. Samo po sebi se ji zdi umevno, da poprime za delo tam, kjer je potrebno. Ker je še vedno čila in zdrava in ima voljo pomagati ljudem, z delom na socialnem področju ne bo še prenehala. Sama bi morda še izpregla, a ji drugi ne bodo pustili. Ali je sploh mogoče preceniti izkušnje, ki se jih je nabrala v tolikih letih požrtvovalnega in težkega dela? Delo na tem področju terja veliko razumevanja, tehtanja, poznavanja ljudi in samoodločanja. Vsega tega se ni mogoče nabrati v kratkem času, izkušnje prinesejo leta. Zorinih trideset je bogatih, zato jih bo lahko razdejala mlajšim kolegam, ko bodo zaorale v ledino na socialnem področju.

»PAMETNEGA NAREDIJO ŠOLE, MODREGA IZKUŠNJE...«

...Tako je dejal kmet Anton Golež iz Brezove 33 v Šmartnem v Rožni dolini. Našli smo ga na njivi, kjer je sejal deteljo. »Kmetje zamujamo z deli. Vreme nam je močno nagajalo. Zdaj je treba pohiteti«, je rekel in se ozrl tja dol po njivah, ki so se bleščale v soncu.

»Rojen sem 1908 v Pristavi pri Vojniku, kjer sem tudi preživel otroška leta,« je jel pripovedovati. »Okusil sem težke čase obeh vojn in želim, da se kaj takega nikdar več ne ponovi.« Med II. svetovno vojno je bil Anton Golež sekretar OF za področje nekaj bližnjih vasi. Treba je bilo ukaniti okupatorja na vse možne načine. Zato so v glavnem delali ponoči. Partizani so ga imeli radi. Zaupali so mu in ničkolikokrat so našli varno zatočišče pri Goleževih. Kadar so spali pod njegovo streho, je Anton budno pazil, da jih ne bi Nemci presenetili. In tudi za to so mu bili hvaležni, čeprav jih je včasih sredi najslajšega spanja zbudil, da so lahko pravočasno ušli iz hiše. »Ko so izpraznili Stari pisker«, se spominja Anton, »so partizani pri nas priredili nekakšno slavo. Sekretarki Lenki so slovesno izročili

ključ Starega piskra. Bil je december in v hiši je bilo kakšnih 20 ali 25 partizanov. Seveda smo morali biti previdni, ker so Nemci našo hišo večkrat kontrolirali.«

»Tudi v letih informbiroja je bilo težko in vendar smo hvaležni tovarišu Titu, da je tako odločno ukrepal. Velikega državnika smo izgubili, a njegova dediščina je neizčrpen vir moči za vse nas.«

Na zemlji, kjer kmetuje s svojo družino, mu pomagajo stroji. »Brez mehanizacije ne bi šlo,« pravi. Skupaj z gozdom imajo Goleževi 13 ha zemlje in vselej polne roke dela. Zemlje okrog lepe domačije je bilo še več, pa je zdaj pod Šmartinskim jezerom. V hlevih moka 18 glav živine. Pri Goleževih že dlje časa razmišljajo o preusmeritvi kmetije v živinorejo. Radi bi postavili nov hlev na izpiranje, pa se je zataknilo že na začetku. Pri gradbenem dovoljenju namreč. Že dve leti čakajo nanj in to jim jemlje voljo.

Oče Anton prejema kmečko pokojnino, na posestvu pa naj bi gospodarila hčerka.

In še nekaj je, kar Goleževe moti. Neobzirni turisti in ribiči, ki jim naredijo precej škode. Z avtomobili jim uničujejo travo in celo posevke in vsaka, še tako lepa beseda, je zaman. Nič nimajo proti turistom, pravijo, če bi le-ti bili bolj omikani. Še malo jim ni mar, res da ne vsem, kje in komu delajo škodo. Z jeklenim konjičem prijezdijo čisto do jezera, zakurijo ogenj ne glede na suho listje in veter in potem brezskrbno odidejo. Kmet, ti pa poskrbi, da bo drugič, ko spet pridemo, vse lepo počiščeno za nami! »Prepiram pa se nerad«, pravi Anton »in tako najčesteš potegnem »takratko«.

Se bi kramljali z Goleževimi, a klicalo jih je delo. Polje, živina.

PRI OBNOVI DOMOVINE JE BIL ZIDAR ISKAN POKLIC

Jožeta Čatoriča in njegovo ženo Ano smo obiskali na Hudinji, v Štekljevi ulici, kjer živita pri njegovem sinu. V hiši obdani z vrtom jima je zdaj, na jesen življenja, lepo. Za njima so dolga leta skupnega življenja, ki so bila, zaradi časov, skozi katere sta se prebijala z družino, polna odrekanja in pomanjkanja. 80 let ima Jože Čatorič in čeprav je že dolgo, odkar se je poslovil od svoje delovne sredine, še vedno rad poprime za kakšno delo. V krajevni skupnosti ga dobro poznajo kot aktivista SZDL. »Članarino za letošnje leto sem pred nekaj dnevi že pobral,« je dejal Jože.

Rodil se je v Veliki nedelji med štirimi otroki, ki niso vedeli, kaj je to izobilje. Rad se je učil in rad je zahajal v šolo in če mu ne bi računov prekrizala I. svetovna vojna, bi se izučil za trgovca. Tako pa je bilo treba odslužiti vojaški rok in oditi potem s trebuhom za kruhom. Čeprav ga poklic zidarja sprva ni kdo ve kako mikal, se mu je pozneje posvetil z vso vnemo in zagnanostjo. Treba je bilo skrbeti za družino, za štiri otroke. Delal je v apneniku v času, ko so bili delavci na vso moč zatirani in izkoriščani. Ko je s svojimi sodelavci pomagal pri organizaciji štrajka, je bil ob delo in kot samotarja so ga sprejeli v Cinkarni. Temu kolektivu je ostal zvest celih 28 let.

Po vojni, ko je bila naša domovina skoraj do tal porušena, so imeli prav zidarji polne roke dela. Leta 1945, se spominja Jože Čatorič, je med petimi delavci iz Cinkarne odšel v Beograd, kjer je pomagal pri izgradnji 3 mesece. Spominja se, da so gradili novo zgradbo ministrstva za rude in kovine. Poklic zidarja je bil težak, saj ni bilo gradbenih strojev, ki bi delavcu olajšali delo. Plače so bile nizke, delovni dan dolg in naporen. A je bilo treba zdržati do konca. Zdaj je zadovoljen, da mu je to uspelo. S ponosom se lahko ozre na svoja delovna leta in na kolektiv, ki ga ima še vedno rad.

Med dogodki, ki so se Jožetu Čatoriču živo vtisnili v spomin, je tudi praznovanje 1. maja. Tistih Prvih majev, ki so bili prepevani za slavo. Pa so jih delavci kljub temu praznovali. Po bližnjih hribih so zakurili kresove, rdeč nagelj so si zapeli v gumbnico in peli so. Seveda so bili trn v peti žandarjem, ki so jih navadno razgnali, a do živga jim niso mogli.

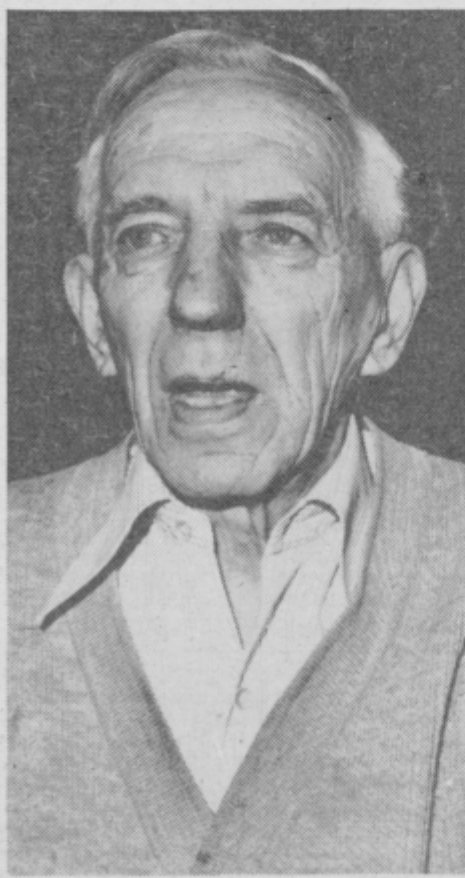
Pred kratkim sta si Ana in Jože že tretjič obljubila zvestobo. Slavila sta biserno poroko! Tudi spomin na ta dogodek hranita globoko v srcu, kakor vse številne izlete, kamor odideta skupaj z ostalimi upokojenci Cinkarne.

ČE SPREŽEM, KDO BO PREVZEL?

Delaven in kljub osemdesetim letom še vedno aktiven član v krajevni skupnosti Gaberje je JOŽE KRIŽNIČ, upokojeni učitelj.

Prijetno je bilo kramljati z njim. V spominih se je vračal v rojstni kraj Lig pri Kanalu ob Soči, odkoder pa se je njegov oče, takratni nadučitelj naselil leta 1904 v Gorici. Kot naprednjak je bil vedno preganjan in prišel je v Ljubljano, kjer so bile razprtije med sokoli in orli manj opazne. Samo na zunaj, nam pravi Jože Križnič, v resnici pa je bila borba velika. Učiteljske je napravil v Ljubljani in se zaposlil na Viču. A kot zavedni pripadnik sokola je bil kmalu ob kruh.

Tako se je začela odisejada njegovega učiteljevanja. V Blatne Dole, kot je dejal Cankar. Življenjska pot ga je peljala v Prekmurje, v Duh na Ostrem vrhu, v Gradišče v Slovenskih goricah. Videla je, kako so mučili in ubili narodnega heroja Djura Djakoviča in tudi sam je ostal med vojno zvest svoji privzgojeni narodni zavesti. Pri tem mu je zvesto stala ob strani njegova življenjska sopotnica Vilma. Rodila mu je sina, ki je danes že upokojeni major vojne mornarice. Služboval je med drugim tudi na Brionih in tam sta ga starša tudi obiskovala. Imata tudi vnuka, ki ga radostno sprejmeta kadar

pride.

Pred osemnajstimi leti, ko je bil že v pokoj, je Jože Križnič, prišel v Celje. Od takrat tudi poje v zboru Društva upokojencev v Celju in je tudi predsednik pevskega zbora. Vaje in organizacija, mu jemljejo veliko časa. A vztraja in je podoben drenu, ki se krotoviči, a vseeno raste.

Kajti korenine je pognal tudi v krajevni skupnosti Gaberje. Tu je delegat, pa delavec pri Rdečem križu in predsednik društva upokojencev. Ni bilo lahko napraviti seznama upokojencev v Gaberju, ker niso vsi člani društva. Samo med člani društva v Gaberju pa je dvajset takih, ki so stari osemdeset in več let. To je najbrž krajevna skupnost v celjski občini, ki ima največ starejših občanov.

Tako kot vsa službena leta, ko ni imel niti en dan dopusta, tudi sedaj, na jesen življenja, njegova delavnost ne popušta. Zagrabl tam, kjer je treba, ker za prostovoljno delo vedno primanjkuje ljudi. Tega je navajen še iz predvojnih učiteljskih let, ko je bil na vasi učitelj nosilec slehernega napredka. Ta obveza, da ne rečemo dolžnost, mu je ostala vse življenje. In če se zdaj, kljub visokim letom, še razdaja, dela to zato, ker pravi: »Če sprežem, kdo bo prevzel?«

Mladino je imel vedno rad in tudi zdaj ji zaupa. Le zgled ji je treba dati. Tudi poveze med starejšimi in mladimi je premalo. Starejši ljudje so polni bogatih izkušenj, te pa lahko prenesejo na mlade.

Taki so življenjski pogledi upokojenega učitelja Jožeta Križniča iz Gaberje, ki ga je v teh osemnajstih letih vsrkal vase in se mu tudi razdaja.

POTEP PO NOVOSADSKEM KMETIJSKEM SEJMU

POS�UH ZA KMETOVALCE

Deset naših OZD za individualnega kmetovalca

Od nedelje naprej Novi Sad ponovno postaja zbirališče vseh kmetovalcev Jugoslavije. Tu se je pričel tradicionalni Novosadski kmetijski sejem na katerem sodeluje letos 1560 razstavljalcev iz 56 držav. Med njimi tudi številni razstavljalci iz Slovenije, katerih je blizu 25-odstotka in predvsem razstavljalci našega območja. Zato nas ne

čudi izjava svetovalca za Slovenijo Slavka Nemaniča, ki je na tiskovni konferenci pred otvoritvijo dejal:

«Zanimivo je, da Slovenija kljub svoji oddaljenosti kaže ogromno zanimanje za nastopanje na Kmetijskem sejmu z ene strani kot proizvajalec opreme in specialne proizvodnje za individualnega kmetovalca, kakor tudi z

druge strani kot kupec kmetijskih izdelkov v predelani in nepredelani obliki. Pri slednjem gre v glavnem za trgovinska podjetja. Organizacija združenega dela iz celjskega območja, teh je okrog deset, pa predstavljajo na svojih stojnicah zelo zanimivo opremo za namene individualnega kmetovalca, kar močno pogrešamo v Vojvodini.»

Letos predstavljajo na sejmu svoje izdelke številna podjetja iz Celja, Velenja, Slovenskih Konjic in seveda Zorca ter Sempetra. Obiskali smo jih. Na stojnici Hmeza sodeluje tudi Obrtna kooperacija iz Zorca ter DO za zunanjo in notranjo trgovino. Novitete so v siloskom-bajnu za mletje koruznih storžev.

Le nekaj metrov vstran je velika stojnica SIP. Ta delovna organizacija je pripravila za vse kmetovalce tudi dve demonstraciji v Gložanu v bližini Novega Sada. Posebno pozornost posvečajo obiskovalci obiralcu koruze KK 30.

Celjska Libela predstavlja široko paleto tehnic za kmetijstvo in tovarne ter mešalnice močnih krmil. Konus iz Slovenske Bistrice proizvode svoje TOZD Koterm in TOZD tehnična konferencija.

Zeleni program ponovno predstavlja Gorenje Velenje. Tu so številne kosilnice, drobilnice, obračalniki, plugi, prikolice. Seveda pa še celoten program opreme za mlekarne in klavnice. Zlasti novost so proizvodi za mlečno industrijo. Posebne cisterne za hlajenje mleka pri proizvodnji doma. Tudi tu je povdarek na individualnem proizvajalcu. Rudarski šolski center iz Velenja ponuja program za vzrejo in masovno proizvodnjo drobnic.

Posebno pozornost zbujajo traktorji Zelezarne Store in to modeli 404 in 402. Novost pa je traktor Fiat 302 in traktor Fiat 1580 z močjo 180 konjskih moči, kar močno odgovarja pogojem dela v Vojvodini. Takoj zraven je lep silos celjske DO EMO.

Skratka, industrija našega območja tudi letos predstavlja obiskovalcem v Novem Sadu širok program, ki si ga je vredno ogledati. Ne smemo namreč pozabiti, da je ravno ta sejem tretji največji kmetijski sejem na svetu.

J. KUZMA

Na demonstracijah v Gložanu pri Novem Sadu, bo vsekakor največ pozornosti požel novi proizvod SIP iz Sempetra obiralec koruze model KK 30

TIM: UDARNIŠKA SOBOTA

Vest o smrti našega najdražjega tovariša in voditelja TITA, je globoko pretresla delavce TIM Laško. Že v nedeljo zvečer so kljub prostemu dnevu številni delavci prihiteli v tovarno in vpraševali ali lahko kaj storijo, pomagajo. Isti večer se je sestal koordinacijski komite za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito in sprejel program aktivnosti ob tem žalostnem dogodku.

Delovni teden smo začeli s petminutnimi zbori delavcev, s katerih smo poslali sožalno brzojavko predsedstvu SFRJ.

Žalne seje delavskih svetov, vodstev sindikalnih organizacij in organizacij ZK so se vrstile ves teden, vendar izven delovnega časa.

V TOZD Termoizolacije in embalaža so se delavci odločili, da za stabilizacijo gospodarjenja TOZD in naše družbe kot celote, pa tudi zaradi odločenosti nadaljevanja stopanja po poti, ki jo je začrtal tovariš TITO, delajo udarniško na prosto soboto 31. maja.

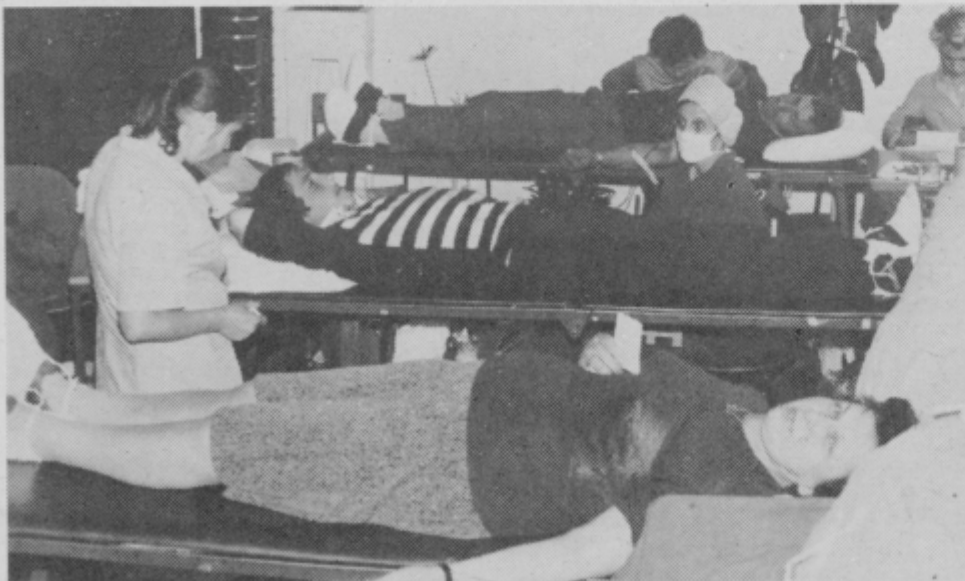
J. KO.

LJUBEČNA: PRESEGAJO NORME

V industriji keramičnih kislinoodpornih in opečnih izdelkov Ljubecna, Celje, v teh dneh kot povsod po domovini in svetu z neizmerno bolečino žalujejo za dragim Titom. Zaposlene, ki so iz vseh naših bratskih republik in avtonomnih republik je smrt Tita globoko prizadela. Na prvih žalnih sejah so ob pošiljanju sožalnih brzojavk odločno poudarjali, da bodo po poti, ki jo je nakazal TITO stopali vedno.

To so začeli dokazovati že v prvih dneh žalostnega slovesa od nam najljubšega sotovariša, borca za mir in največjega zagovornika naše stvarnosti. Tako so v vseh delovnih sredinah obeh TOZD delavci za več odstotkov presegali norme. V njihovih prizadevanjih so se jim pridružili tudi delavci skupnih služb, ki so v soboto, na dan ki je sicer dela prost v tej sredini, nakladali in paketirali opeko. Njihovo delo je bilo nadvse uspešno. Mnogi delavci iz skupnih služb so dosegali norme, ki veljajo za zaposlene pri teh opravilih. S tem so najbolj dokazali, da bodo tudi oni v skupnih prizadevanjih naredili vse za kar nas je s svojim svetlim vzgledom zadolžil tovariš TITO.

M. BRECL

USPEŠNA AKCIJA

Zavod za transfuzijo krvi iz Ljubljane je minuli teden pripravil na Polzeli krvodajalsko akcijo. Odvzema krvi se je udeležilo več kot 250 občanov. Največ jih je prišlo iz tovarne nogavic - 152.

T. TAVČAR

KAKOVOSTNO VINO BOLJE PLAČATI

Računajo, da v Sloveniji popijemo letno okoli 65 litrov vina poprečno na prebivalca, kar je skupno okoli 120 milijonov litrov. Od tega ga organizirano pridelajo in prodajo okoli 70 milijonov litrov, drugo pa neorganizirani vinogradniki pridelajo zase in za nekatere druge porabnike.

Po podatkih poslovne skupnosti za vinogradništvo in vinarstvo Slovenije so lani pridelali v družbenih vinogradih in tisti zasebni vinogradniki, ki so poslovno povezani z družbenimi kletmi, le 40,3 milijona litrov vina. Zato v Sloveniji popijejo precej vina, ki pride iz drugih republik.

Pridelovanje grozdja in negovanje vin je najbolje organizirano na primorskem vinorodnem območju. Lani so pridelali 22,2 milijona litrov vina, na podravskem 12 milijonov in na posavskem 6,1 milijona litrov vina.

V Sloveniji je okrog 19.500 ha rodni vinogradi. Za petletno obdobje, ki se letos izteka, je bila predvidena obnova 3400 ha. V prvih treh letih je obnova zaostajala poprečno za 15%, kaže pa, da bo letos načrt izpolnjen.

V teh letih naj bi organizirani tržni pridelek vina v Sloveniji zvečali od 36 milijonov na 46 milijonov litrov. To je še vedno veliko manj, kot se ga proda. Za zadovoljitev domačega trga bi bilo treba obnovo še pospešiti, seveda, če bi bilo dovolj ustreznih zemljišč in sredstev za naložbe. Ugodna je ugotovitev, da so zasebniki, povezani v vinogradniških skupnostih, obnavljali vinograde hitreje, kot je bilo določeno z načrtom. Zao-stajale so kmetijske organizacije na lastnih zemljiščih. Tega pa ni težko razumeti, saj imajo manj ustreznih zemljišč za nove vinograde kot kmetje. Zasebnikom pa je bilo treba le pregnati strah pred skupnimi obnovami.

Obnovo vinogradih lahko pospešijo tudi ustrežnejše cene grozdja in vina. Slovenski vinogradniki, enako družbeni kot zasebni, niso zadovoljni s sedanji ceno. Cene vina so pod družbeno kontrolo in jih določajo enotno za vso državo, čeprav so med vinogradništvom in kakovostjo vin na posameznih območjih velike razlike. To so slovenski vinarji občutili zlasti lani, ko je bilo dovoljeno zvišati cene vseh vrst vin le za 2 din pri litru. Če je bilo pri najcenejšem in najslabšem vinu to dovolj, je bilo pri najkakovostnejšem, pri katerem so večji proizvodni stroški, trikrat premalo.

Slovenski vinogradniki in vinarji, združeni v svoji poslovni skupnosti za Slovenijo, predlagajo, da bi cene kakovostnih vin sprostili, da bi jih lahko oblikovali v skladu s novimi predpisi in s sklenitvijo samoupravnega sporazuma o sodelovanju pri pridelovanju in prodaji vin. Take proste cene bodo sicer tudi imele določene omejitve, saj bo med drugim treba upoštevati, koliko bodo kupci pripravljeni plačati ob konkurenci cenejših vin. Treba bo torej skrbeti tudi na kakovost vin.

INDUSTRIJA GRADBENEGA MATERIALA

GRADNJA ŽALEC

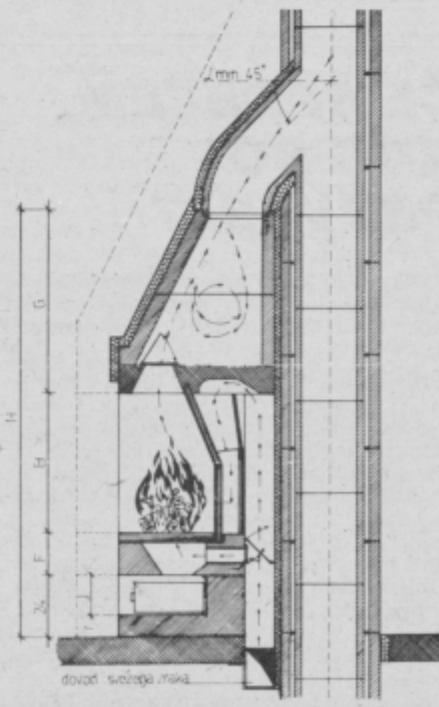
**schiedel
odprti kamin
ANTIKA**

Schiedel odprti kamin tip ANTIKA je nov izdelek na našem tržišču.

Moderna centralna kurjava nam ogreba prostore z vso tehnično popolnostjo, ki je odprti kamin ne more nadomestiti, kljub temu pa je odprti kamin s svojo tisočletno tradicijo pri nas vedno bolj iskan. Čar odprtega kamina je bil vedno v njegovem zunanjem izgledu. Stari oblikovalci so videli svojo glavno nalogo v tem, da so zunanost kamina oblikovali s tako umetniško dovršenostjo, da je dajala kaminu osrednje mesto v urejenem družinskem okolju. Suhoparna tehnična popolnost pri sodobnih gradnjah stanovanj še bolj podziga naše želje po estetskem okolju. Odprti kamin omogoča s svojo široko paleto oblik in materialov doživljanje lepote odprtega ognja, kar pri centralni kurjavi najbolj pogrešamo. Dopolnjevanje centralne kurjave z odprtim kaminom nam pomaga ustvariti tako atmosfero in udobje, ki si ga želimo primerno vremenu in času.

Tehnični podatki

TIP	II	III
Prostornina prostora v m ³	do 90	do 120
Velikost ognjišča v cm ²	70/50	90/70
Profil dimnika v cm H-4,5 m	20	25
Profil dimnika v cm 3 m-H-4,5 m	25	30
Dovod svežega zraka v cm ²	240	360
Odprtina na oblogi kamina za dovod zraka v prostor na bočnih straneh cm ²	120	180
Teža kamina v kg	420	630

Industrija gradbenega materiala GRADNJA ŽALEC

UPRAVA ŽALEC

telefoni: (063) 710-740, 710-741, 710-719, 710-773

telex: 33533 YU - SIGRAD

PROIZVODNJA, PRODAJA IN TEHNIČNE INFORMACIJE

Latkova vas pri Preboldu

telefoni: (063) 722-027, 722-078, 722-089, 722-151, 722-144

CELJE: PIVNICA »PRI STAREM PISKRU«

Sele potem, ko so odprli gradbišče v Savinovi ulici, se je razkrila arhitektura starih hiš, ki segajo tja do Prešernove in deloma Stanetove ulice. Naslonjene so druga na drugo, kakor da bi v tem iskale svojo moč in oporo. Brez reda in pravil, ki so danes v veljavi. Vse razmetano,

zato tudi za oko toliko bolj zanimivo, privlačno. Zdaj dobiva ta predel, vsaj v enem poglavju, svojo dokončno obliko. Dela pri ureditvi novih poslovnih prostorov na predelu, ki sega do praznine ob Savinovi ulici, se namreč bližajo koncu. In tu bo odprla svoja vrata nova

pivnica, ki bo delala v okviru TOZD Nana celjskega Goštinskega podjetja. To bo pivnica »Pri Starem piskru«, pivnica, v kateri bodo prodajali le pivo, pizzo in prebrnac. To je skuhan fižol in za tem pečen v glinasti skledi. Gre torej za specializiran gostinski lokal, ki bo prav gotovo privlačil številne goste, mlade in starejše.

Čeprav bo to nov lokal, nov gostinski prostor, bo zadržal vse značilnosti okoli 400 let stare hiše. Arhitekt je ohranil vse oboke in stebre, vse tisto, kar govori o častiljivi starosti hiše in takratnega načina zidanja.

Novi lokal bo imel en sam prostor. V njem bo pet miz in dvajset sedežev pri mizah, vrh tega bo še dvanajst stolov pri točilnem pultu. Tudi oprema lokala bo zanimiva, posebnost pa bo tudi posebna krušna peč za pripravo pizze.

Nova pivnica bo odprta med osmo in dvajseto uro vsak dan ter vsako drugo nedeljo popoldne. Tudi v tem je posebnost in korak ob običajnosti. MB

HORTIKULTURA 80

VENDARLE SKULPTURA!

Teden hortikulture in praznik občine

Dela za letošnje republiško hortikulturno manifestacijo v Celju so v polnem teku. Še posebej to velja za stari Mestni park in nekatera druga območja.

Zanimiva so prizadevanja, da bi letos vendarle dobili tudi skulpturo s pomenom čuvanja okolja. Po zadnjih predlogih, bi naj stala v Mestnem parku. Gre za pomembno odločitev, sicer pa za korak, ki Celju veliko pomeni. In ker se na koncu ne moramo pohvaliti s takšnimi in podobnimi skulpturami, bi bilo prav, če bi delo pospešili in ga opravili do začetka osrednjih prireditev.

Izdelan je program prireditve, ki bodo letos namenjene ne samo Hortikulturi 80, marveč tudi prazniku celjske občine. Osrednje in zaključne hkrati se bodo pričele 14. julija in bodo trajale do vključno nedelje, 20. julija. Glavne pa so predvidene v petek, 18. julija. Ta dan bo slavnostna seja delegatov vseh zborov občinske skupščine in med drugim tudi otvoritev republiške vrtnarsko – cvetlične razstave v Mestnem parku.

Z delom hitijo tudi komunalci, čeprav vsega, kar so predvidevali, ne bodo opravili. Pomembna je ugotovitev, da so dela pri asfaltiranju parkirnega prostora v Mestnem parku zaključena. Zdaj velja velika pozornost ureditvi otroškega igrišča v Mestnem parku, prav tako delom na desnem bregu Savinjskega nabrežja. Tudi samostojni obrtniki, povezani v občinskem združenju, zagotavljajo, da bo Meškov vodnjak pravočasno urejen.

Do konca junija bodo opravljena še dela na Muzejskem trgu, kjer gre prav tako za veliko akcijo, ki bo vredna okoli 1,3 milijona dinarjev.

Ob tem pa seveda ostajajo nekatere obveznosti za naslednja leta. To med drugim velja tudi za ureditev območja Prothazijevega dvorca, zatem Kalvarije in ne nazadnje

za modernizacijo zadnjega odseka ceste, ki pelje na Stari grad. Velika škoda bo, če bo cesta na Stari grad izostala iz letošnjega načrta, kajti pričakovati je, da bo ta izletniška točka zabeležila letos, zlasti zaradi Hortikulture 80, rekordno število obiskovalcev.

M. BOŽIČ

MOZIRJE: SAVINJSKI GAJ JE ENOVIT

In tak naj tudi ostane!

Prišlo je namreč do pobude o razmejitvi zemljiškega kompleksa med delom, kjer ima svoj prostor (dom in ribnik) Ribiška družina in drugim, ki je izrazito parkoven. Predlog za razmejitev je izdelala Območna vodna skupnost Savinja – Sotla in ga posredovala pristojnim organom v proučitev.

Toda, ne samo Krajevna skupnost Mozirje, tudi nekatere organi občinske uprave so mnenja, da naj ostane tudi po tej plati kompleks Savinjskega gaja kot celota. Upravljalec celotnega območja naj ostane Krajevna skupnost, seveda s tem, da bi bili odnosi z Ribiško družino in morda drugimi organizacijami in društvi, ki imajo poseben interes, urejeni s samoupravnim sporazumom.

Gre za celovit in enovit kompleks, ki bi ga bilo škoda deliti, tudi zemljiško knjižno, gre za Savinjski gaj, ki je postal pojem skupnega dela vseh Mozirjanov, članov najrazličnejših društev in orga-

nizacij, delovnih ljudi in občanov. V njem imajo svoj velik delež tudi slovenski vrtnarji. In tak naj tudi ostane, pod enotnim upravljanjem, vendar s sporazumom do drugih društev in organizacij, ki imajo v gaju svoje koticke in tako tudi posebne interese.

M. BOŽIČ

Lesnina Ljubljana
TOZD Lesna industrija
»BOR« Laško

razpisuje za leto 1980/81
naslednje štipendije:

1. 5 štipendij za učence v gospodarstvu – lesna smer

2. 2 štipendiji na lesno tehnični šoli

3. 1 štipendija za 3. in 4. letnik ekonomske srednje šole

Višina štipendije se določa v skladu s samoupravnim sporazumom o štipendiranju.

Pismene vloge z dokazili o doseženem uspehu v šoli in o materialnem položaju pošljite v roku 15 dni od objave razpisa v kadrovsko službo TOZD Bor Laško.

O rezultatih razpisa bodo kandidati obveščeni v 30 dneh od predložitve svojih vlog.

VIO Šmarje pri Jelšah

razpisuje
prosta dela in naloge

diplomiranega
psihologa
za šolsko svetovalno službo.

Kandidati naj prošnje z dokazili o izobrazbi predložijo na naš naslov do 15. maja 1980.

MAVRICA SIJE Z NOVIM SIJAJEM

Pred kratkim so v Celju odprli preurejeno trgovino Mavrica. Ne le, da so jo preuredili, marveč tudi močno povečali prodajne prostore in da Celje zares potrebuje sodobno trgovino, v kateri prodajajo kemične izdelke, potrjuje tudi podatek, da se je promet povečal za enkrat. Poslovodja KVIN KLENOVŠEK nam je povedal, da je v Mavrici danes res kar 170 kvadratnih metrov prodajnih površin, vendar kljub temu trgovina ne zadostuje niti za potrebe prebivalcev Celja. Rabili bi trgovino s površino vsaj

500 kvadratnih metrov. Novost v Mavrici so ne nazadnje tudi tri blagajne, kar pomeni, da kupcem ni treba več toliko časa čakati v vrsti. Poskrbljeno je tudi za tiste, ki nakupujejo večje količine blaga in lahko pridejo do Mavrice kar z avtomobili in to po poti med osnovno šolo I. Celjske čete ter Ljubljansko banko oziroma kinom Metropol. Obisk v Mavrici smo izkoristili tudi za klepet s potrošniki. Prav vsi so nam zatrjevali, da je trgovina dobro založena, hvalili pa so tudi vkljudnost prodajal-

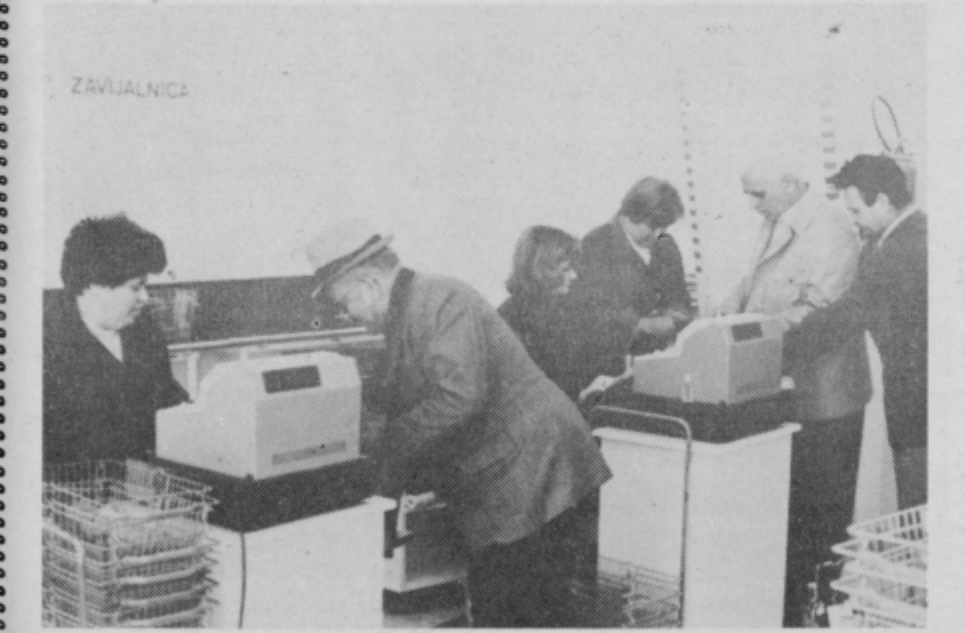
cev. Najbolj pa jih seveda jezi to, ker primanjkuje pralnega praška. Tu pa je tudi kolektiv Mavrice brez moči. Trudi se sicer, da dobi pralnega praška kolikor največ je mogoče, izgleda pa vendarle, da se bo stanje že v kratkem popravilo.

Sicer pa: v Mavrici boste vedno dobro postreženi z izdelki za disperzijske premaze, papirne konfekcije, kozmetiko ter proizvodi za slikarsko tehniko.

Na svidenje v Mavrici, ki preurejena žari v svojih čudovitih barvah!

Tudi ta posnetek zgovorno priča o izjemno dobri založenosti Mavrice

Tri blagajne v trgovini so pomembna prednost, saj ljudem ni treba več čakati v vrstah.

AVGUST JANC, Celje: »Izbor je mnogo večji, kot je bil prej, prodajalci pa so izredno prijazni, tako da vedno rad pridem nakupovati sam.«

IVANKA KOLŠEK, Svetina: »V to prodajalno rada pridem, ker so vedno pripravljene dati tudi strokovne nasvete.«

KVIN KLENOVŠEK, poslovodja: »Nova Mavrica je lepa in sodobna trgovina, Celje pa bi potrebovalo še mnogo večjo Mavrico.«

25. SKOKOV MEMORIAL V CELJU JE USPEL

Z REKORDOM TRAJNO V SVET

Kljub prazničnim prvomajskim dnevom je bil celjski stadion »Borisa Kidriča« v Celju bolj poln, kot prejšnja leta, saj se je zbralo okoli 5000 gledalcev, ki je poleg ostalega dobrega in navdušujočega videlo »v živo« tudi svetovni rekord, ki ga je v metu krogle postavila tekmovalka NDR Ilona Slupianek – 22,36! Celje, mesto atletike, bo s tem za stalno zapisano v najsvetlejših analih svetovne atletike!

Od petka, 2. maja 1980, bo Celje za vedno ostalo zapisano v analih svetovne atletike. Za to je poskrbela odlična atletinja Nemške demokratične republike Ilona Slupianek, ki je v metu krogle postavila nov svetovni rekord. Celjani smo doslej bili priča že dvema svetovnim rekordoma, vendar ima ta tretji največjo in edini najbolj pravilno vrednostno težo. Zakaj? Prvi svetovni rekord je izenčila leta 1964 Draga Stamejčič v teku na 80 m ovire in te discipline že dolgo ni več v olimpijskem programu, saj so prešli na progo dolgo 100 m ovire. Mike Boit, odlični atlet iz Kenije, je izboljšal svetovni rekord v teku na 880 yardov, te discipline pa ni v olimpijskem programu in se svetovni rekord vodi bolj »kar tako«! Tretji svetovni rekord pa ima vse tisto, kar prva dva nimata, zato ima tudi največjo težo. Vsi pogoji za potrditve rekorda so bili izpolnjeni, torej bo rekord priznan. To pa pomeni, da bo Celje kot prizorišče tega rezultata ostalo za vedno v analih svetovne atletike.

Kako je prišlo do rekorda? Pred tekmovanjem je deževalo in vsi atleti so bili v dvorani. Atleti NDR so ležali na blazinah in se počasi razgibavali. Med njimi je bila tudi svetlolasa Ilona Slupianek, ena izmed glavnih kandidatke za medaljo na olimpiadi v Moskvi. Ob njej sta bili še dve odlični nemški metalki, Marianne Adam in Margitte Pufe, obe z rezultati tudi preko 20 m. Torej tri odlične nemške atletinje in štiri naše, ki mečejo kroglo okoli 14 m! Pogoji za tekmovanje so se tik pred začetkom izboljšali, saj je prenehalo deževati in je posijalo sonce.

Ura je bila točno 15,45, ko je stadion zajel val nepopisnega navdušenja. Ilona Slupianek je stopila v krog, sledila je kratka koncentracija, hiter poskok, močan izmet in kro-

gla je v lepi paraboli pristala pri daljavi, ki je pomenila nov svetovni rekord – 22,36 m ali za štiri cm več, kot je bil prejšnji svetovni rekord. Močan in dolgotrajen aplavz za 24 letno atletinjo, ki je bila upravičeno vesela tega uspeha, veseli pa so bili tudi gledalci, ki so tako doživeli najboljši možni uvod v jubilejni 25. Skokov memorial. Svetovni rekord pa je bil najboljšje plačilo tudi odličnim atletskim organizatorjem. Po svetovnem rekordu je Ilona Slupianek, ki je za to dala vrsto avtogramov, povedala, da je dober rezultat pričakovala, saj je priprave usmerila tako, da bo v letošnji sezoni dosegla dva vrhunca forme, prvega zdaj na začetku sezone in drugega ob olimpiadi. Prvega je že dosegla in kronala z novim svetovnim rekordom, zdaj pa ji želimo, da bi dosegla še drugega v Moskvi in ga kronala z zlato medaljo. To ji iz srca privoščimo, ker nam je z nastopom in rezultatom v Celju naredila neizmerno veselje, glas o našem mestu pa po njeni zaslugi ponese v svet.

Pred tekmovanjem so kar po vrsti prevladovali

tisti, ki so mislili, da bo letošnji Skokov memorial slabše obiskan zato, ker je bil med prvomajskimi prazniki in ne tako kot običajno ob občinskem prazniku. Bojazen se je še povečevala, ko se je okoli poldneva tisti petek začelo vreme kujati in so sonce vse bolj prekrivali črni oblaki, iz katerih se je za nameček še močno vilo. Pa se je oboje več kot samo dobro končalo. Deževati je prenehalo tik pred otvoritvijo in posijalo je sonce pa tudi stadion se je napolnil tako, kot že dolgo ali sploh nikoli ne. Številka obiskovalcev se suče okoli 5000, kar je za Celje izredno veliko!

POSPLASTICA NEMŠKI ATLETI

Glavni pečat letošnji prireditvi so dali odlični olimpijci iz NDR. Če te skupine ne bi bilo, bi bil miting prav gotovo porazen, tako pa je bil več kot samo odličen. Ne samo zaradi svetovnega rekorda, kot tudi zaradi ostalih rezultatov. Poglejmo nekaj paradnih disciplin, kjer so skoraj povsod dominirali gostje iz NDR!

Med moškimi discipli-

nami je bil poslastica met krogle in skoraj prepričani smo, da olimpijski finale ne bo kaj dosti boljši, če sploh bo. Nastopilo je osem atletov, vsi z meti preko dvajset metrov, med njimi svetovni rekorder Udo Beyer, naš Vladimir Milič, evropski dvoranski prvak Zlatan Saračević ter drugi. Prvi smo videli na skupnem delu vse naše štiri metulce, ki mečejo čez 20 m ter se uvrščajo v svetovni vrh

ZADNJA VEST

Ilona Slupianek, odlična atletinja NDR, je pred dvema dnevnoma izboljšala svoj celjski svetovni rekord. Kroglo je vrgla na domačem tekmovanju, ki je štel kot kvalifikacija za olimpiado, 22,45 m!

(Jovan Lazarevič in Ivan Ivančič). Zmagal je Beyer pred Miličem in Saračevićem. Ko bi bilo tako tudi v Moskvi...

Odlični so bili metalki kopja, kjer so vsi trije Nemci vrgli preko 85 do 89 m in se uvrščajo med glavne favorite v Moskvi! Nič slabše ni bilo z diskom pa ženskim kopjem, kladivom, žensko in moško višino, ženskim tekom na 100 m itd. Izboljšana je bila cela vrsta že zdaj odličnih rekordov stadiona!

STANE MELE, predsednik AD Klavdivar, je uvodoma pozdravil vse nastopajoče ter obiskovalce ob treh jubilejih – 25 let Skokovega memoriala, 30 let AD Klavdivar in 90 let organizirane telesne kulture v Celju.

JANEZ LENASI, direktor Kovinotehne, ki je bila tudi tokrat pokrovitelj pomembnega mednarodnega tekmovanja, je posebej izpostavil veliko vrednost mitinga, ki vsako leto širi glas o Celju po vsem svetu.

EDINO ROK KOPITAR

V močno in kvalitetno trdnjavo atletov NDR se je od naših uspel nadvse častno umešati samo Rok Kopitar (delni izjemi sta še oba metulca krogle pa morda Savič na 800 m – zmagal!), ki je znova zmagal v solidni konkurenci s tretjim svojim doslej najboljšim časom na 400 m ovire – 49,68! Kos mu ni sta bila niti odlična Švicar Franz Meier ter Grk Georgios Rambotas.

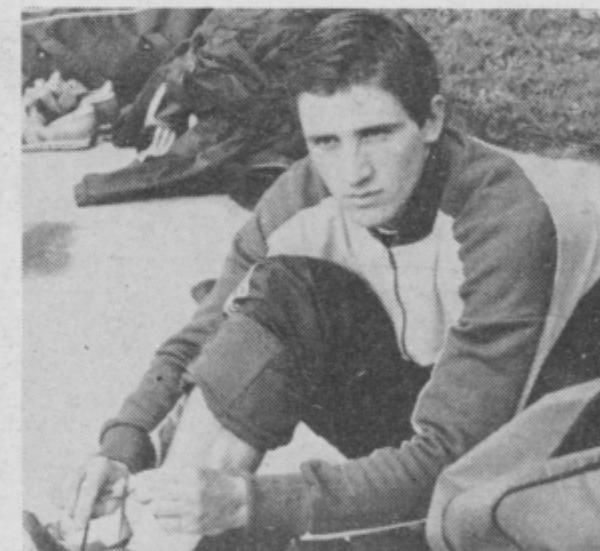
Za zaključek: svetovni rekord, odlični rezultati v metih ter soliden nastop Roka Kopitarja, to je bilanca Skokovega memoriala. Žal pa smo ponovno bili razočarani: vsi najboljši najavljeni

atleti niso prišli in med njimi krepko prevladujejo domačini. To pa ni prav in ni fair do organizatorja in gledalcev. Vse pa kaže, da sta tu naša zvezna kapetana Dane Korica in Ivica Matijević brez moči. Mnogi atleti se gredo zvezde, za katere pa daje denar naša celotna družba. In ker je tako, bi takšne zvezde morali spraviti na realna tla. Tuji atleti prihajajo k nam in naši bi se lahko mnogo naučili, izberejo pa drugo pot. Pot na priprave v Afriko, Mehiko, Španijo, Italijo... V naši kraljici športov je nekaj, žal, smrdljivega. Škoda, ker pa je večina dobra!

Tekst: TONE VRABL
Foto: TONE TAVČAR

V memorialni disciplini teku na 100 m tokrat niso slavili odlični prekomorski atleti, kot prejšnja leta (letos jih tudi ni bilo!), pač pa specialist za daljavo, ki je v Celju nastopil kot sprinter, Frank Paschek iz NDR. Čestitala sta mu in izročila darilo Steklarne Rogaška Slatina žena pokojnega Ferda Skoka Milka Skok in direktor pokrovitelja Kovinotehne Janez Lenasi.

Med celjskimi atleti (žal smo mnoge najboljše pogrešali!) je tako kot že nekaj zadnjih let ponovno premočno izstopal Rok Kopitar, ki je zmagal v teku na 400 m ovire in tretjič tekel pod 50 sekundami – 49,68!

Osrednja osebnost celjskega mitinga je bila svetlolasa atletinja NDR Ilona Slupianek, ki je navduševala z odlično serijo metov v krogli, ki ji je stalno letela preko daljave 20 m!

V drugi seriji je prišlo do eksplozije navdušenja na stadionu, saj je blizu 5000 gledalcev videlo nov svetovni rekord. Ilona je namreč vrgla kroglo 22,36 m daleč, ko je bilo za štiri centimetre bolje od prejšnjega rekorda!

TITO – IZJEMEN
PRIJATELJ
ŠPORTA

S tem, ko je umrl tovariš Tito, je nastala velika vrzel tudi na področju športa in telesne kulture, kajti Tito je bil vse svoje življenje eden najzvestejših in najpristnejših zagovornikov razvoja pravega in zdravega športa ter telesne kulture. V mladosti je bil sam aktiven športnik in to celo med boljšimi, saj je zlasti v sabljanju osvajal tudi medalje na pomembnih mednarodnih tekmovanjih. Vse bolj, ko je prihajal v zrelejša leta pa to ni pomenilo zanj slovo od športa in lastne športne aktivnosti. Nasprotno! Šport in rekreacija sta mu bila osnova za pridobivanje tako potrebne energije s katero je potem zmozel vse državniške in človeške napore, ki so bili potrebni pri sproževanju njegovih želja po miru, enakosti, neuvrčenosti in prijateljstvu v svetu.

Tovariš Tito je bil pokrovitelj številnih mednarodnih tekmovanj od evropskih do svetovnih prvenstev in nazadnje lani tudi 8. Mediteranskih iger v Splitu. V Jugoslaviji je cela vrsta tekmovanj, ki so prav zaradi osvojitve končnega pokala Maršala Tita najprivlačnejša. Vedno je našel čas, da je sprejel najboljše jugoslovanske športnike, jim čestital ter se z njimi zadržal v daljših razgovorih. Rad je obiskoval športna tekmovanja, če mu je le čas dopuščal. Neizmerno rad je hodil v Planico na čudovita tekmovanja v skokih in poletih. Zdaj ga, žal, ne bo več.

Vedno in povsod je bil strasten zagovornik zdravih, humanih in naprednih odnosov na področju športa in telesne kulture, istočasno pa vedno proti vsemu, kar je in bi poskušalo omadeževati športno življenje. Med njegovim napornim državnim delom so vedno bile ure namenjene lovu, hoji v naravo, ribolovu, kegljanju in podobnemu, vse pa v želji, da se mora telo gibati in držati stalno dobro kondicijo. To je prva osnova, da zmoreš vse ostalo, med drugim tudi »pravo« delo. Edino fizično sposoben človek pa je in bo tudi v stanju braniti vse, kar imamo!

Tudi športnikom je tovariš Tito izjemno veliko zapustil in to dragoceno zapuščino moramo čuvati, ceniti ter predvsem ohranjati in nadgrajevati.

TONE VRABL

PIONIRSKA KOŠARKA V
ŽALCU

V nedeljo sta bila v Žalcu v telovadnici nove osnovne šole dva košarkarska turnirja in to polfinale za pionirski košarkarski festival Slovenije 80.

Pionirke: nastopile so tri ekipe. Savinja (selekcija Celja, Žalca in Laškega) je izgubila uvodno tekmo proti Mariboru 43:21, Maribor je premagal Zasavje 66:26, Savinja pa je premagala Zasavje 50:32. Vrstni red: Maribor, Savinja, Zasavje.

Za Savinjo so nastopile: Vasle, Janžek, Cencelj, Vignjevič, Dolar, Jošt, Novak, Nušev, Hribernik, Bregar, Dorn, trener Pintar.

Pionirji: Savinja (Žalec, Celje, Laško) je premagala Mursko Soboto 55:34, Zasavje Mursko Soboto 64:55 in v finalni tekmi Savinja katastrofalno Zasavje 126:33. Vrstni red: Savinja, Zasavje, Murska Sobota.

Za Savinjo so nastopili: Šuster, Bervar, Adžić, Martić, Žvižej, Polutnik, Krušič, Golavšek, Turk, Benčina, Pfeiffer in Notersberg, trener je bil Kučer, pomožni M. Sagadin. Zmagovalca Maribor in Savinja bosta nastopila na republiškem finalu. Zanj kandidirata tudi Žalec in Celje. Delegat turnirja Vili Šuster: »Turnir je bil odlično pripravljen, vzdušje dobro, pionirji Savinje pa so zlasti v zadnji tekmi v prvih petih minutah pokazali vrhunsko košarko ter si s takšno igro lahko obetajo naslov tudi v letošnjem finalu. Savinja je namreč že zmagala na podobnem tekmovanju lani v Žalcu.«

T. VRABL

RAZSTAVA ŠPORTNEGA
PLAKATA

Celje je znano po številnih športnih prireditvah pa tudi klubi nastopajo v najvišjih tekmovalnih razredih. Vse to pa pogojuje, da organizatorji za reklamo pripravijo ustrezne plakate. Na tem področju smo v Celju v zadnjih letih imeli nekaj odličnih primerkov, zlasti za atletska in rekreacijska tekmovanja, v zadnjem obdobju tudi za košarko. V športnem uredništvu Novega tednika smo se odločili, da bomo ob letošnjem Mladinskem evropskem prvenstvu v košarki, ki bo od 22. do 30. avgusta v Celju, pripravili kot eno sporednih prireditev, tudi razstavo celjskega športnega plakata.

VABIMO VSA CELJSKA ŠPORTNA DRUŠTVA, DA V NASLEDNJIH TEDNIH POSREDUJEJO V REDAKCIJO PLAKATE S SVOJIMI PRIREDITEV V ZADNJIH LETIH ALI MORDA KAKŠNE ZANIMIVEJŠE STAREJŠE PRIMERKE. VSE BOMO PO RAZSTAVI VRNILI. SODELUJEJO LAKHO TUDI SINDIKALNA IN ŠPORTNA DRUŠTVA.

TV

USPEL SPUST PO
SAVINJI

Sekcija za kajak in kanu pri NIVO Celje je pripravila spust po Savinji, kjer je nastopilo več kot 50 tekmovalcev iz slovenskih in hrvaških klubov. Med člani je bil najboljši Zdravko Tumar, eden najboljših Jugoslovancev v tej panogi, iz Zagreba, drugi pa je bil Celjan Silvo Kovše. Pavel Vrhovšek je bil sedmi in Željko Kolman osmi. Med turisti je bil najboljši Celjan Edi Žnider, prva pa je bila tudi domača dvojica Jelen – Kovačič pred Kovačič – Pišorn.

jk

KLADIVAR KONČNO V
SNL

Nogometaši celjskega Kladivarja, ki slavijo letos 60-letnico, so osvojili prvo mesto v vzhodni ligi (doslej najnižje tekmovanje, kjer so nastopali v svoji sicer bogati zgodovini!) in bodo tako v prihodnji sezoni igrali v enotni republiški ligi. V tem kolu so premagali v gosteh Litijo 2:1, Elkcroj, ki je na lestvici drugi, pa Koroško 4:0.

V II. zvezni ligi je velenjski Rudar doma komaj remiziral s Proleterjem iz Zrenjanina 0:0. Je na 10. mestu s 24. točkami, v prihodnjem kolu pa gostuje v Vrbasu.

KEGLJAŠKI TURNIRJI OB
JUBILEJU

V letošnjem letu praznuje Kegljaški klub Celje 20-letnico svojega uspešnega delovanja. V okviru proslave tega jubileja nameravamo organizirati tudi več turnirjev z udeležbo najboljših slovenskih ženskih in moških ekip. Prvi tak turnir, na katerem bodo sodelovale vse moške ekipe klubov celjske regije, bo v soboto, 31. maja in v nedeljo, 1. junija 1980 na kegljišču INGRAD v Celju v disciplini 6 x 200 lučaje.

Vabimo vas, da se tega tekmovanja udeležite tudi vaša moška ekipa.

Po sklepu IO RKZ Celje bo ta turnir veljal tudi kot I. kvalifikacijski nastop za uvrstitev v I. in II. regijsko ligo.

Najboljšim ekipam in posameznikom bo organizator tekmovanja podelil pohvale in spominska darila v trajno last. Zaradi lažje organizacije vas prosimo, da nam čimprej pisмено potrdite vašo udeležbo na tekmovanju, na naslov:

GOBEC ING. LADO
63220 ŠTORE

Store 1/a

V pričakovanju vašega pozitivnega odgovora, vam pošljamo tovariške in športne pozdrave!

PRODAJNO SERVISNA
ORGANIZACIJA

avto celje

63001 CELJE
LJUBLJANSKA C. 11

OBVEŠČA,

da prodaja rabljene avtomobile tudi na kredit do višine 50.000,00 din z rokom odplačila 24 mesecev in ob plačilu depozita 40 %.

Rabljeni avtomobili so tehnično brezhibni, podrobnejše informacije daje referat za prodajo rabljenih avtomobilov v Celju, Medlog 16, telefon 234-66 ali 247-15.

Priporoča se »AVTO CELJE«
Celje

SVET DELOVNE SKUPNOSTI

UPRAVE SKUPŠČINE OBČINE ŽALEC

objavlja
naslednja prosta dela in naloge za:

– vodjo odseka za odmero davkov

z zahtevano visoko strokovno izobrazbo pravne ali ekonomske smeri, strokovnim izpitom ter 3 leti ustreznih delovnih izkušenj.

Kandidati morajo imeti ustrezne moralnopolitične kvalitete.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju objavljenih pogojev je dostaviti v 15 dneh po objavi kadrovske službi uprave skupščine občine Žalec.

Delavski svet

Hmezd
Gostinstvo-turizem Žalec

in delavski svet

Hmezd
Gostinstvo-turizem Žalec
TOZD Hotel Prebold

razpisujeta dela in naloge:

1. individualnega poslovnega organa – direktorja delovne organizacije Gostinstvo-turizem Žalec
2. individualnega poslovnega organa – upravnika TOZD Hotel Prebold

Poleg splošnih pogojev, določenih z zakonom in družbenim dogovorom o osnovah kadrovske politike v občini Žalec, morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje:

- višješolska oz. srednješolska izobrazba gostinstvo-turistične ali ekonomske smeri
- 3 oz. 5 let delovnih izkušenj na vodilnih ali drugih odgovornih delih oziroma nalogah
- pasivno znanje vsaj enega svetovnega jezika
- sposobnost vodenja in koordiniranja
- ustrezne moralnopolitične lastnosti in družbenopolitična aktivnost.

Mandat traja 4 leta.

Kandidati naj pošljejo pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev na naslov:
pod 1. Hmezd Gostinstvo-turizem Žalec – razpisna komisija
pod 2. Hmezd Gostinstvo-turizem Žalec TOZD Hotel Prebold – razpisna komisija

Rok za prijavo je 15 dni po objavi razpisa.

O izidu razpisa bomo prijavljene kandidate obvestili v zakonitem roku.

PRED AVGUSTOVSKIM »MEP 80« V CELJU

Ob letošnjem SKOKOVEM MEMORIALU se je na stadionu »Borisa Kidriča« pojavil tudi večji pano in na njem prvi odtis osnutka plakata za letošnjo največjo športno prireditev v našem mestu – IX. Mladinsko evropsko košarkarsko prvenstvo, ki bo od 22. do 30. avgusta. Sekretar organizacijskega odbora VILI ŠUSTER (na sliki) je ob tem povedal:

»Priprave za to prireditev so v polnem teku in v teh dneh pričakujemo imena vseh, ki bodo sodelovali v Celju, kajti kvalifikacijska tekmovanja so se že končala. Žrebanje ekip v dve skupini bo v začetku junija. Prepričani smo, da bo tudi ta prireditev tako uspela, kot vse ostale športne v našem mestu, saj navsezadnje smo to že velikokrat dokazali.«

TV – Foto: TONE TAVČAR

PREJELI SMO

»Po sklepu občnega zbora Kegljaškega kluba »CE-LJE«, ki je bil dne 28. 3. 1980, se vam v imenu vseh naših članic in članov zahvalujemo za vašo pomoč pri obveščanju simpatizerjev kegljanja in ostale športne javnosti o našem delu in tekmovalnih dosežkih z željo, da bi bilo naše sodelovanje v letu 1980 še plodnejše.

Športni pozdrav!

Predsednik KK Celje
GOBEC ING. LADO»

P. s.: hvala za zahvalo, ki je ena redkih med celjskimi športnimi kolektivi za vse tisto, kar poskušamo prispevati k objavljanju doseženega in tistega, kar se pripravlja. Ob tej priložnosti članom Kegljaškega kluba CELJE še enkrat naše čestitke za vse doseganje uspehe z željo, da jim bo letošnja obletnica – 20 LET – dobro vodilo za še večje dosežke v prihodnje.

Za športno uredništvo
TONE VRABL

ZDRAVNIKI ZA VAS

Urejuje: dr. JOŽE ČETINA

IZDRILI SO MI ZOB

Kmalu bo tri leta, odkar so mi izpulili boleči zob. Vendar to ni pomagalo, ker so bolečine ostale na istem mestu in so včasih še hujše kot so bile prej. Bila sem večkrat na slikanju in tudi zob, ki je bil poleg izpuljenega, so mi izdrli, misleč, da je tam vzrok bolečine. Pa je kljub temu vse ostalo pri starem, boli me še vedno tam, kjer je bil prvi zob. Kaj naj storim?

TINCA

SPOŠTOVANA TOVARIŠICA TINCA!

Omenjate skoraj tri leta trajajoče bolečine v čeljusti, kjer sta bila drug za drugim odstranjena dva zoba. Ne poveste pa kako te bolečine doživljate, kako jih prenašate, kako si pri tem pomagata, kaj vam bolečine olajša in kaj stopnjuje.

Bolečina kot znak bolezenskega dogajanja zavzema v stomatološkem področju

važno mesto in je tudi najpogostejši razlog za obisk v ambulanti. Vse prepogosto radi enačimo bolečino z boleznijo in v njenem prenehanju vidimo tudi ozdravitev. V področju zob, lica in čeljusti se bolezen in bolečina navadno prepletata in z odstranitvijo vzroka prenehajo tudi bolečine. Bolečina je vedno večplastna in kot nekaj obrambni mehanizem opozarja organizem, da je v nevarnosti. Lahko bi rekli, da je taka bolečina koristna. Prav gotovo je bolečina pri različnih ljudeh različna. Odvisna je od bolnikovega pričakovanja, strahu, takoimenovanega bolečinskega praga in končno tudi od tega ali je kratkotrajna ali dolgotrajna. Pravimo, da ima svoj razlog in namen. Ni je bolečine, ki ne bi bila doživeta in to doživljanje spada med osnovna človekova iskustva. Bolečina kot doživljanje ni odvisna od bolezenskih pojavov, niti je ne moremo količinsko ali kvalitativno meriti.

Na področju zob, lica in čeljusti je za razjasnitev in spoznavo odnosa med boleznijo in lokalizacijo bolečine pomembno vedeti, da se mesto nastanka in mesto zaznave bolečine v glavnem ne pokrivata. Po težavah, ki jih navajate in ker - kot pravite - ne obstojajo lokalne bolezenske spremembe v predelu, kjer je bil odstranjen zob, menim, da bi morda bilo treba vzrok vaših bolečin iskati v sosednjih ali celo še bolj oddaljenih področjih. V takih primerih govorimo o vnešeni bolečini.

V primerih prenešene bolečine pa iščemo bolezenske spremembe v sosednjih področjih, kot so obnosne votline, čeljustni sklepi itn. Medsebojne odvisnosti med obdelanim organom in oddaljenim bolečinskim območjem ni lahko ugotoviti brez sodelovanja strokovnjakov drugih specialnosti.

V središču zdravljenja je vedno odstranjevanje vzroka. Le če to ni možno, so potrebni in dovoljeni ukrepi za umirjenje ali odpravo bolečine. Nekontrolirano zdravljenje z raznimi tabletami ima namreč dostikrat lahko negativne posledice.

Dr. SREČKO SAVERNIK
specialist
za oralno kirurgijo

TOBAK IN ZDRAVJE

Vse raziskave o pljučnem raku ugotavljajo, da je v neposredni zvezi s kajenjem cigaret, le nekaj odstotkov bolnikov s to boleznijo niso kadilci. Skladajo se tudi ocene nekaterih raziskovalcev, da obolijo za pljučnim rakom kakih 70-krat pogosteje kadilci kot nekadilci. Kadilci po 10 cigaret dnevno umirajo 15-krat, kadilci pipe 9-krat in kadilci cigar 3-krat pogosteje za pljučnim rakom kot nekadilci.

Prav gotovo so za nastanek pljučnega raka poleg kajenja pomembni še različni drugi dejavniki, vendar dokazane vzročne povezanosti med njim in kajenjem ne moremo zanikati in ne prezreti. Iz obsežnega gradiva o vzrokih te bolezni povzema sledeča dejstva:

- kajenje cigaret je glavni vzrok pljučnega raka pri človeku,
- tveganje za nastanek pljučnega raka se povečuje s številom pokajenih cigaret na dan in trajanjem kajenja, zmanjšuje pa se s prenehanjem kajenja,
- tveganje za nastanek pljučnega raka je pri kadilcih cigar manjše kot pri kadilcih cigaret, vendar večje kot pri nekadilcih,
- bivši kadilci cigaret manj umirajo za pljučnim rakom kakor stalni kadilci.

4. **Okvare srca in krvnih žil** z vsemi svojimi posledicami so vsaj deloma povzročene zaradi kajenja tobaka, najtežja med njimi - angina pectoris se po nekaterih podatkih pojavi pri 13% strastnih kadilcev.

5. **Druge posledice kajenja** se lahko pojavijo tudi kot motnje delovanja prebavil ali motnje na živcih (povečana vzdržanost, nespečnost, glavobol). Pri kajenju se poveča tudi krvni pritisk, ki je resno opozorilo za pre-

nehanje kajenja ali vsaj za korenito zmanjšanje.

POVODI IN VZROKI ZA KAJENJE

Vzpodbude za prvi poskus kajenja so ključno vprašanje za nastanek te razvade. Ko je ta navada že ustaljena, deluje samostojno brez bistvenih vplivov od dejavnikov okoli. Prvi poskusi kajenja se začno pri mnogih otrocih že v predšolski in šolski dobi. Razložimo si jih lahko vsaj deloma z otroško radoved-

bi se zdel bolj moški, bolj odrasel in pogumnejši.

Fantje prično kaditi običajno veliko prej kot dekleta. Glavni vzrok tiči verjetno v drugačnem ocenjevanju pravilnega vedenja, ki naj velja za fante od onih, ki velja za dekleta. Iz tega izhaja tudi večja popustljivost staršev do kajenja pri sinovih kot pri hčerkah. Dekleta začnejo kaditi v obdobju, ko se pričnejo pogosteje družiti s svojimi vrstniki drugega spola.

Ugodje, ki ga daje cigareta mladostniku, je dobrodošlo, ker mu pomaga lažje prenašati težave, ki ga večkrat spremljajo zaradi nedoseženih ciljev ali sporov s svojo okolico. Pri tem pa postane kajenje del njegovega vedenja in ustaljena razvada, ki jo je težko premagati.

Pri zasvojenih kadilcih je količina pokajenega tobaka v precejšnji meri odvisna od poklicnega udejstvovanja okolja ter od telesnega in duševnega razvoja. Stevilnim kadilcem postane cigareta pri določenih poslih del delovnega postopka (seje, posvetovanja, sestavljanje zahtevnejših spisov, komisij-ski ogledi in podobno). Znatno več cigaret se pokadi v razburjenju ali ob drugih nevsakdanjih dogodkih, ob kavi in alkoholnih pijačah in še pri številnih drugih priložnostih, kjer vnet kadilec meni, da brez cigaretnega dima zadeve ne bo mogoče zadovoljivo opraviti. To delovanje izhaja iz dejstva, da deluje nikotin poživljajoče podobno kot kofein v pravi kavi, ki pa ga spremljajo še drugi užitki, kot je prižiganje cigarete, pihanje in opazovanje dima in podobno. Tako postane kajenje del kadilčevega vedenja, del njegove osebnosti in trdno zasidrana navada.

Piše:

dr. FRANC
PLANINŠEK

dnostjo in vzgledi pri starših, ki jim kajenje sicer brahijo, čeprav sami kadijo. Po podatkih, ki so bili zbrani med slovensko šolsko mladino, sklepamo, da je med gimnazijci in dijaki poklicnih šol 90% fantov in 75% deklet že poskusilo kaditi.

Začetki stalnega kajenja segajo zelo pogosto v dobo dozorevanja. Telesni in duševni razvoj še nista dokončana, osebnost mladostnika še ni dokončno oblikovana in dozorela, kaže pa močna nagnjenost do samostojnosti, uveljavljanju lastne volje in odločitve in zlasti težnja po zmanjšani odvisnosti od staršev. Pri tem pogosto podlega drugim vplivom, zlasti tistim, ki ga - po njegovem mnenju - uvrščajo med odrasle in enakovredne svojim vrstnikom. K temu ga silijo odnosi odraslih do njega, ki ga v nekaterih zadevah obravnavajo kot odraslega človeka, v drugih mu te lastnosti odrekajo. Kajenje je ena od dejavnosti, ki ustreza premagovanju teh nesporazumov. Mladostnik kadi, da

od ZMAJ - ZMAJ super

Nova alkalna baterija - za vse aparate, ki zahtevajo veliko električne energije.

Uporabna in priporočljiva je za otroške igrače, filmske kamere, prenosne magnetofone, gramofone, kasetne radijske aparate itd.

Kjer navadne Leclancheove baterije zaradi velike obremenitve odpovedo, baterije SUPER ZMAJ vedno zadovoljijo naše potrebe. Baterija SUPER ZMAJ je zaščitena proti iztoku in je dvakrat boljša od navadne Leclancheove baterije.

Za električne aparate in žepne svetilke - univerzalne baterije »ZMAJ«.

Baterija SUPER 9 V je zračno depolarizacijska, zato je trikrat boljša od navadne baterije. Namenjena je za tranzistorske radijske aparate, male kalkulatorje, TV - pilote. Uporabna je za vse vrste tranzistorskih aparatov.

ZMAJ Ljubljana

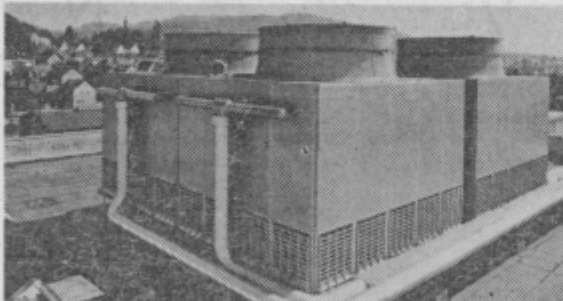

TIM LAŠKO
TOZD Proizvodnja
elektrostrojne opreme in
transport

SPOROČILO KOVINARJEM

ključavničarjem, vodovodnim instalaterjem,
monterjem centralnih kurjav, varilcem...

Naša temeljna organizacija je eden od največjih proizvajalcev hladilnih stolpov za hlajenje industrijskih voda v Jugoslaviji.

Te stolpe izdelujemo in montiramo za delovne organizacije po vsej Jugoslaviji, v bližnji prihodnosti pa jih bomo tudi v tujini. Da bi lahko zadovoljili vsem zahtevam, izboljšali pogoje dela in povečali produktivnost, pričujemo graditi tudi novo proizvodno halo.

Ves postopek od izdelave stolpa do montaže vključuje dela, ki jih opravljajo delavci brez poklica, priučeni kovinarji in kvalificirani ključavničarji, monterji centralnih kurjav, vodovodni instalaterji.

Zato

VABIMO

v našo delovno sredino:

**1. več KLJUČAVNIČARJEV, VODOVODNIH
INSTALATERJEV, MONTERJEV CENTRALNIH KURJAV**

s končano poklicno šolo

2. več KOVINARJEV

s skrajšanim programom - priučenih

3. več DELAVCEV BREZ POKLICA,

ki jih bomo usposobili pri nas

Vsak, ki odgovarja osnovnim zahtevam za opravljanje teh del bo lahko sklenil delovno razmerje za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Pismo ali pa osebno se lahko prijavite v 15 dneh v

TIM Laško

Kadrovsko-spolna služba

63270 Laško

O izbiri boste obveščeni v 15 dneh po zaključku te objave.

ALPINISTIČNI KOTIČEK

KLEK IN PAKLENICA

Tečajniki opravili teoretični izpit

Bliza se čas, ko bo krenila na pot celjska alpinistična odprava »Norveška 80«. Udeleženci imajo do odhoda »poostren« trening predvsem v težkih kopnih smerih z visoko tehnično in klasično oceno. Ker je plezanje v Savinjskih in Julijskih Alpah zaradi slabih snežnih razmer in nevarnosti plazov preveč tvegano, plezalci potujejo predvsem v bližnji Klek pri Ogulinu in steno Osp na Tržaškem; praznike pa so izkoristili za obisk Paklenice, kjer je vrsta smeri izredno in celo skrajno težkih. Višina teh smeri seveda niti približno ne odgovarja 2000 m visokemu navpičnemu zidu Troltinden na Norveškem, zato pa plezajo več smeri dnevno, za dopolnitev pa trenirajo še doma, pri čemer pride prav vsaka »škarpa« ali podboji vrat.

18. 4. so plezali v Kleku Čanžek, Črepinšek, Zupan, Srot, Kušar, Sah Marjana in Meh Meta, ki v zadnjem času predstavlja že samostojno in kvalitetno žensko navezo. Preplezane smeri; Cepinaška – III., Kratka – III., Žoharjev steber IV., Tajanstvena – VI., HPD 90 – VI., Brankova – VI.

Zveznega prvomajskega tabora v Paklenici se je udeležilo 17 članov in pripravnikov AO Celje, med njimi tudi vsi člani odprave »Norveška 80«. Opravljenih je bilo 111 vzponov od III. do V. težavnostne stopnje. Poleg ponovitev v vseh znanih smereh so Celjani preplezali dve prvenstveni: Povše in Kozmus v Manita Kuku »Raztrgano« z oceno IV+, III. ter

Čanžek Franc, Meh Meta in Sah Marjana »Majsko« v Malem Čuku – ocena III.–IV. A. Poleg težkih (III) in zelo težkih smeri (IV), so bile ponovljene smeri V. in VI. stopnje (izredno in skrajno težke) naslednje: Spominska U. Giroveta VI. A₂A₃; Velebitaška VI. A₂; Uniorska VI., Brit za mali cekic VI.; Karabore V.; Ljubljanska V. do VI.; Klin VI.; Union VI. A₁A₃; Forma viva VI. A₂A₃. Sesto stopnjo je plezala tudi Meh Meta v smeri Brit za mali cekic; v samostojni navezi pa sta Sah Marjana in Meh Meta ponovili Cepinaško III., Kratko

III., Kukušno III., Centralni kamin III. do IV.

Poleg »starih asov« Zupana, Čanžeka, Črepinška, Pepelnika, Verdника, Dolžana ter ženske naveze, se vedno resneje uveljavljajo mladi člani Srot, Stopar, Povše, Kušar, Smodiš in Kozmus. Za mladi rod tako v Celju nismo v skrbeh, saj po stopinjah naštetih že stopa nova skupina 20 tečajnikov, ki so pred kratkim opravili teoretični izpit za pripravnike, do konca leta pa morajo v stehnah potrditi še tehnično znanje.

CIC

PROM. NESREČE

PEŠEC NA CESTI

Iz smeri Vranskega je pripeljala do križišča cest Orla in Latkova vas voznica osebnega avtomobila ANICA ZELENŠEK, 52, iz Mozirja. Nenaadoma je opazila pešakinjo PAVLO TURNŠEK iz Orle vasi, ki je prečkala cestišče, ker pa je Zeleznikova pripeljala prehitro, kljub zaviranju ni uspela preprečiti nesreče. Turnškovo je zbil, pri čemer se je le-ta težje ranila in so jo odpeljali v celjsko bolnišnico.

PREHITEVANJE V KRIŽIŠČU

V križišču Torniščeve in Zidanske ulice v Velenju je nameraval zaviti v levo na Zidansko ulico voznik kolesa na pomožni motor MIRKO PISANEC, iz Velenja. Pravilno je z roko nakazal spremembo smeri vožnje, to pa je spregledal voznik osebnega avtomobila SREČKO BRAJLIH, iz Velenja, ki je ravno takrat prehitel kolesarja in ga zato tudi zadel s sprednjim desnim blatni-

kom ter zbil po cestišču. Kolesar se je težje poškodoval, škode pa je za okoli 5000 dinarjev.

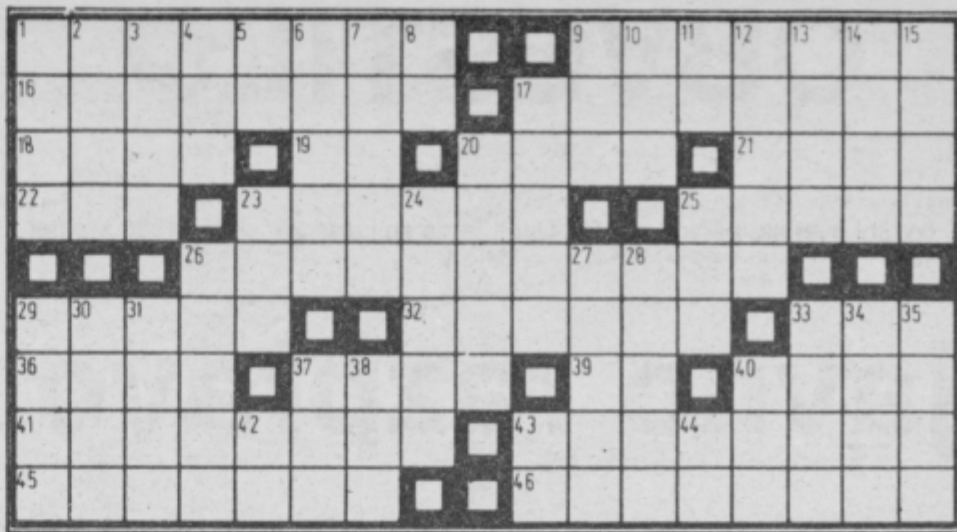
Z MOTORJEM PO TRAVNIKU

VIKTOR LESKOVŠEK, 22, iz Tržica, se je peljal z motorjem skozi Gorico pri Slivnici. Ker je vozil prehitro, ga je v blagem desnem ovinku zaneslo v levo s ceste, kjer je vozil 26 metrov po travniku, preskočil potok Voglajno in približno po desetih metrih zadel ob strmino. Od tam ga je odbilo 15 metrov daleč, kjer je obležal nezvesten.

ČRNA KRONIKA

NEPREVIDNO ODVRŽEN OGOREK

JOŽE HORVAT, 50, iz Velenja je zjutraj kadil v spalnici. Cigareti ogorek je neprevidno odvržal mimo pepelnika, tako da se je v spalnici vnel prt in je začela goriti posteljina ter pohištvo.

Vodoravno: 1. slovenski pisatelj (Tone »Bratovščina sinjega galeba«), 9. prodajni prostor v vojašnici ali tovar-

Sosedje in Horvatova žena so požar hitro pogasili, tako da je škoda le za okoli 20.000 dinarjev.

USODNA IGRA S PIŠTOLO

10-letni deček B. K. iz Zadobrove pri Celju je našel v sobi pod nočno omarico pištolo, v kateri so bili štirje naboji. Poklical je bratranca, 14-letnega S. K. in mu dal pištolo, le-ta pa je ustrelil in smrtno zadel 10-letnega dečka. Prestrašen deček je skočil skozi okno in poskušal narediti tudi samomor, k sreči pa mu to ni uspelo.

PONOČI UMRL 5-MESEČNI OTROK

5-mesečnega sinčka Z. L. iz Podčetrtka je mati zvečer nahranila z domačim mlekom in ga položila v zibko ob postelji staršev. Zjutraj pa je deček ležal na hrbtu, okrog ust je imel belo peno in mati je takoj poklicala zdravnika, ki je žal ugotovil smrt. Kasneje so ugotovili, da je mali Z. L. umrl zaradi pljučnice.

ni, 16. pijača iz soka pomaranč, 17. obrazec ki ga je treba izpolniti, 18. primorska jed, 19. Drago Ibler, 20. Noetova barka, 21. glasil, geslo, kratak izrek, 22. oče, 23. kompot iz zmečkanega sadja, 25. zaščitni ovoj okrog bube, zapredek, 26. snov ki povzroča katalizo, 29. denar zbran v posebne namene, fond, 32. področje pod gospodstvom imama, 33. severni jelen, 36. jadranski otok, 37. uporaba, 39. Petrič Ivo, 40. v starem veku glavno mesto Beocije, 41. prebivalci Benetk, 43. sedež obrambnega ministrstva ZDA, 45. razčlenitev, razstavljanje, 46. del umetnega jezera.

Navpično: 1. stara kultura na rastlina, v Aziji je važna za prehrano (olje, mleko moka), 2. spremljevalec boga Erosa, 3. prečni drog v kozolcu, 4. hrvaški Petrol, 5. različna šumnika, 6. gojenec vojaške šole, 7. naše ime za reko Adige, 8. kemijski simbol za radij, 9. kroglasta bakterija, 10. nadav, naplačilo, 11. Novo mesto, 12. benigna ali maligna bula, 13. kraj pod Fruškogoro, 14. atlantski pakt, 15. židovsko moško ime, 17. pu-

hlica, prazna beseda, 20. duša (lat.), 23. republika v notranosti Afrike, 24. dokaz o odsotnosti s kraja zločina, 25. geometrijski pojem, 26. električni vodnik, 27. enota za merjenje jakosti električnega toka, 28. francoski filozof (Hippolyte), 29. del stanovanja, 30. sladkovodna riba, 31. majhna odprtina v zidu, 33. položaj v prostoru, 34. okvir, obroba, 35. francoska reka (naša pisava), 37. del njive, 38. pevka Štefok, 40. himalajska koza, 42. Candek Ivan, 43. enaka soglasnika, 44. Theodore Gericant.

VW – AUDI SERVIS
Brance Miran
LAŠKO, tel. 730-062

V delovno razmerje
sprejem

NK delavca
za delo v delavnici

Pogoj je odslužen vojaški
rok in vozniki izpit katego-
rije B. V uk sprejem tudi
dva učenca za poklic avto-
mehanič.

TRGOVSKA
DELOVNA
ORGANIZACIJA **TEKO** p.o.
63000 CELJE, GUBČEVA 2

V VELEBLAGOVNICI
VSE ZA VAS IN VAŠ DOM

ALMA M. KARLIN

SAMOTNO
POTOVANJE

7

Se veliko bolj imeniten in na svoje znanje zelo ponosen je bil mali odvetnik, ki je potoval v Bolivijo k svojemu bratu in je prav rad pristavljal svoj lonček k tujemu znanju. Mlada, šele pred kratkim poročena žena si je vsak večer navijala lase, pa če je bilo morje viharno ali ne, in njen mož ji je kot ubogljivi zakonski možje zgodaj zjutraj prinašal kavo in kruhke. Kadar sem s težavo zlezla mimo bolne mroževke, ki je nenehoma poklanjala morskemu bogu darove, je prinesel mož moje sopotnice kruh tudi meni. Hrano sem torej dobivala v kabino, ne da bi imela zato kakšne koli obveznosti. Zakonske žene so se morale za take drobne ljubeznivosti že vnaprej oddolžiti s pranjem umazanih hlač in srajc.

V moji prvi kabini je pri Arabkah ležala tudi žena pravega Peruanca. Ko bi bila pametnejša in bi si bila, namesto da sem proučevala drevje te dežele, starozitnosti Inkov in običaje visokih Andov, ogledala ta peruanski primerki v luči svarila ne pa zabavnosti, bi se bila gotovo peljala mimo inkovskih razvalin. Tako pa sem kot prava evropska goska občudovala Peruancevo rdečkasto rjavo kožo, njegove otožne oči v podolgovatem obrazu, njegov nenavaden način izražanja in ga imela za najzanimivejšega potnika.

Njegova žena po božji volji je govorila tri jezike – nemškega, hrvatskega in italijanskega – in vse tri enako slabo. Ker sem bila njena rojakinja, se me je neprestano držala in tako sem izvedela, da je rjavega lepota odkrila v neki mornariški točilnici in mu poklonila svoje že nekoliko obrabljeno srce. Dala mu je vse, kar je premogla – a tega ni bilo veliko – on pa jo je v zahvalo za to peljal pred oltar in od tam na ladjo. Priporočili so mu namreč bili, naj se vrne v

domačo deželo, in mlada nevesta je tako prišla do potovanja, ki si ga je bila želela. Bila je brez kovčka, imela je samo dve obleki, eno na sebi, eno pa zavito v papir.

Vsako noč je prišel – čeprav je bilo to po deseti uri prepovedano – v kabino in jo v postelji mlatil, dokler ni bila vsa rumena in črna in je na vse grlo kričala. Nekega dne sem jo vprašala, kaj je vzrok za to zakonsko masazo, in povedala mi je, da mu škoduje sir, ki ga dobiva na ladji za lažjo pomoč pri delu. Zakaj? Ker preveč razgreje kri. Tepel jo je, ker ni hotela na krov, da bi zadostila njegovim ljubezenskim željam. Ker so bile take stvari, tudi kadar je bil krov prazen, strogo prepovedane, ljudje pa tako strogo ločeni po spolih, kot če bi bili mednje položili žareč meč, ji njene sramežljive zadržanosti ne bi bil smel zameriti. Glede na to, kakšna je bila videt, in glede na njena leta, se nam je zdelo, da početje njenega rdeče rjavega moža meji že na norost. Njegovemu početju sem se smejala, namesto da bi si bila rekla: »Taki so potomci sonca! Izogni se jim v velikem loku!«

Na ladji je bilo tudi nekaj rajhovskih Nemcev. Ko sem jih približe spoznala, sem morala neprestano misliti na to, da se nisem samo jaz peljala v neznano kot prismojen Kolumb, ampak so se v neznano peljali tudi boljši in pametnejši ljudje od mene. Med njimi je bil trgovec iz Hamburga, ki se je šele na vožnji začel učiti španščine in ni prav ničesar vedel o tropski higieni in je kovček s svojim in ženinim perilom spravil v ladijski trehuh, tako da tri dolge tedne nista mogla menjati ne obleke in ne perila. Zelo nepraktična, sicer pa prijazna človeka. Uboga žena je ves čas trpela za morskbo boleznijo, jaz pa sem ji, ker je znala samo nemško, s svoje visoke postelje vlivala pogum. Njen mož je bil navadno še bolj zelen kot ona, samo njun sin Martin se je brezskrbno potikal okoli. Nemški skupini, ki se je zbirala v nekem kotu, se je pridružil tudi mlad Hamburgčan, ki je potoval v Valparaiso, ter danski botanik, ki je potoval v Kolumbijo. Botanik, ki je že poznal življenje v tropih, je postal moj svetovalec. Bila sem edina izmed potnikov, ki sem obiskovala vse skupine, ki so nastale na ladji, kajti obvladal sem več jezikov, in šele pozneje sem se zavedela, kako so me na ladji vsi razvajali. Od neapeljskega frizerja, ki je s svojimi kodri pometal krov in katerega sladice, od drugih lešnike, od zdravnika sadje, od peka kruhke, moji tovariši pri skupni skledi so mi stregli, vsi pa so me imeli radi, zato mi je Bologna kljub vsem strahotam ostala v lepem spominu. Tolikšne prijaznosti kot na tej italijanski ladji nisem bila pozneje deležna nikjer več.

Takrat sem posedala na privezniku, svet mi je ležal pred nogami, moj pogum se ni bil načet, moja volja še ni bila nalomljena, prihodnost pa mi je bila neznana.

SANTA CRUZ DE TENERIFFA

Dolga, razpotegnjena gorska veriga iz rdečkasto rjavega, nenavadno razklanega skalovja, tu in tam pokritega z mahovito zeleno podrastjo in zlato zelenimi evphorbijami, ki v strjenih skupinah s svojimi šopi listov pokrivajo pobočja. V pristanišču, ki leži med dvema gričema, stoji malo mesto Santa Cruz, zgrajeno na pol v španskem, na pol v maverškem slogu. To mestce na Kanarskih otokih je že kazalo rahle značilnosti vroče in otožne Afrike. Prizadevna Bologna se je zasedrila daleč zunaj pristanišča in majhna barka na paro nas je prepeljala na kopno.

Po vijugavih ulicah sem hodila sama. Če hodiš sam, več vidiš. Večina potnikov je obiskala samo gostilne in tržnico. Ko sem se tako potikala po ulicah, sem se jezila na rumeno rjave Tenerifčane, ti so namreč jahali na oslih in se niso zmenili za ženo, ki se je nekaj korakov za njimi upogibala pod bremenom. Moški so brez izjeme nosili ohlapne šlape iz rjavega usnja, ženske pa so brez izjeme vrh bele rute na glavi nosile še slamnik in poslušno dirkale za svojimi zakonskimi tovariši.

Hiše so imele pogosto balkone in iz sten štrleče pomole, zaspane trgovine so bile širom odprte in čakale na kupce. Ulice, ki so vodile proti gričem, so bile močno vijugave in skoraj povsem obdane z zidovi, tu in tam pokritimi s prekrasnimi temno vijoličastimi cvetnimi slapi. To je bilo moje prvo srečanje z bouganvillijo.

Potem – ko sem bila preplezala več vzpetin – sem se znašla v predmestju in si tu prvič lahko ogledala nasad bananovcev. Bananovci so imeli goste, od vetra močno razcefrane liste; ob ogromnih sadežih sem se pobožno ustavila. To je bil predokus tropov.

V vrtovih so pri nas tako krmežljave sobne rastline rastle kot krepki grmiči, čez mrežasto ograjo je s pernatimi listi in motno rjavimi jagodami kimal poprovec, na dvoriščih Mavrov, ki svoja vrata nevoščljivo zapirajo pred pogledi radovednežev, so žarele vrtnice. Njihove hiše, ki so na cestno stran brez oken, so učinkovale skrivnostno. Na drugi strani mesta žive ljudje kot jamski prebivalci. Prednja stran hiše je iz opeke ali kamna, streha in zadnja stena pa sta iz žive skale. Majcena okenca omogočajo le skromen razgled. Kuhajo navadno na drugi strani ceste na štedilniku na premog.

Ženske z ozkokrajnimi, smešno navzdol upognjenimi slamniki nad ruto, moški v oblacihih, ki spominjajo na ponošene spalne srajce, naga človeška zalega pod širokimi krošnjami zmajevcev – vse to me je tako očaralo, da sem pozabila na kraj in čas, dokler nisem zaslišala trikratnega piska Bologne in se zavedala, da nisem samo zelo daleč od ladje, ampak tudi od pristanišča, kjer je čakala barka. Stara škafila se odtod naprej prav do Amerike ne bo več ustavila!

OBVESTILO

Izvršni svet skupščine občine Celje je na seji dne 24. aprila 1980 sprejel in daje v

javno razpravo

osnutke odlokov o določitvi zemljišč, namenjenih za stanovanjsko in drugačno kompleksno izgradnjo na območju zazidalnih načrtov LJUBEČNA, VOJNIK – KARE 8 in 9 TER ZGORNJA HUDINJA.

Javna razprava bo trajala do 25. maja 1980.
Po zakonu o prenehanju lastninske pravice in drugih pravic na zemljiščih, namenjenih za kompleksno graditev (Uradni list SRS št. 19/76), **preneha lastninska pravica** na zemljiščih na območjih, namenjenih za stanovanjsko in drugačno kompleksno graditev na podlagi odloka občinske skupščine, s katerim je določeno, katero zemljišče na območju, za katero je sprejet zazidalni načrt, je namenjeno za stanovanjsko in drugačno kompleksno graditev.
S predloženimi odloki naj bi lastninska pravica prenehala na naslednjih zemljiščih:

1. ZAZIDALNI NAČRT LJUBEČNA

K. O. ŠMIKLAVŽ

Tek. št.	Številka parcele	Kultura	Površina v m ²	Zk. vl.	Lastnik
1	2	3	4	5	6
1.	649/3 241	njiva stavbišče dvorišče	404 88 173	410	Kerš Frančiška ud. Breclj do 1/2 Kerš Franc do 1/2, Šmiklavž 16
2.	649/4 208	travnik njiva dvorišče stavbišče	432 346 132 125	472	Arčan Franc do 1/2 Arčan Anica, roj. Pogorevc, do 1/2, Šmiklavž 15
3.	649/6 210	travnik njiva dvorišče stavbišče	413 428 209 119	473	Arčan Martin do 1/2 Arčan Dragica, roj. Iskrač do 1/2, Ljubečna nh.
4.	649/5 209	njiva travnik stavbišče	269 777 56	474	Pogorevc Alojzija, roj. Iskrač, do 1/2, Pogorevc Breda do 1/2, Šmiklavž št. 2/b
5.	649/7	gozd	665	499	Lampret Milan do 1/4 Lampret Karolina, roj. Pogorevc do 1/4, Zadobrova 24 Pogorevc Ignac do 2/4, Šmiklavž 2/b
6.	649/8 278	gozd hiša	609 73	502	Košir Martin, Vojnik 145
7.	649/9	gozd	548	507	Hudej Albin do 1/2 Hudej Frida do 1/2, Škofja vas 46
8.	650/30 240 650/24 650/18	travnik st. kozol. travnik njiva	753 54 599 936	550 405	Mastnak Franc do 1/2 Mastnak Marija do 1/2, Šmiklavž 3
9.	649/16	pašnik	535	604	Grobelnik Miha, Sevnica naselje her. Maroka 4
10.	650/35	njiva dvorišče	298 74	606	Herič Hedvika, roj. Ivančnik do 1/2 Herič Marjan do 1/2, Šmiklavž 4
11.	195	stav. hiša	246	640	Mastnak Franc do 1/4 Mastnak Marija do 1/4 Mastnak Franc, ml. do 1/4 Mastnak Krena, roj. Štraki do 1/4, Šmiklavž 3
12.	650/38 650/39	njiva travnik	567 71	641	Suholežnik Erna do 1/2 Suholežnik Marjan do 1/2, Celje, Ul. frankolskih žrtev 34
13.	305 649/20 649/21	stav. hiša pašnik pašnik	82 240 87	654 653	Jurkovič Vid do 1/2 Jurkovič Hermina, roj. Mirnik do 1/2, Leskovec 6/a
14.	242 649/2	stavbišče dvorišče njiva	126 185 595	409	Arčan Ignac do 1/2 Arčan Marija do 1/2, Šmiklavž 20
15.	633/3 633/2 632/1-del 45/2	travnik travnik njiva stavbišče	840 325 2841 162	522 114	Gornjak Franc do 1/2 Gornjak Marija do 1/2, Šmiklavž 27
16.	248 638/3 640/1	stavbišče travnik njiva neplodno	179 686 112 251	632	Naglič Jurij, do 1/2 Naglič Danica, roj. Vrabič do 1/2, Šmiklavž 26
17.	638/2 639 249	travnik jiva neplodno stavbišče	435 385 411 45	627	Čater Franc, do 1/2 Čater Justina, roj. Naglič do 1/2, Šmiklavž 26
18.	640/11	travnik	573	528	Pangerl Marija, Šmiklavž 30

Tek. št.	Številka parcele	Kultura	Površina v m ²	Zk. vl.	Lastnik
1	2	3	4	5	6
19.	640/10 247	travnik st. s hišo in drv. dvorišče	753 131 62	529	Pangerl Stanko, do 1/2 Pangerl Marija, roj. Naglič do 1/2, Šmiklavž 27
20.	640/12 642/3 640/3	travnik njiva njiva	2029 957 1008	561	Gorjup Silvana, roj. Jutršek, Šmiklavž 28
21.	643/6 196	vrt hiša z gosp. poslop.	313 467	412	Šolinc Franc, do 1/2 Šolinc Neža, do 1/2 Ljubečna 28
22.	644/3 246	njiva hiša z dr. dvor.	753 77 170	443	Jesenek Marija, roj. Koštomaj, Goričica 28
23.	650/17 650/19 239	njiva njiva stavbišče dvorišče	1080 328 112 225	399 413	Ivančnik Anton, do 1/2 Ivančnik Kristina, do 1/2, Šmiklavž 4
24.	638/1	njiva	3653	240	Šolinc Stanislav, Ljubečna 53
25.	640/4 642/2 640/5 45/4 640/6 640/7 641/2 642/1 640/8 640/9 641/1 644/2	travnik njiva travnik st. hiša in kozolec njiva njiva sad. travnik travnik njiva travnik njiva	1493 2890 3255 315 1531 559 2614 2298 5818 1486 4455 5696	10	Jutršek Štefanija, Šmiklavž 13
26.	649/1-del 649/19 282	pašnik pašnik zgradba	1872 139 24	526	Mlakar Herman, Šmiklavž, Škofja vas
27.	649/14	gozd	643	508	Brecl Ivan, Jožica, do 1/2, Šmiklavž 20
28.	649/15 294	njiva dvorišče hiša	53 505 90	80	Kračun Karl, do 1/2 Kračun Matilda, roj. Jurkovič do 1/2, Šmiklavž 33
29.	649/17	pašnik	410	527	Hojnik Erna, Trnovlje 93
30.	650/1-del 277	pašnik hiša	1589 68	497	Mlakar Karolina, Šmiklavž 12
32.	643/2-del 643/5-del 643/7-del	njiva travnik njiva	2675 6648 1163	358	Naglič Anton, do 1/2 Pangerl Marija, roj. Naglič, do 1/2, Šmiklavž 30
33.	284	hiša dvorišče cesta	82 207 40	565	Šaberl Cvetko, Šmiklavž 29
34.	634/7	cesta njiva	20 107	85	Košec Rozalija, roj. Vetrih
35.	634/8	njiva	166	576	Dovšek Franc, do 1/2 Dovšek Slava, roj. Šabel, do 1/2, Štore 41
36.	650/29	gozd	1873	560	Arčan Rudolf, do 1/2 Arčan Cirila, do 1/2, Šmiklavž 1

K. O. TRNOVLJE

1.	1350/13 1350/4 1350/11 411 1350/3 1350/2 1363/2 1365/2 1364 394	njiva pašnik njiva st. skoz. travnik njiva njiva njiva travnik travnik g. posl. in dvorišče	118 320 173 84 433 1455 144 3575 1090 687 98	487	Jutršek Ciril, do 1/2 Jutršek Ana, roj. Trdin, do 1/2, Ljubečna 42
2.	1333/1 1347/8 1325-del	travnik travnik travnik	75 85 5488	146	Ropan Adolf, Ljubečna 12
3.	1363/1 1365/1 245/4 1397/2 1397/4 452	vrt njiva hiša in gosp. posl. pašnik sadovnjak stavbišče	73 2666 1001 1467 1693 142	419 636	Sveteč Ivan, Ljubečna 41
4.	1420/24 843	pašnik hiša	620 96	1185	Lenart Alojz, do 1/2 Lenart Ana, do 1/2 Celje, Dobojska 14
5.	249/2 1368 1367/1	st. hišo travnik njiva	180 888 2763	176	Rezar Franc, Ljubečna 39
6.	1347/5 1348/1 1350/1 1350/14 1348/3 1350/6 1347/2 1347/6 1348/2 538 377	travnik travnik njiva njiva sadovnjak njiva njiva sadovnjak travnik g. posl. st. hiša	532 130 207 32 954 123 379 621 659 89 117	1221 174 501	Šolinc Stanislav, Ljubečna 53
7.	1421/2 1421/7 1421/5 1421/3-del 1421/1-del 1366/2 1366/3 1366/1 1366/5 1421/6 248/1 249/1	travnik cesta pašnik gozd gozd gozd njiva njiva njiva travnik pašnik st. dvorišče st. hišo	4829 91 104 765 693 7042 2800 2514 248 1507 131 128 192	175	Brinovec Ivan, Ljubečna 40

Tek. št.	Številka parcele	Kultura	Površina v m ²	Zk. vl.	Lastnik
1	2	3	4	5	6
	1366/4	vinograd	115 660		
8.	1420/20 1420/31 1420/30	neplodno – pot pašnik pašnik	383 206 251	935	Vengust Marta, Ljubečna 15 do 10/16 Drame Ana, Celje, C. na Ostrožno do 2/16 Vengust Jože, Ljubljana, Ul. poh. bataljona 8, do 2/16 Vengust Franc, Ljub. 17/a do 2/16 Vengust Marta, do 5/8 Vengust Anica do 1/8 Vengust Franc, do 1/8 Vengust Jože, do 1/8
	1420/9 249/31 632	cesta pašnik stavbišče kozolec	2569 127 910 128	188	
	1411/3 1411/2 1411/1 1411/6 1420/22 1420/29 1411/5 1420/15	vrt travnik travnik travnik travnik travnik travnik travnik	158 4807 1674 1176 1305 1444 395 1607	935	
9.	1420/5 448	pašnik dvorišče stavbišče	882 51 107	828	Krumpak Jožica do 1/2 Rozman Jožica, do 1/2, Ljubečna 21
10.	1420/7 1420/8 1420/6 1420/3 494 495	vrt dvorišče njiva sadovnjak stavbišče stavbišče	197 435 848 1400 79 57	842	Hozjan Matilda, do 4/6 Hozjan Peter, Ljubečna 20, do 1/6 Hozjan Malko, do 1/6, Ptuj, Kremp- ljeva 1
11.	1420/13 1420/10 755	njiva pašnik st. s hišo	1068 764 100	1020	Globočnik Vlado, do 1/2 Globočnik Frančiška, roj. Plavštaj- ner, do 1/2, Ljubečna n.h.
12.	1420/16 821	njiva hiša g. posl. dvorišče	764 77 18 380	1021	Rebernak Jože, do 1/2 Rebernak Anica, roj. Koren, do 1/2, Ljubečna 20/a
13.	1350/5 840	travnik st. s hišo	353 85	1075	Bogorič Marija, roj. Jutršek, do 1/2 Bogorič Štefan, do 1/2, Ljubečna 42
14.	1350/12	njiva	505	1263	Špes Karel ml. Šmiklav. 21
15.	1350/7 848	njiva hiša	320 110	1236	Jutršek Ciril ml., Ljubečna 42
16.	1350/15	njiva	746	1264	Špes Lidija, Zadobrova 112/a
17.	247 1348/4	stavn. dvorišče pašnik	69 271 611	1248	Zakonjšek Marija, roj. Šolinc, do 1/2 Zakonjšek Stanko, do 1/2, Ljubečna 51
18.	1347/10 1347/1 1350/8 1348/7	travnik njiva njiva sadovnjak	335 305 351 313	1261	Zakonjšek Marija, roj. Šolinc, Lju- bečna 51
19.	1333/6 1347/3	pašnik travnik	350 256	998	Rezar Danijel do 1/2 Rezar Fanika, do 1/2, Šmiklavž 30
20.	1348/5 849	travnik hiša	608 183	1214	Šolnic Zinka, Zadobrova 114
21.	1367/2	travnik	1416	1314	Rezar Božidar ml., Ljubečna št. 39
22.	1350/9 1350/10 847	njiva travnik hiša	654 261 112	1228	Jutršek Franc, do 1/2 Jutršek Danica, do 1/2, Kristan vrh 89
23.	1347/9	travnik	359	1212	Fidler Jurij, do 1/2 Fidler Rozalija, roj. Šolnič, do 1/2, Ljubečna 50
24.	1348/6 850	sadovnjak hiša	652 101	1216	Koštomaj Štefanija, do 1/2 Koštomaj Franc, do 1/2, Ljubečna 51
25.	757 1410/12	st. hiša njiva	74 445	1142	Koštomaj Drago, do 1/2 Koštomaj Danica, do 1/2, Ljubečna 27
26.	1334/4	njiva	896	1155	Žaler Ernest, do 1/2 Žaler Hedvika, roj. Bolha, do 1/2, Lju- bečna 27
27.	1410/7 533	njiva hiša dvorišče	266 93 204	880	Koštomaj Stanislav, do 1/2 Koštomaj Anica, roj. Mirnik, do 1/2, Šmiklavž 6
28.	1335/5	njiva	72	1099	Sever Jožefa, Ljubečna 27
29.	1334/3	travnik	656	1072	Cokan Hedvika, roj. Vaglič, do 1/2 Cokan Friderik, do 1/2, Šmiklavž 26
30.	1334/2 1334/5	travnik njiva	649 350	1069	Kovše Lambert, do 1/2 Kovše Marija, roj. Ostrožnok, do 1/2, Vojnik 137
31.	1277/3 1277/4-del	travnik njiva	746 628	1056	Lipičnik Ana ml., Ljubečna 61
32.	1410/6 1410/3 531	pašnik njiva st. s hišo in hlevom dvorišče	468 535 63 202	675	Gorjup Alojzija, roj. Koštomaj, Krekova 23, Celje, do 1/2 Jakob Alojzija, roj. Koštomaj, do 1/2, Ljubečna 71
33.	1333/10 1335/2	travnik njiva	210 470	1048	Beljakovič Drago, do 1/2 Koštomaj Hermina, do 1/2, Šmiklavž 30
34.	1333/7	travnik	799	1037	Leskovšek Stanko, do 1/2 Leskovšek Slavica, roj. Ambrož, do 1/2, Ljubečna 17
35.	1410/5 492 1397/7	vrt stavbišče dvorišče pašnik	159 173 173	737 1078	Cirkulan Justina, roj. Feldin, Lju- bečna 22
36.	1336/3 1337/2 813	travnik njiva hiša drvar. kozolec dvorišče	841 280 132 39 43 128	696	Pilih Anica, roj. Rezar, Ljubečna 58
37.	1278-del 1277/1-del 225 st. s hišo in g. posl	njiva njiva st. s hišo in g. posl	935 2479 131	162	Mastnak Ana, Ljubečna 6

Tek. št.	Številka parcele	Kultura	Površina v m ²	Zk. vl.	Lastnik
1	2	3	4	5	6
		dvorišče	123		
38.	1410/10 532	njiva st. s hišo dvor. z drvarnico	818 78 312	597	Koštomaj Uršula, roj. Komplet
39.	1333/9 1333/8 246/1 1333/5	pašnik pašnik stavbišče pašnik pašnik	70 69 167 33 413	997	Mirnik Anton, do 1/2 Mirnik Štefanija, roj. Arčan do 1/2, Ljubečna 52
40.	1410/8 1410/9	travnik njiva	1053 535	186	Koštomaj Alojz, do 1/2 Koštomaj Neža, roj. Kerš do 1/2, Lju- bečna 47
41.	1336/4 1338/2 1338/1 228/2 1337/1 1336/2 1336/1 228/1	travnik njiva njiva st. hiša njiva travnik travnik stavbišče	679 456 958 72 2466 386 2164 80	164	Rezar Antonija, Ljubečna 39
42.	1397/6	pašnik	756	1076	Mastnak Karel, do 1/2 Mastnak Jožefa, roj. Veber, do 1/2, Ljubečna 24
43.	1390/4 392 1390/2 1390/1 1390/3	vrt hiša sadovnjak gozd dvorišče stavbišče	671 192 3053 11949 447 125	330	Sodin Stanko, do 3/4 Sodin Anica do 1/4 Sodin Vanja, do 1/4, Ljubečna 35
44.	1429/2 1429/1 1429/7	travnik travnik travnik	2295 1185 1761	294	Gaber Marija, roj. Koštomaj, Lju- bečna 7
45.	1420/21 1420/14 631 1420/28	travnik njiva dvorišče stavbišče s hišo travnik	1208 583 40 109 655	1148	Vengust Franc, do 1/2 Vengust Ana, roj. Volovšek, do 1/2, Ljubečna 17/a
46.	1396/2 1396/9 536	njiva sadovnjak st. s hišo in drvarn. dvorišče	1670 193 125 118	617	Kovač Karel, Ljubečna
47.	1410/4 1410/11	njiva travnik	1995 812	729	Koštomaj Franc, Rečica ob Savinji
48.	1396/8 493	vrt dvorišče stavb.	781 316 103	735	Vrečar Anton, do 1/2 Vrečar Marija, roj. Gorjup, do 1/2, Ljubečna 33
49.	1396/1 416	njiva hiša z gosp. posl.	1247 600	413	Starovasnik Štefan, do 1/2 Starovasnik Frančiška, roj. Mirnik, Ljubečna 29
50.	1350/16	njiva	235	1319	Rozman Milena, roj. Šolinc, Ljubeč- na 51
51.	1335/4	njiva	620	1285	Bolha Konrad, do 1/2 Bolha Jožica do 1/2, Ljubečna 54/a
52.	249/3 1372/2 1372/1 1372/3	stavbišče dvorišče sadovnjak travnik sadovnjak	135 120 301 591 296	1157	Orličnik Ivan, do 1/2 Orličnik Angela, roj. Kitak, Ljubečna 37
53.	1371 249/5 249/4 1370 1369	travnik pot st. zg. p. stavb. travnik njiva	2458 200 111 99 1545 3720	178	Resnik Franc, do 1/2 Resnik Matilda, roj. Mirnik, Ljubeč- na 37
54.	453 1396/4	dvorišče stavb. njiva	217 88 340	618	Koštomaj Adolf, do 1/2 Koštomaj Antonija, do 1/2, Ljubečna 32
55.	1347/7	travnik	919	993	Šolinc Drago, do 1/2 Šolinc Alojzija, roj. Čmajner do 1/2, Lubečna 81
56.	1420/27	cesta	325	1185	Lenart Alojz, do 1/2 Lenart Anica, do 1/2, Celje, Dobojska 14
57.	1428/7 378/2	vrt dvorišče travnik stavbišče	95 135 682 70	1054	Mernik Anica, roj. Kralj, do 1/2 Mernik Branko, do 1/2, Ljubečna 8
58.	1428/9 1428/10 1428/11	travnik travnik travnik	1441 1495 1408	1182 1332	Mernik Ana, roj. Kralj, Ljubečna 8
59.	1420/23 1420/25	pašnik njiva	525 220	1184	Lipičnik Jernej, do 1/2 Lipičnik Marija, do 1/2, Ljubečna 17/b
60.	1429/6 442	travnik stavbišče	942 56	933	Gaber Jožef, do 1/2 Gaber Silva, roj. Arzenšek, do 1/2, Ljubečna 7
61.	1420/2 635	njiva st. s hišo dvorišče	713 99 508	846	Planko Stanko, do 1/2 Planko Nada, roj. Rezar, do 1/2, Lju- bečna 19
62.	1421/4 634	njiva stavb. s hišo	2458 45	730	Prekoršek Neža, do 1/4 Prekoršek Franc do 3/4, Ljubečna 18
63.	1428/8 1428/4 1428/1-del 1428/5 1428/6	nerodov. travnik pašnik njiva njiva	2886 1567 2618 1257 1628	459	Penič Marija, Škalce n. h., Slov. Konjice, do 1/2 Kralj Anton, Ljubečna 8, do 1/2
64.	1333/12 1333/14	pašnik pašnik	3 376	1242	Mirnik Anton ml., do 1/2 Mirnik Marija, do 1/2, Ljubečna 17
65.	378/1	stavb. dvorišče	155 102	1333	Kralj Anton, Ljubečna 8
66.	1330/2-del	travnik	5672	254	Trobiš Ignac, do 1/2 Trobiš Marija, do 1/2 Ljubečna 73

Tek. št.	Številka parcele	Kultura	Površina v m ²	Zk. vl.	Lastnik
1	2	3	4	5	6
67.	309 1429/8 1429/9	stavb. travnik pot	60 1088 230	1073	Gaber Viktor, do 1/2 Gaber Jožica, do 1/2, Celje, Skaletova 1
68.	1429/5 1429/10 1429/11-del	njiva njiva travnik	1833 692 1465	1343	Majerle Marija, roj. Gaber, Ljubečna 7
69	278 1396/3 1396/5 1396/10 1396/11 1396/11 1396/12 1396/6 1396/7	hiša, g. p. kozolec dвориšče travnik pot vinograd vrt sadovnjak njiva travnik	527 472 1133 391 246 132 2622 4570 464	344	Mastnak Ludvik, do 1/2 Mastnak Marija, roj. Vok, do 1/2, Ljubečna 24
70.	1420/18	pašnik	930	1108	Kuntara-Kranjc Ivanka, do 1/4 Kuntara-Kranjc Jožica, do 1/4 Kuntara-Kranjc Štefka, do 1/4 Kuntara-Kranjc Mihael, roj. 1955, do 1/4, Celje, Muzejski trg 5
71.	1420/17	pašnik	747	1090	Žlavs Jože, Globoče 12
72.	1335/1	njiva neplodno	1253 149	1175	Napast Hermina, roj. Leskovšek, Ljubečna 62/a
73.	1239/3-del	njiva	343	115	Leben Terezija, roj. Hmelina, Ljubecna 69
74.	395	gas. dom	103	615	Fidler Jože, do 1/2 Fidler Rozalija, roj. Kerš, do 1/2, Ljubecna 14
75.	534	st. s hišo dвориšče	76 408	1289	Koštomaj Franc, do 1/4, Rečica ob Savinji Koštomaj Anka, roj. Kalan, do 1/4 Koštomaj Andrej, do 1/4, Ljubecna 26
76.	537	stavb. zg. p. dвориšče	67 261	1284	Fidler Jože, do 1/2 Fidler Sonja, do 1/2, Ljubecna 50
77.	1397/1	njiva	7610	1047	Pahole Stanko do 1/2 Pahole Marija, roj. Koštomaj, do 1/2, Ljubecna št. 63

2. ZAZIDALNI NAČRT VOJNIK – KARE 8 IN 9

K. O. VOJNIK – TRG

1.	68 69	stavbišče sadovnjak travnik	49 4603 855	480	Kraner Miran do 2/6 Kraner Ivan do 2/6 Kraner Marjana do 1/6 Kraner Peter do 1/6, vsi Vojnik, Celjska 1
2.	84/1	njiva pot	586 46	476	Jambriško Ivan in Hermina, Ul. bratov Dobrotinškov 3, Celje
3.	84/3	pot vinograd	38 155	103	Kračun Terezija, Vojnik 95
4.	153/1 1 153/2 152 151	njiva sadovnjak njiva sadovnjak sadovnjak stavb. s hišo stavb. z g. poslopjem travnik	118 9 297 187 272 110 28 167	93	Hrastnik Ludvik in Rozika, Vojnik 83, vsak do 1/4 in Živanovič Hilda, Ul. bratov Jančarjev 8, Vojnik, do 2/4
5.	158/1 158/2	sadovnjak sadovnjak	4383 823	336	Stefancioza Maks, Tyrševa 7, Maribor
6.	161-del 162 163/1 165 166	travnik njiva stavb s. kozolcem sadovnjak njiva travnik	6306 1960 56 6163 527 1061	94	Špes Mihael, Vojnik 80

3. ZAZIDALNI NAČRT ZGORNJA HUDINJA

K. O. spod SPODNJA HUDINJA

1.	197/1 198/1	hiša njiva njiva travnik travnik hlev dвориšče	96 159 127 27 21 30 176	242	Lajlar Danijel, Celje, Skaletova 2
2.	197/2 197/3	njiva hiša njiva	230 238 34	1463	Lajlar Vida, roj. Lednik, do 1/2, Lajlar Rudolf do 1/2, Celje, Skaletova 2
3.	198/2	stavbišče njiva dвориšče	52 15 190	1010	Pajk Anton do 1/2 Pajk Lucija do 1/2, Skaletova 8, Celje
4.	199/1 200/3 200/5	hiša njiva dвориšče njiva	42 241 345 90	94	Brusenjak Vinko, Skaletova 10, Celje

Tek. št.	Številka parcele	Kultura	Površina v m ²	Zk. vl.	Lastnik
1	2	3	4	5	6
5.	199/2 200/1 200/2	stavbišče stavba njiva dвориšče travnik njiva	88 34 64 109 476 397	1461	Brusenjak Ferdo, Celje, Skaletova 10
6.	200/4	stavbišče	86	1459	Fidler Milan, Celje, Skaletova 10
7.	201/1 201/2 202/1 202/2	travnik travnik njiva njiva	2144 154 371 1685	207	Pajtler Vinko do 1/2 Pajtler Marija, roj. Krulec, do 1/2, Zg. Hudinja 52
8.	202/3 203 204/1	njiva njiva travnik sadovnjak	232 1294 113 2915	142	Golihleb Franc, do 1/2 Golihleb Anton, do 1/2, Zg. Hudinja 2
9.	204/2	travnik	3932	428	Vaš Jožef, do 1/2, Vaš Elizabeta do 1/2, Bezenškova 11, Celje
10.	205 206	sadovnjak njiva hiša, garaža drvarnica dвориšče	131 522 211 197	427	Vaš Brigita, do 1/2, ned. Vaš Andrej do 1/2, Celje, Salmičeva 3
11.	207/1 208 207 2	njiva travnik hiša g. p. dвориšče njiva stavbišče divostišče	2018 40 212 199 2034 51 42	530 970	Zupanc Marija, roj. Simončič, Salmičeva 1, Celje
12.	210/1 211/1 210/4	njiva divostišče hiša drv. travnik njiva stavbišče divostišče	1340 121 84 19 889 8 34	40	Črepinšek Lucija, roj. Strenčan, Salmičeva 2, Celje
13.	210/2 210/5	njiva stavba divostišče travnik	225 113 122 244	594	Skalen Karel, do 1/2 Skalen Štefanija, roj. Vrečko, do 1/2, Salmičeva 6, Celje
14.	210/3 210/6	stavba travnik njiva	107 436 337	810	Škrabar Boris, do 1/2 Škrabar Anica, do 1/2, Salmičeva 4, Celje
15.	211/2 248/2	njiva travnik divostišče zgradba travnik	125 114 232 284 92	693	Klemenčič Marija, Salmičeva 8, Celje
16.	214 270/1	njiva travnik	983 2308	239	Jelenjz Alojz, do 1/4 Jelenko Frančiška do 1/4 Kroflič Ljudmila, roj. 1909, do 2/4, Mariborska 97, Celje
17.	249/2 250/1 250/2	travnik travnik travnik	140 3247 453	115	Glinšek Peter, do 1/2 Glinšek Marija, roj. Šribar, do 1/2, Zg. Hudinja 56, Celje
18.	252 253	njiva hiša, drv. travnik njiva	1237 106 826 127	32	Pečnik Ana, roj. Brežnik, Skaletova 16, Celje
19.	254 266	travnik travnik	3552 144	254	Majcen Milan, do 1/2 Majcen Erika, do 1/2, Zg. Hudinja 36/a, Celje
20.	255	travnik	2144	231	Kvas Frančiška, roj. Brence, do 1/2, Kvas Alojz, do 1/2, Zg. Hudinja 49, Celje
21.	271 272 273-del	sadovnjak njiva sadovnjak	2669 672 6969	353	Skale Jožef, do 1/2 Skale Marija, roj. Glinšek, do 1/2, Zg. Hudinja 1

Lastninska pravica na zgoraj navedenih zemljiščih preneha z dnem uveljavitve predloženih odlokov. Zemljišča postanejo družbena lastnina, občina Celje pa pridobi na njih pravico uporabe.

Prejšnji lastnik zemljišča ima pravico uporabljati zemljišče do dneva, ko ga bo moral po odločbi pristojnega občinskega upravnega organa, izročiti občini.

Lastniki zemljišč imajo pravico do odškodnine po zakonu.

V krajevnih skupnostih Ljubečna, Vojnik in Hudinja bodo v teku javne razprave organizirani razgovori, kjer bodo vsem prizadetim dana potrebna podrobna pojasnila o prenosu zemljišč v družbeno lastnino.

Pojasnila v zvezi z navedenimi odloki daje v uradnih urah tudi služba za premoženjsko pravne zadeve občinskega komiteja za urbanizem in varstvo okolja (Celje – Trg svobode 9, II. nadstropje, soba št. 31).

Pripombe k osnutkom odlokov bodo sprejemale krajevne skupnosti v času trajanja javne razprave.

Predsednik
izvršnega sveta
Venceslav ZALEZINA, I. r.

Zbor delavcev

Radia Šmarje pri Jelšah

razpisuje prosta dela in naloge

a) tajnika radia
pogoji: dokončana srednja izobrazba ekonomske smeri, obvladovanje strojepisja in najmanj 6 mesecev delovne prakse

b) novinarja-urednika
pogoj: ustrezna višja ali visoka izobrazba in najmanj eno leto delovnih izkušenj.

Kandidati naj prošnje z dokazili o izobrazbi pošljejo na naš naslov do 30. maja 1980.

SIGMA ŽALEC

Komisija za delovna razmerja delovne skupnosti skupnih služb

objavlja naslednja delovna opravila in naloge

VODJA KNJIGOVODSTVA
POGOJI:
Višja šola ekonomske smeri z štiriletnimi delovnimi izkušnjami na vodstvenih delovnih opravilih ali srednja šola ekonomske smeri s 6 letnimi delovnimi izkušnjami na vodstvenih delovnih opravilih

Osební dohodek je v skladu s samoupravnim sporazumom o skupnih osnovah in merilih za razporeditev čistega dohodka in delitev sredstev za osebne dohodke SIGME Žalec.

Pismene prijave o izpolnjevanju razpisnih pogojev z dokazili naj kandidati pošljejo v roku 15 dni po objavi na naslov: SIGMA ŽALEC, kadrovska služba – Žalec, Pečnikova 1

»DINOS« – TOZD Priprava odpadnih surovin Ljubljana poslovalnica Celje

objavlja prosto delo in naloge

VOZNIKA (ŠOFERJA)
na poslovalnici Celje

Pogoji:
kvalificiran voznik s končano poklicno šolo in najmanj 2 leti delovnih izkušenj z usposobljenostjo za delo z dvigalom.

Kandidati vložé ponudbe v 15 dneh po objavi na poslovalnici »DINOS« Celje, Resljeva 8. Tu lahko dobite tudi podrobne informacije. Stanovanja ni. Prednost imajo tisti s stanovanjem v bližini Celja.

Proizvodno podjetje »Zarja Žalec« Petrovče

Komisija za delovna razmerja TOZD Modne konfekcije Petrovče

objavlja za opravljanje del in nalog

1. KV šivilje ali konfekcionarke – več izvrševalcev
za nedoločen čas s 3-mesečno poskusno dobo

pogoj: končana poklicna šola šiviljske ali konfekcijske stroke

2. končni likalec – 2 izvrševalca
za nedoločen čas s 3-mesečno poskusno dobo

pogoj: končana osnovna šola in praksa v likanju – moški

Nagrajevanje in OD po pravilniku o razporejanju čistega dohodka in delitvi sredstev za OD, nadomestila OD in o drugih osebnih prejemkih delavcev TOZD Modne konfekcije.

V 15 dneh po objavi je treba poslati pismene prošnje z ustrezno dokumentacijo na naslov: Proizvodno podjetje »Zarja Žalec« Petrovče – 63301 Petrovče.

ZDRAVSTVENI CENTER CELJE TOZD ZD SLOVENSKE KONJICE Kolodvorska ulica,

razpisuje **javno licitacijo** za prodajo **IMV Combi 1600 letnik 1975.**

Izključna cena 69.638,85. Vse dajatve plača kupec. Licitacija bo na dvorišču ZD Slov. Konjice dne 20. 5. 1980 ob 10 uri za pravne in ob 11. uri za fizične osebe. Vozilo si lahko ogledate na dvorišču ZD Slov. Konjice. Interesenti morajo pred licitacijo plačati 10% polog.

Zadružna sveta

TZO Petrovče in TZO Trnava

ponovno razpisujeta dela in naloge:

1. individualnega poslovnega organa – upravnika TZO Petrovče
2. individualnega poslovnega organa – upravnika TZO Trnava

Poleg z zakonom določenih pogojev, morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:
– višjo ali srednjo strokovno izobrazbo ustrezne smeri
– 3 oziroma 5 let delovnih izkušenj pri opravljanju del in nalog s posebnimi pooblastili in odgovornostmi
– organizacijske sposobnosti ter ustrezne moralno-politične vrline

Kandidati naj pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljejo v 15 dneh po objavi, razpisu na naslov: Hmezad KZ »Savinjska dolina« Žalec, Žalskega tabora 1, s pripisom za razpisno komisijo.

O izbiri bomo kandidate obvestili v 30 dneh po preteku razpisnega roka.

Krajevna skupnost Dobrna

razpisuje v skladu s sklepi 11. seje Sveta skupščine KS prosto delovno mesto

tajnika krajevné skupnosti

POGOJI:
– ekonomska ali njej enaka srednja šola
– moralnopolitična neoporečnost
– delovne izkušnje na podobnih delovnih mestih

Delo je za določen delovni čas.

Prijave pošljite na naslov KS DOBRNA 63204.

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

Tovarna kovinskih izdelkov in opreme »ALPOS« Šentjur pri Celju,

po sklepu komisije za delovna razmerja TOZD OPREMA

objavlja prosta dela in naloge

»vodenje obrata površinske obdelave in finalizacije«.
Pogoji:
Višja ali srednja izobrazba kemijske, oz. strojne smeri in 3 do 5 let delovnih izkušenj.

Osební dohodek po pravilniku o osnovah in merilih za delitev sredstev za osebne dohodke in skupno porabo.

Pisne ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev in kratkim opisom dosedanjih zaposlitev sprejema kadrovska služba »ALPOS« Šentjur pri Celju 15 dni po objavi.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 15 dneh po končanem roku.

EMO – EMAJLIRNICA, METALNA INDUSTRIJA, ORODJARNA, n. sol. o. CELJE

KOMISIJE ZA DELOVNA RAZMERJA TOZD – tovarna kontejnerjev, TOZD – tovarna posode in TOZD vzdrževanje in energetika

OBJAVLJAJO naslednja prosta dela in naloge:

TOZD tovarna kontejnerjev:
1. projektiranje in vodenje projekta
2. zahtevna vzdrževalna dela

TOZD tovarna posode:
3. vodenje izmene

TEHNIŠKA ŠOLA CELJE Pot na Lavo 22

Razpisna komisija razpisuje v skladu s 147. čl. Zakona o usmerjenem izobraževanju in Statuta šole

prosta dela in naloge

RAVNATELJA

Za ravnatelja šole je lahko izbran pedagoški delavec, ki poleg splošnih pogojev izpolnjuje še naslednje pogoje:
– da ima visokošolsko izobrazbo in strokovni izpit
– da ima najmanj 5 let delovnih izkušenj v vzgojno-izobraževalnem delu
– da ima organizacijske sposobnosti vodenja in usmerjanja dela v šoli
– da je moralnopolitično neoporečen in da se vključuje v skupne družbenopolitične naloge.

Mandat traja 4 leta. Kandidati naj pošljejo pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh po objavi razpisa na naslov: Razpisna komisija Tehniške šole Celje Celje, Pot na Lavo 22 Kandidati bodo obveščeni o izbiri v roku 30 dni po poteku razpisa.

CELODNEVNA OSNOVNA ŠOLA FRAN ROŠ V USTANAVLJANJU Celje, Nova vas–Golovec

OBJAVLJA NASLEDNJA PROSTA DELA IN NALOGE:

1. 1 del. mesto psihologa
2. 1 del. mesto računovodje
3. 1 del. mesto tajnice
4. 2 del. mesti pomožnih kuharjev
5. 3 del. mesta kvalificiranih kuharjev
6. 1 del. mesto hišnika – kurjača
7. 6 del. mest čistilk

POGOJI:
pod 1. – visoka izobrazba ustrezne smeri
pod 2. – srednja ekonomska šola, 2 leti del. izkušenj
pod 3. – upravnoadministrativna šola
pod 4. – tečaj o higieni
pod 5. – gostinska šola
pod 6. – izpit za kurjača centralnih kurjav
pod 7. – osnovna šola

Za dela navedena pod 4., 5., 6. in 7. velja enomesečno poskusno delo.

Kandidati naj pošljejo ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh po objavi na naslov: COŠ FRAN ROŠ, Nova vas, Golovec, Cankarjeva 1

O izidu izbire bodo vsi prijavljeni kandidati obveščeni v 15 dneh od sklepa.

TOZD vzdrževanje in energetika:
4. vodenje elektro obrata
5. zahtevna stavbno kleparska dela
6. enostavna stavbno kleparska dela
7. težaška in pomožna zidarska dela
8. čiščenje dvorišč

POGOJI:
Ad.
1. – visoka šola kemijske stroke in dve leti delovnih izkušenj na ustreznih delih,
2. – poklicna šola strojne stroke in dve leti delovnih izkušenj na ustreznih delih,
3. – višja šola kemijske ali organizacijske stroke in dve leti delovnih izkušenj na ustreznih delih,
4. – visoka šola elektro stroke in 4 leta delovnih izkušenj na ustreznih delih,
5. – poklicna šola kovinske stroke in eno leto delovnih izkušenj na ustreznih delih,
6. – priučen klepar in najmanj 6 mesecev delovnih izkušenj na ustreznih delih,
7. – priučen zidarski delavec in najmanj 1 mesec delovnih izkušenj na ustreznih delih,
8. – čistilec

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev sprejema sektor za kadrovske in samoupravne odnose EMO Celje – Mariborska 86 15 dni od dneva objave.

PRODAM

MOTORNO KOSILNICO Alpina BC širina grebena 115 cm. V odličnem stanju, možnost priključitve vseh vrst strojev, ugodno prodam. Roman Koprivc, Paridol 19. Dobje pri Planini.

OBRAČALNIK Favorit traktorski prodam. Stanko Povalej, Primož 12, Šentjur pri Celju.

OBRAČALNIK za BCS v dobrem stanju prodam. Franc Novak, Arclin 15, Škofja vas.

KRAVO z mlekom ugodno prodam. Vili Koštomaj, cesta v Šmartno 30, Vojnik.

ZASTAVO 750, letnik 1970, registriran do aprila 1981 prodam. Jože Gorič, Vransko 40.

OBRAČALNIK Maraton za kosilnico BCS 127, dobro ohranjen, prodam. Anton Blazinšek, Pristava 18, Dobrna.

MINI KUHINJO, viseče elemente in novo čelado UVEX prodam. Rebešek, tel. 25-859 – dopoldan.

OBRAČALNIK Maraton 140 B za kosilnico BCS, dobro ohranjen, cena po dogovoru. Jože Leber, Razbor 1 Dramlje.

SPAČKA letnik 1973, registriran do novembra 1980 prodam. Informacije po telefonu 22-414 – popoldan.

ZASTAVO 750, letnik 1976 prodam. Ogled v popoldanskem času. Marjan Ferk, Kersnikova 20, Celje.

VW 1200, letnik 1976, ugodno prodam. Ogled vsak dan od 7-14 ure. Telefon (063) 26-218.

VW 1300 letnik 1967, registriran do 1981, z neparno številko prodam. Marija Bezgovšek, Gradec 15 c, Laško. Tel. 730-757.

SPAČKA letnik 1975, v dobrem stanju – prodam. Boris Korošec, Kompolje 79.

ZASTAVO 101, prevoženih 75.000 km prodam ali zamenjam za FIAT 126 P. Božič, Tkalska 3 b, Celje.

AMI 8 letnik 1975, prodam. Ogled od 15 ure dalje. Kurnik, Prekorje 9 Škofja vas.

Rabljeno strešno opeko **BOBRO-VEC**, po ugodni ceni prodam. Zimšek, Štore 180, (Kresnike).

ZASTAVO 101 L, letnik 1977, prevoženih 33.000 km garažirano, prodam. Vrečko, Kersnikova 4 a, Celje.

AVTO BMW 1600 ugodno prodam. Konrad, Breznikar, Pucova 5, 63000 Celje.

DIATONIČNO harmoniko Normal b/es/as, dve leti staro in 1000 kom HITROZIDA 25 x 25 x 14 prodam. Stanko Trnovšek, Svetelka 3 b, Dramlje.

8 tednov stare prašičke prodam. Ivan Oset, Črnelica 16, Šentjur pri Celju.

KAMION Magirus 232 KS, šleper transporter – lahko brez šleperja in z njim. Tel. (043) 78-267 do 15 ure. Pitomača, Gajeva 17.

HIŠO (nova gradnja) na sončni legi v Zagradu prodam. Kupci naj se javijo po 15. uri na naslov Vili Kranjc, Strmec pri Vojniku ali tel. v dopoldanskem času 25-800 – int. 55.

ŠKODO S 100 letnik 1970 ugodno prodam. Janko Dolamič, Primož 14, Šentjur.

ZASTAVO 750 letnik 1972 v brezhibnem stanju in registriran prodam. Informacije na naslov: Rudolf Rakovnik, Pečovnik 23, Celje od 15,00 do 18,00 ure vsak dan.

ELEKTRONSKE orgle, štiri oktave en Manual 50 W prodam. Ponudbe pod »UGODNO«.

ZASTAVO 750, letnik 1975, prevoženih 68.000 km prodam za 32.000 ND. Darinka Koštomaj, Resljeva 27, Celje. (Zraven skladišča Merx).

NOVO prikolico Gorenje Muta in malo rabljen Poni ekspres poceni prodam. Alojz Volavšek, Gorica 14, pri Slivnici.

DVE dobro ohranjeni postelji, okno in pomivalno mizo prodam. Slemenšek, Puncerjeva 3 – Aljažev hrib, Celje.

16 kom. stebrov-betonskih, dolge 2 m, železna vrtna vrata 3 x 160 m, rabljena vrata in okna ugodno prodam. Špringer, Zagrad 132, Celje.

OPEL KADETT, letnik 1970 ugodno prodam, v račun vzamem FIAT 750. Rudi Lanišnik, Prebold 10.

KADETT CITY AVTOMATIK, letnik 1977, prevoženih 40.000 km prodam. Informacije v večernih urah po telefonu (063) 28-629. Ivan Jurkošek, Nušičeva 2 b, Celje.

RENAULT 4, starejši letnik, registriran do 9. 10. 1980, ugodno prodam. Bezovšek, Arclin 66, Škofja vas.

OTROŠKI športni voziček, dobro ohranjen prodam, in FIAT 750. Arclin 86.

RABLJEN stroj za kuhanje kave LA CARIMALI na 2 grupe in starejši **DUBOX WURLITZER** stereo – Lyric prodam. Tel. 23-145.

NOVO dvostanovanjsko hišo, vseljivo v Celju prodam. Šifra »OCENJENO«.

ZASTAVO 750, letnik 1974, odlično ohranjeno prodam. Ogled v nedeljo 18. 5. Rajko Šjekloča, Škofja vas 5.

ZASTAVO 101, letnik 1974, registriran do maja 1981 prodam. Marjan Potočnik, Drešinja vas (pri gasilskem domu).

AVTO dvigalo kombinirano olje – zrak primerno za avto pralnico – nemške izdelave prodam. Andrej Leskovšek, Ojstriška vas 7, Tabor. Inf. ob 15. uri petek in sobota.

TRAKTOR Ursuš 35 KM, 270 ur, malo rabljen prodam. Boštjan, Ojstriška vas 7, Tabor. Inf. po 15. uri v petek in soboto.

DIJANO – rumeno, letnik 1978. Staro 1,5 leto 130.000 km, 60.000 din. Darja Presekar, Šempeter 135, inf. ob 15. do 19. ure.

1 tono sena prodam. Štadler Franc, Liboje 73.

2 leti star gumi čoln Majstral 18 z 2 leti starim motorjem Tomos 4, prodam oboje je zelo dobro ohranjeno. Informacije po tel. 710-945 od 15. do 19. ure. Sprejem tudi kredit.

ZASTAVO 101, letnik 1975 prodam, delno tudi na potrošniški kredit. Ogled vsak dan od 15. ure dalje. Nada Pajk, Valentiničeva 14, Laško.

ZELO lepo kratko obleko, belo, do 8 let starosti za svečano priložnost. Na Zelenici 4. Stanovanje 8.

PRODAJAM nesnice SUPERKING stare 2-5 mes. Sredo in soboto na trgu. Vsak dan od 15-18. ure iz hleva. Kranjc, Celje, Delavska 23, tel. 25-288.

ŠKODO 1000 MB letnik 1969 v dobrem stanju prodam. Informacije, tel. (063) 235-68.

ZASTAVO 750 letnik 1962, prenovljen registriran prodam, za 8000 din. Slavko Jagrič, tel. 280-58.

DEKLIŠKA oblačila od 4 leta dalje, poceni prodam. Paumgarther, Delavska 16.

PRIKOLICO za osebni avto, cena 5500 prodam. Bratov kersnikov 34 a, Celje.

FIAT 750, letnik 1969, dobro ohranjen ugodno prodam. Štefan Kopinšek, Pletovarje 2, 63222 Dramlje. Ogled vsak dan od 16. ure dalje.

PARCELO za nasadom trte in drevja v Osenci prodam. Informacije, Vegova 12/b.

AVTO RADIO prodam. Remškar, Mariborska 18.

TRAKTOR Karmick Formal s kosilnico prodam. Šporn Franc, Pariziše 27, Braslovče.

PEVSKO ozvočenje znamke »SOLTON« 240 W, novo še pod garancijo in znamko FBT 80 W pevsko, prodam. Cverle Vinko, Nova vas 24, Šentjur.

DELE za Reno 8 – 10 prodam. Sikošek, Kompolje 115, Štore.

120 kg prašiča za zakol prodam. Bukovžlak 57, Teharje.

TAM 5500 – kiper prodam. Martinčič Danijel, Grobelno.

GLOBOK otroški voziček – nov, ugodno prodam. Šuster Jasna, Zagrad 32a, Celje.

NOV sesalec in hišico za psa prodam. Planko, Zg. Hudinja 31, 63000 Celje.

GRADBENO barako 5 x 5 m in prikolico za avtomobil prodam. Arclin 21 D, Škofja vas.

SAMONAKLADALNO prikolico 25m³ novo, prodam ali zamenjam za dobro ohranjeno 15 ali 17 m³. Javornik, Levec 12.

KRAVO simentalco, mlekarico, vozno že devet mesecev. Brejo – zaradi gradnje prodam. Turnšek Alojz, Belo 24, Šmarje pri Jelšah.

SPAČEK karamboliran, nevozen prodam. Tel. 22-580.

LESENO hišo, primerno za vikend ali lovsko koč v dobrem stanju prodam. Cena 30.000. Mohorko, Lekmarje 20, 63264 Vinski vrh.

AMI – 8, letnik 1972 prodam. Informacije po tel. 24-544.

KOBILO prodam. Fani Arnšek, Dobriša vas 8, Petrovče.

OPEL KADETT, letnik 1972, registriran do novembra, prodam. Stiplošek Franc, Viržanaj 62, Podčetrtak.

ZMRZOVALNO skrinjo ugodno prodam. Veber Ivan, na Razgled 4, Šentjur.

VEČ prašičev za zakol, prodam. Knez Marija, Babno 19b, Celje.

DNEVNO OMARO, ležišče z novim jogijem, omarico za perilo, kuhinjsko omaro in šivalni stroj – Jadranka, vse v dobrem stanju, ugodno prodam. Cesta na kmetijsko šolo 12, Šentjur.

NAJLEPŠE vrtnice še dobite. Informacije ob sredah ves dan, tel. 850-574.

REJCI perutnine! Enodnevnne piščance bele, težke, rjave ter grahaste plimutke dobite vsak torek od 12 ure dopoldan dalje, ter v sredo in soboto zjutraj na trgu. Valilnica Vinter, Lopata 55, Celje. Tel. 27-777. Piščance lahko dobite takoj.

PZ letnik 1972, neregistriran prodam. Leskovec 8, 63211 Škofja vas.

MIZARSKI stroj Hobi Standard Osijek prodam. Janko Gregorc, Dobrteša vas 35, Šempeter.

RAZPRODAJA kokoši-nesnic za nadaljnjo rejo ali za zakol, hranjene z domačo hrano, se bo pričela dne 20. maja 1980. Valilnica, Vinter, Lopata 55, Celje.

REJCI perutnine! Enodnevnne piščance bele, težke, rjave, ter grahaste plimutke dobite vsak torek od 12. ure dopoldan dalje, ter v sredo zjutraj na trgu. Valilnica Vinter, Lopata 55, Celje. Tel. 27-777, piščance lahko dobite takoj.

ZASTAVO 101, letnik 1975 ugodno prodam. Roman Kundih, Šempeter 16 (pri gostilni Cvenk).

KUPIM

ČEVLJARSKI čistilni stroj z ventilatorjem – kupim. Šifra »STROJ«.

OTROŠKO posteljico do 5 let kupim. Tel. 21-025.

KRAVO z mlekom kupim ali zamenjam tako, ki je za zakol. Kamenik Konrad, Arclin 1.

HIŠO z zemljiščem, lepa lega na Kozjanskem primerno za vikend, zamenjam za hišo v Celju ali okolici. Kupim tudi parcelo. Ponudbe pod šifro »CELJE«.

STANOVANJA

HIŠO ali parcelo na Lavi ali Ostrožnem kupim. Ponudbe pod »PLAČILO TAKOJ« tel. 25-288, od 19.-20. ure.

GUMI voz dobro ohranjen, 12, 13 col kupim. Marija Gros, Završe, Grobelno.

VEČJO parcelo, hišo ali manjše posestvo v Celju ali okolici do 15 km kupim takoj. Ponudbe pod »PLAČAM V GOTOVINI«.

V CELJU ali bližnji okolici iščem neopremljeno enosobno stanovanje. Plačam do 20.000 sd. Ramšak, Trubarjeva 23.

ZAMENJAM dvosobno stanovanje v Velenju za enako v Celju. Ramšak, Trubarjeva, Celje.

GARSONJERO ali enosobno stanovanje v Celju ali neposredni okolici nujno išče poštena izobraženka. Možnost predplačila. Ponudbe pod »CELJE«.

IŠČEM stanovanje ali odkupim 1 do 2. stanovanjsko hišo. Šifra »PLAČILO«.

SOBO in kuhinjo v Šentjurju išče delavka. Šifra »NUJNO«.

UPOKOJENKA, vdova, slovenka, zdrava, srednjih let, brez otrok išče stanovanje pri ženski srednjih let za skupno življenje. Šifra »POŠTENJE«.

V OKOLICI Žalca oddam brezplačno stanovanje dekletu – ženski za manjšo pomoč v hiši. Ponudbe pod »NAJIN VRT«.

SPREJMEM na stanovanje poštene dekleti. A. G., Jamova 19, Celje.

ZAMENJAMO suho in svetlo podstrešno stanovanje – velika soba in kuhinja – v starem delu mesta, za enako ali manjše v pritličju, prav tako v mestu. Informacije na tel. 212-18 vsak dan od 15. ure dalje.

ODDAM stanovanje poštenim in mirnim zakoncem srednjih let, za pomoč v gospodinjstvu. Vse drugo po dogovoru. Šifra »UPOKOJENKA«.

MLADA zakonca iščeta sobo v Celju ali bližnji okolici. Šifra »NUJNO«.

ZAMENJAM enosobno komfortno stanovanje z balkonom v Mariboru. V Laškem ali v Celju. Uranker, Cesta zmage 109/II., Maribor.

UPOKOJENKO sprejem na stanovanje. Arclin 44.

ZAMENJAM dvoipol sobno družbeno stanovanje na Zelenici za večje. Informacije po tel. 21-241.

ZAPOSILITEV

IŠČEM kuharico ali žensko z znanjem kuhanja za določen čas, (nadomeščanje delavke med porodniškim dopustom). Gostilna pri Kolodvoru, Šentjur, Tel. 741-346.

V SLUŽBO sprejem resno in pošteno dekle za delo v bifeju. Hrana in stanovanje v hiši, plača po dogovoru. Nastop službe takoj. Ferlič Stanko, Bife DOM, Braslovče, 63314 Braslovče. Tel. 063 720-141.

NEKVALIFICIRANEGA delavca, mlajšega sprejem v delovno razmerje. Plača dobra. Vinter, Lopata 55, Celje.

ZAPOSIM avtomehanika ter sprejem v uk učenca. Stanko Kralj VW-AUDI servis Polzela 91 a, tel 720-121.

ZAPOSIM kvalificiranega elektnika (RTV), ključavničarja in nekvalificiranega delavca z možnostjo priučitve. Sprejem tudi vajenca. Osebni dohodki po dogovoru. Elektromehanika Artnak Franc, Celje, Lopata 11.

V REDNO delovno razmerje sprejem delavca za dela pri vodu in kleparstvu. Inštalaterstvo in kleparstvo, Stropnik, Babno 31, tel. 288-67.

RAZNO

NUJNO iščemo večji prostor za skladišče knjig v Celju. Robič, Čopova 9, tel. 27-949.

ZIDARSKA dela prevzamem po dogovoru. Informacije dobite na parkirnem prostoru, Celjski Stari grad v soboto in nedeljo od 10. ure, ostale dneve od 14.-20. ure.

POTREBUJEM pomoč pri negi bolnika in v gospodinjstvu od 8.-12. ure 5 krat tedensko. Nagrada dobra. Marica Leskovšek, Trubarjeva 53/a, Celje, 9. nadst.

ZAKONCA zdravnika iščeta za varstvo otroka, žensko srednjih let od avgusta 1980 naprej. Tel. 24-104.

IŠČEMO mlajšo upokojenko za nekaj ur dnevno (2 družinska člana). Informacije v ponedeljek in torek od 18.-19. ure. Bogomir Špindler, Kajuhova 11/6, Celje, (Zvoni spodaj).

FRANC ŠTUMBERGER soboslikar – pleskar, obvešča cenjene stranke, da je svojo delavnico preselil iz Mariborske ceste, v nove prostore nekdanje prodajalne MERX, Breg 46, v Celju. Za cenjena naročila se priporoča. VODIM gradbene nadzore. Klicati dopoldan tel. 710-666.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega očeta

MARTINA ROMIHA

iz Kanjuc pri Svetini

se najtopleje zahvaljujem vsem prijateljem in znancem ter delovnim kolektivom za darovane vence in cvetje. Zahvala velja tudi godbi Železarna Štore, govornikom za poslovilne besede in duhovniku za opravljen obred. Posebna zahvala pa velja nadvse požrtvovalnemu zdravniku dr. Vladimirju Maganji za nesebično pomoč in lajšanju bolečin ob težki bolezni. Še enkrat vsem iskrena hvala.

Žalujoči:

žena, sinovi in hčere z družinami ter ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame

FRANČIŠKE ŽGANK

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom iz Založ in Polzele, prijateljem, znancem in sodelavcem, ki so nam izrekli sožalje, darovali vence in cvetje in jo pospremili na zadnji poti. Zahvaljujem se gospodu župniku za poslovilne besede, pevskemu zboru, posebna zahvala dr. Cukjati-ju za njegov trud.

Žalujoči:

otroci z družinami in hčerka Marica.

ZAHVALA

Ob prerani smrti dragega moža in očeta

JANEZA VALENČAKA

iz Lastniča

se iskreno zahvaljujem dr. Jurkoviču in dr. Boharju ter ostalemu osebju int. oddelka bolnice Celje za njihov trud, da bi ohranili njegovo življenje. Vsem sosedom, posebno Krivčevim in Kolarjevim. Sodelavcem LIK Savinja TOZD Žaga, prijateljem, znancem in sorodnikom za pomoč, izraženo sožalje, darovano cvetje in spremstvo na zadnji poti. Hvala tudi duhovnikom za tople besede in obred.

Žalujoči:

žena Marica in sin Žani z družino.

merx blagovnica
v ŠENTJURJU PRI CELJU
TOZD PRODAJA ŠENTJUR

VAS VABI K NAKUPU V
SVOJE SPECIALIZIRANE
ODELKE:

pohištvo
konfekcija
kozmetika
tv – akustika
bela tehnika
gospodinjske potr.
živila

TV SPORED

NEDELJA, 18. V.
8.05 POROČILA (Lj)
8.10 ZA NEDELJSKO DOBRO JUTRO: Alpski kvintet (Lj)
8.40 TIGRIS, dokumentarni film (Lj)
9.30 ZGODBE IZ ŽIVALSKEGA VRTA (Lj)
9.55 OSTRŽEK, otroška serija (Lj)
10.20 I. Ivanec: NIKOLA TESLA, TV nadaljevanka (Lj)
11.35 TV KAŽIPOT (Lj)
11.55 MOZAIK (Lj)
12.00 KMETIJSKA ODDAJA (Zgb)
13.00 JUGOSLAVIJA, DOBER DAN (Zgb)
13.35 POROČILA (do 13.40) (Lj)
Potopis
Motokros v Trzinu, prenos
Razvoj popularne glasbe
Poročila
Športna poročila
Igrani film
19.10 RISANKA (Lj)
19.15 CIKCAK (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 SEDEM SEKRETARJEV SKOJA, nanizanka TV Beograd (Lj)
21.00 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.05 DOKUMENTARNA ODDAJA (Lj)
21.35 V ZNAMENJU (Lj)
21.50 GLASBENA ODDAJA (Lj)
22.05 ŠPORTNI PREGLED (Sa)
PONEDELJEK, 19. V.
8.55 TV V ŠOLI: Pod gobo, Violončelo, Brač, Ivan Goran-Kovačić (Zgb)

10.00 TV V ŠOLI (do 11.25) (Bgd)
14.55 TV V ŠOLI – ponovitev (do 16.00) (Zgb)
17.15 POROČILA (Lj)
17.20 VRTEC NA OBISKU: Srečanje s slikarjem (Lj)
17.35 ŽIVALSTVO AVSTRALIJE, dokumentarni film (Lj)
18.05 NEIZHOJENE POTI (Jamarji) (Lj)
18.30 MOZAIK (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 MLADINSKA ODDAJA (Bgd)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 M. Sabolović: VOHUNSKA ZVEZA (Lj)
21.45 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.50 V ZNAMENJU (Lj)
22.05 KULTURNE DIAGONALE (Lj)
TOREK, 20. V.
9.15 TV V ŠOLI: Prehrambeni krog, Ali ste vedeli, Dnevnik 10 (Zgb)
10.00 TV V ŠOLI (do 11.35) (Bgd)
15.55 ŠOLSKA TV: Od Colomba do Havane, Nihanje, Človek in nezgode pri delu (Lj)
16.50 POROČILA (Lj)
16.55 MALI PINGVIN – otroška serija (Lj)
17.10 INDIJSKI POTUJOČI UMETNIKI (Lj)
17.45 PISANI SVET – morje (Lj)
18.25 MOZAIK (Lj)
18.30 OBZORNIK (Lj)
18.40 OBRAMBA IN ZAŠČITA (Lj)
19.10 RISANKA (Lj)
19.15 CIKCAK (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)

20.00 AKTUALNA ODDAJA (Lj)
20.50 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.55 B. Prus: LUTKA, TV nadaljevanka (Lj)
22.15 V ZNAMENJU (Lj)
22.30 ZA LAHKO NOČ (Lj)
SREDA, 21. V.
9.30 TV V ŠOLI: Za učitelje, 11. stoletje na naši obali (Zgb)
10.00 TV V ŠOLI (do 11.30) (Bgd)
17.25 POROČILA (Lj)
17.30 K. Kovič: MOJ PRIJATELJ PIKI JAKOB (Lj)
17.45 UMETNOST NA JUGOSLOVANSKIH TLEH (Lj)
18.05 OD VSAKEGA JUTRA RASTE DAN: Ptuj (Lj)
18.35 MOZAIK (Lj)
18.40 OBZORNIK (Lj)
18.55 NE PREZRITE (Lj)
19.10 RISANKA (Lj)
19.15 CIKCAK (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 FILM TEDNA: RAZŽARJENJE – jugoslovanski film (Lj)
21.35 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.40 625 (Lj)
22.20 TV DNEVNIK (Lj)

ČETRTEK, 22. V.

9.10 TV V ŠOLI: Sadovnjak spomladi, Na travniku, Računalnik kaj je to? (Zgb)
10.00 TV V ŠOLI (do 11.20) (Bgd)
16.05 ŠOLSKA TV: Od Colomba do Havane, Nihanje, Človek in nezgode pri delu (Lj)
17.00 POROČILA (Lj)
17.05 TIGRIS, dokumentarni film (Lj)
17.55 F. Bevk: PESTRNA, II del (Lj)
18.20 OBZORNIK (Lj)
18.30 DOKUMENTARNA ODDAJA (Lj)
19.10 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.24 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 DOKUMENTARNA ODDAJA (Lj)
PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
GLASBENA ODDAJA (Lj)
V ZNAMENJU (Lj)

PETEK, 23. V.

8.55 TV V ŠOLI: Pod gobo, Ruščina, Serijska proizvodnja (Zgb)
10.00 TV V ŠOLI (do 11.35) (Bgd)
14.55 TV V ŠOLI – ponovitev (do 16.00) (Zgb)
17.10 POROČILA (Lj)
17.15 ZGODBE O POLUHCU (Lj)
17.30 PTIČJE STRAŠILO, mladinska nadaljevanka (Lj)
17.55 ROCK KONCERT (Lj)
18.25 MOZAIK (Lj)

Plošče in kasete melodij, ki ste jih izbrali, so vam na voljo v prodajnih enotah KOVINOTEHNE – TOZD TEHNIČNA TRGOVINA Celje

LESTVICA ZABAVNIH MELODIJ:

1. PESEM ZA VSE – IVO MOJZER
2. STARA DOMAČIJA – ALFI NIPIC
3. VIDEO KILLED THE RADIO STAR – BUGGLES
4. COWARD OF THE COUNTRY – KENNY ROGERS
5. ANOTHER BRICK IN THE WALL – PINK FLOYD

KUPON

za lestvico zabavnih melodij

Glasujem za pesem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

LESTVICA DOMAČIH MELODIJ:

1. NA CELJSKEM GRADU – GRIŠKI KVINTET
2. JUTRO V PLANINAH – Dovžan
3. POZABIMO SKRBI – KMETEC
4. MOJ STARI KRAJ – FANTJE TREH DOLIN
5. NAŠA DOMOVINA – SLAK

KUPON

za lestvico domačih melodij

Glasujem za pesem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

Nagrajenca: Slavko Oprešnik, Straža 4, Frankolovo
Drago Dubrovski, Nova Dobrova 19, Zreče

Pišite na naslov: Novi tednik – Radio Celje, Trg V. kongresa 3 a, Celje
Lestvica domačih melodij je na sporedu vsak ponedeljek ob 17.15, lestvica zabavnih melodij pa vsako soboto ob 17.15.
Vsakič nagrada mala plošča.

ZAHVALA

Po težki in hudi bolezni nas je v 89. letu zapustila naša predobra mama, babica in prababica

URŠULA PODRIŽNIK

Kotenska Urška iz Kokarja

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem in znanecem, ki so jo obiskovali na domu in se posloviili od nje, nam izrazili sožalje, darovali cvetje ter nam stali ob strani v teh težkih trenutkih. Najlepša hvala duhovščini za opravljen pogreb, pevcem za zapete žalostinke, posebno Koren Mariji, sosedom in otrokom za nesebično pomoč ter dr. Širku za zdravljenje.

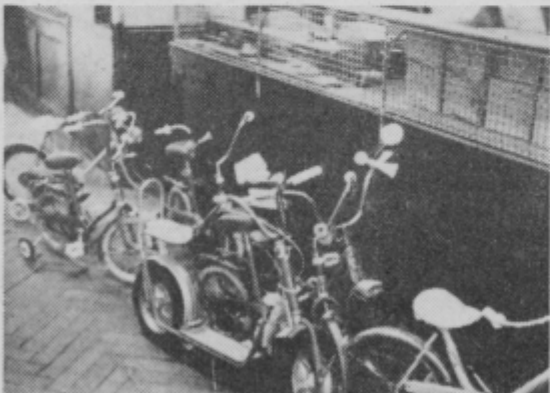
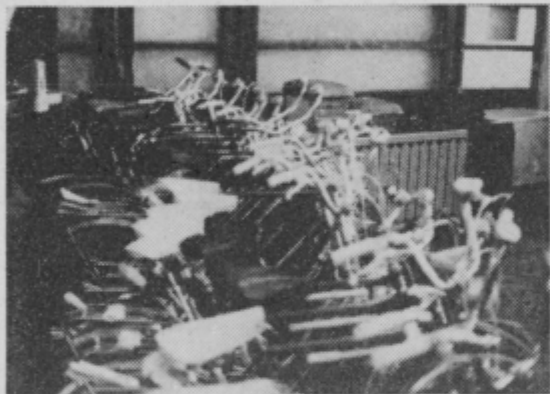
Žalujoci:

vsi njeni!

Kokarje, Rečica ob Savinji, Lepadnja, Boh. Bistrica.

POIŠČITE V... ŽELEZNINARJU

Lepi sončni in topli dnevi, omejitve vožnje z avtomobili in kolesarske trim akcije (v nedeljo tudi v Celju) so kot nalašč za vožnjo s kolesi. Teh pa imajo dovolj vseh vrst v Železninarju na Stanetovi ulici v Celju.

KOVINOTEHNA TOZD Tehnična trgovina

RADIO CELJE

SPORED OD 15. 5. DO 21. 5.

Četrtek, 15. 5.: 8.00 poročila, 8.05 Dopoldan z vami (vmes ob 9.00 poročila), 10.00 zaključek sporeda. 15.30 Obvestila, 15.45 Zabavni globus, 16.00 Kronika, 16.15 Čestitke in pozdravi, 16.30 V ŽIVO – TEDEN STAREJŠIH OBČANOV, 18.00 Zaključek sporeda.

Petek, 16. 5.: 8.00 Poročila, 8.05 Petkov mozaik (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda. 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbo vam izbira, 17.45 Mladi mladim, 18.00 Zaključek sporeda.

Sobota, 17. 5.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldan z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 9.30 Filmski sprehodi, 10.00 Zaključek sporeda. 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Vrtljak melodij, 17.30 Kulturni feljton, 17.45 Zabavni globus, 18.00 Zaključek sporeda.

Nedelja, 18. 5.: 10.00 Poročila, 10.10 Obvestila, 10.30 Predstavljamo vam, 10.45 Onkraj srebrne črte, 11.00 Radijska igra – Milenko Strašek – Gašperjeva zgodba. 11.40 Zabavni globus, 12.00 Čestitke in pozdravi, 13.00 Poročila, 13.05 Od melodije do melodije, 13.30 Literarna oddaja, 13.45 Iz domačih logov, 14.00 Zaključek sporeda.

Ponedeljek, 19. 5.: 8.00 Poročila, 8.05 Športno dopoldne (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda. 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.30 Reportaža, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Iz arhiva resne glasbe, 17.45 Vedri zvoki, 18.00 Zaključek sporeda.

Torek, 20. 5.: 8.00 Poročila, 8.05 Stokovnjak svetuje (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda. 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.30 Reportaža, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Iz arhiva resne glasbe, 17.45 Vedri zvoki, 18.00 Zaključek sporeda.

9.55 H. Fallada: ČLOVEK HOČE NAVZGOR, TV nadaljevanka (Lj)
10.55 PRED ODOLOČITVJO, oddaja iz cikla Pot do poklica (Lj)
11.15 DOKUMENTARNI FILM (Lj)
POROČILA (Lj)
14.35 POROČILA (Lj)
14.40 MLADI JUARE, mehiški film (Lj)
16.40 NAŠ KRAJ (Lj)
16.55 NOGOMET CRVENA ZVEZDA: DINAMO – prenos (Bgd, Lj)
v odmoru PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
18.50 GLASBENA ODDAJA (Lj)
19.10 ZLATA PTICA, pravljica (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.45 ZAPISI Z VASI (Bgd II)
18.30 NARODNA GLASBA (Zgb II)
19.00 IZ SPOREDA TV... (Zgb II-Bgd)
19.30 TV DNEVNIK (Bgd II)
20.00 GLASBENA ODDAJA (Bgd II)
21.00 POROČILA (Zgb II)
21.10 DOKUMENTARNA ODDAJA (Bgd II)
21.40 ŠPORTNA SOBOTA (do 22.00) (Sa II)

Sreda, 21. 5.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldan z vami (vmes ob 9.00 poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Domači ansambli, 17.30 Aktualno, 17.45 Iz zakladnice zborovske glasbe, 18.00 Zaključek sporeda.

IZ SPOREDA

Četrtek, 15. maja 1980: »V ŽIVO« – ČLOVEK NAJ NE BO NIKOLI SAM – od 16.30 do 18.00

To je moto drugega tedna starejših občanov, ki v celjski občini pravkar poteka. O tej temi bomo spregovorili tudi v četrtkovi oddaji »V živo« na Radiu Celje, v popoldanskem času. Med drugimi bodo gostje oddaje: TONE ROŽMAN, LUDVIK ZUPANC, KAREL ŠMAUC. Oddajo bo vodila novinarka Zdenka Stoparjeva.

Nedelja, 18. 5. 1980 ob 11.00 RADIJSKA IGRA – GAŠPERJEVA ZGODBA

V nedeljskem sporedu bomo ponovili radijsko igro Milenka Straška Gašperjeva zgodba, ki so jo leta 1978 v režiji Janeza Starine in redakciji Branka Stamejčiča posneli z igralci SLG Celje v studiu radia Celje. Premiera te igre je sovpadla s šibkejšo slišnostjo radia, zato bo nedeljska ponovitev te igre, ki v retrospektivi iz današnjih dni obuja spomine na revolucijo na Kozjanskem, nedvomno pritegnila veliko poslušalcev.

ZADNJA VEST:

Prav ob zaključku redakcije smo dobili vest, da je slednjič prispel v Celje nov 2 kilovatni oddajnik Radia Celje. V prihodnjih dneh bodo oddajniki namestili, predvidoma pa bo izvršena istočasno tudi zamenjava radijske frekvence, s čimer bo konec nadležnih jesensko-zimskih motenj v sporedu Radia Celje. O delih vas bomo redno obveščali v radijskem sporedu in v Novem tedniku.

IZ GRŠKE POPOTNE MALHE

MOZAIK SKRIVNOSTNE PRIVLAČNOSTI

Ko se človek odpravlja na potovanje v tujo deželo, ima o njej vselej že vnaprej predstave. V mislih si iz dostopnih vedenj stke svojo podobo. Že tedne, mesece pred potjo nabira različne informacije o deželi, v katero namerava. To in ono prebere v obstoječi (največkrat turistični) literaturi. Kaj ujame, tako, mimogrede, na televiziji. Nekaj slik pokrade iz kakšnega filma. Svoje primaknejo prijatelji in znanci, ki so, srečniki, v tej deželi že bili. V mislih tako nastane mozaik skrivnostne privlačnosti.

Nekaj dni pred potjo, ko je mrzlično zbiranje prtljage in kopice nepotrebnih potrebščin pri kraju, človek sam pri sebi dela povzetke. »Tole moram videti, pa na tisto ne smem pozabiti, lepo bi bilo, če bo čas, videti še ono...« In potem napoči trenutek odhoda, utrujajoče poti, do cilja. Nato minevajo dnevi potovanja, med katerim v mislih plešejo le še slike tišega, kar je na vsak način treba videti, česar noben pošten turist ne izpusti. Vmes se z vse bolj grozljivo prisot-

nostjo mešajo podobe povratka in nove utrujajoče poti. Po daljšem času tudi podoba doma, s tako zvesto dolgočasno televizijo v kotu sobe in razkošjem, kot ga ponuja le domača postelja.

Kako hudo je ponavadi razočaranje, ki je po vseh teh predpripravih domala nujno. Kako različne od resničnih so popreje stane domišljajske podobe. Kako je človek razočaran, če mu iz spi-

narišeš sam. In Akropola v sanjskih podobah ni tako zelo preplavljena z drugimi, iste podobe iščočimi turisti, da je skorajda ne vidiš med gomazečim turističnim veletočkom. Tako ostaja žlica, s katero si hotel zajeti čimveč dežele, v kateri si, navadno še najbolj podobna situ, na katerem je ostalo le malo soka.

Bežni vtisi, drugačni pač niso možni, kakšna slika, ki se v vsej svoji ostrini zareže v spomin, da bi tam ostala za vselej, zaprašen popotni dnevnik na polici in znani obrazi pred neznanimi znamenitostmi, ki se smehljajo s Kodakovih istamatik slik. To kar ostane najbolj živo, je grenko spoznanje, da trudu in naporom navkljub dežele nisi mogel spoznati. Spoznal si le njen delček, vnanji blišč, tisto, kar si pravzaprav že vedel. Globje se ni dalo poseči.

Turistično popotovanje je pač zgolj to – turistično namreč. Je mimobežen pogled na deželo, ki le težko seže za lahko dostopne in brhko razstavljene kulise turistične bede in sijaja.

PIŠE:

BRANKO STAMEJČIČ

1

Antični spomeniki, morje in sonce – to je podoba Grčije, ki jo v podzvesti nosimo vsi. Pozejdov tempelj v Sounionu lepo simbolizira to predstavo.

O Grčiji sem vedel precej, preden sem se odločil za potovanje po njej. A kdo ne ve veliko o tej zibelki evropske civilizacije.

»V Grčiji vidiš le kupe kamenja, postavljenega drug vrh drugega,« mi je dejal prijatelj. »Pojdi tja uživati sonce in morje, hrano in ljudi, ki so prijazni,« je še dodal.

»Piši o Grčiji danes, ne o leksikonski Antiki,« mi je zaibal urednik.

Sodobne Grčije brez Antike ni. Morja in sonca ni brez spomenikov in opomnikov o tem, kje se je rodila evropska civilizacija.

GORNJA SAVINJSKA DOLINA: NAJPRED CESTE

Po načrtu o financiranju krajevnih skupnosti v moziški občini v letošnjem letu, naj bi skupnosti v gornjem koncu doline, Ljubno, Luče in Solčava razpolagale letos z nekaj več kot enajstimi milijoni dinarjev. Gre za razmerna precejšnja sredstva, ki pa ob pogledu na sprejete delovne obveznosti, prav gotovo ne bodo zadoščala. Zato bodo nujni še dodatni prispevki krajanov, delovnih organizacij in drugih.

Samo v krajevni skupnosti Ljubno ob Savinji jih letos čaka dokončanje modernizacije ceste v Rastke, sofinanciranje ceste v novo naselje, zatem ureditev pokopališča, mrliske veže in ceste na pokopališče, prav tako elektro mreže v Primožu itd. Precejšnje so naloge tudi v Radmirju, kjer gre med drugim tudi za mrlisko vežico,

nadalje za dve avtobusni postajališči itd.

Tudi v krajevni skupnosti Luče so postavili na prvo mesto nadaljevanje del pri modernizaciji ceste – v Podvolovljek. Obseg teh del bo odvisen od finančnih možnosti. Kot na Ljubnem, gre tudi v Lučah za nadaljnjo razširitev telefonskega omrežja, zlasti v Krnici, ter za napeljavo omrežja v Podvolovljek in Podvežo. In potem rekonstrukcija ceste Grabnar-Hribar, pa ureditev javne razsvetljave, kanalizacija na Logu in asfaltiranje ceste, itd.

V krajevni skupnosti Solčava gre za ureditev ceste Solčava-Crna, za otvoritev oddelka otroškega vrtca, za ureditev mrliske veže, javne razsvetljave, tudi gasilskega doma in še kaj.

M. BOŽIČ

S POTI V BARCELONO

FRANCO GOR, FRANCO DOL

Katalonci so si lani z referendumom ponovno pridobili avtonomijo in sicer že tretjič, kajti v tretje gre rado. Pravi razcvet so Katalonci in hrati Barcelona doživeli v šestnajstem in sedemnajstem stoletju pod Alfonzom Pogumnim in Johanom II. Grobar njihovih posebnih pravic je bil Filip V. Avtonomijo si Katalonci pridobijo leta 1931, ki pa jo je po končani državljanski vojni ponovno ukinil fašistični samoderžec Franco.

»Generalitat de Catalunya«, palača nasproti mestne hiše v središču gotske Barcelone, je spričo teh vzponov in padcev katalonske samostojnosti doživljala različno usodo v namenu. Pred njo so na trgu San Jaime napredne stranke postavile stolp iz gradbenih odrov, na katerega so obesili na stotine starinskih srpov ovitih v rdeče trakove kot simbol upora barcelonskih meščanov in okoliških kmetov proti Filipu V. In če je potreben simbol, se ve, da

služi tudi sodobnim namenom in sicer boju Kataloncev za novo, popolnejšo avtonomijo.

In ko smo že pri Francu, ki je leta 1939 ukinil katalonsko avtonomijo, je v tem mestu v posebni nemilosti. Barcelona je bila med prvimi, ki je nekdanjo avenijo »Avenida del Generalis-

PIŠE:

JURE KRAŠOVEC

mo Franco« preimenovala v »Avenida del diagonal«. Vendar je treba za vsak primer vedeti še staro ime, kajti nekateri se na novo ime še niso navadili, ni jih pa malo, ki jo vztrajno imenujejo po Francu še naprej. Franco je v očeh meščanov različno zapisan. Nekateri izgovarajo ime diktatorja prezirljivo, rekli bi s političnim gnusom, nekateri vedo o njem povedati dobro in slabo,

ni pa jih malo, ki svojih simpatij do nekdanjega režima niti malo ne skrivajo. Zanimive so na primer izjave, nekakšni taktični vložki v prizadevanjih za avtonomijo, češ, da je bil Franco manj centralist, kot sedanja madridska vlada, da je industrijska Barcelona dobivala nazaj več sredstev, kot jih zdaj, da se je Barcelona v njegovem času za enkrat povečala, medtem ko mesto v letih po Francu urbano stagnira.

Tudi takoiimenovana »španska pomlad« ni najbolj v čislh. Dolga desetletja diktature so imela za protitež nekakšno divjo demokracijo, ki se odraža v desetih in desetih strančic, ki slabijo glavnim strankam politični vpliv in moč. Vendar, kakor pripovedujejo, polagoma male stranke stopajo z velikimi v koalicijo in se v njih utapljaajo.

Ohranjanja in oživljanja fašizma vendar ne gre poenostavljati. Prav lahko se človek tudi zmoti. Barcelona je bila v tistih dneh oblepljena z majhnimi lepaki, že nekoliko orumenelimi, na katerih se je jasno odražal kljukasti križ. Kolega, ki je nekoliko pohitel s svojo ugotovitvijo o fašistični akciji, je pozneje moral popravljati svoje trditve, ko so mu pojasnili, da so ti lepaki bili politična akcija levih sil in sicer propaganda za ogled protinacističnega filma »Holocaust«.

Politična propaganda po zidovih odkriva ostrino spopada. Monarhistične parole s kraljevo krono so nasprotniki opremili z rogovi in kljukastimi križi, medtem ko so gesla katalonske socialistične unije nasprotniki opremljali s simboli moskovske odvisnosti, čeravno vsi skupaj dobro vedo, da je španska KP eden od stebrov evrokomunizma.

Prihodnjič:
VARIACIJA NA TEMO
KOMUNIZEM

V središču ene najlepših vasi pri nas, v Solčavi

RIBIČI SO TEKMOVALI

Pred dnevi se je kljub deževnemu vremenu zbralo ob Smartinskem jezeru večje število članov RD Celje in se pomerili v lovu rib. Edi Jekl, lanskoletni zmagovalnik, je tudi letos pokazal svojo spretnost in ulovil 64 rib, oziroma dosegel 1554 točk in je s tem rezultatom zmagal. Drugo mesto je zasedel Stane Mežnarič 44 rib – 1360 točk, tretje pa Mladen Petrovič 44 rib – 954 točk. Pri mladincih je zmagal Robert Petrovič 28 rib 643 točk.

Predsednik RD Celje Franc Vitanc je prvouvrščenim izročil diplome.

V počastitev Dneva mladosti pa RD Celje prireja v soboto, 24. maja na Smartinskem jezeru ekipno mladinsko tekmo vanje.

F. B.